

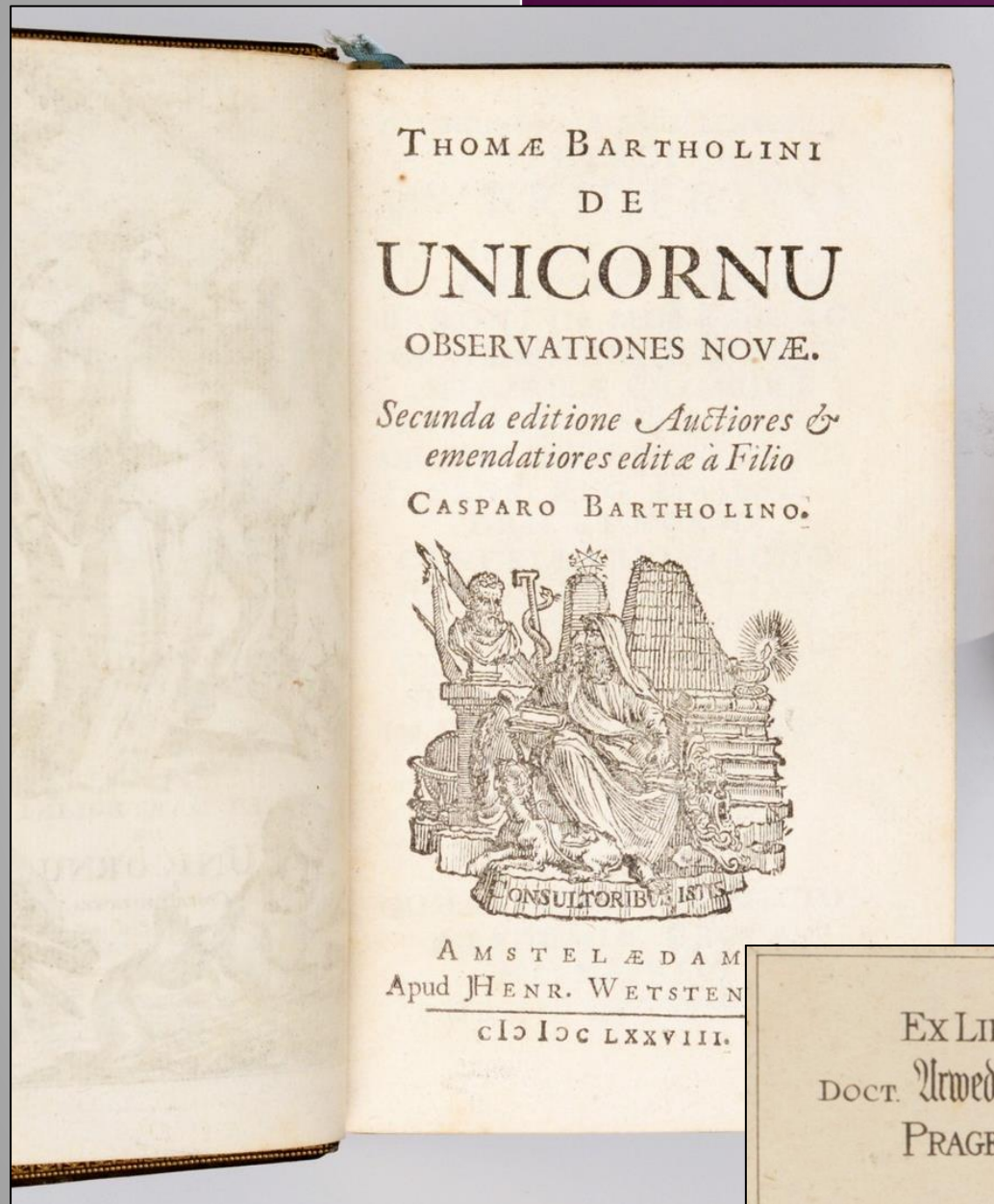
ZAVRŽENEC HVĚZD?

O ZTRACENÉ KNIHOVNĚ
JIŘÍHO ARVÉDA
SMÍCHOVSKÉHO

NOVÁ POZOROVÁNÍ
JEDNOROŽCE

THOMAS BARTHOLIN
CASPAR BARTHOLIN
AMSTERDAM, 1678

Z KNIHOVNY JIŘÍHO
ARVÉDA
SMÍCHOVSKÉHO

EX LIBRIS
DOCT. Arwed Smichowski
PRAGENSIS.

ZAVRŽENEC HVĚZD?

Ema Tetínková

Už známe strašlivý počet persekovaných a přečetli jsme nejedno dílko o koncentračních táborech. Ale jak se tam dostávali – ten způsob nám doslova obnažil Dnešek pod nadpisem: *Đáblův přítel*.

Bylo lze zvoliti mnohý jiný titul pro obsaň tak příznačný. Bylo lze sáhnouti do starého zásobníku romantiky a nekonečně vybírat zdánlivě ošuntělé názvy, které jako by se pro přítomnost nehodily: *Đáblův přítel*, čili *Zločinný doktor*, aneb *Malostranský vrah* neboli *Zavrženec hvězd*, atd., atd. Opravdu jen pod takové titulky dala by se směstnati činnost doktora Jiřího Šmichovského, známého pod jménem Arvéd.

Nevím, zděsila-li se i jeho matka, jako by se byla poděsila každá jiná, pozorujíc, že se na ramenou jediného syna místo hlavy vyvíjí globus s mapou nejen současného světa, ale s mapami všech pevnin zaniklých, a že historie těchto známých i legendárních zemí povrchu se propadá do jeho mozku. Hruza z takové tlacenice! To dítě záhy hovořilo jazyky živých i zahynalých národů a kdo ví, zda by lecktera matka v leckteré zešerele chvíli od tohoto fenoménu neuprchla děsem, kdyby ji k němu nevrhala ještě bliž oprávněná pýcha. Zdali však kdo upozoroval, že pod zázračným globem visí srdce jako dutý zvon a že duše, která není odepřena nižšímu tělu, tady leží mrtvě jako prázdný, seschlý rybí měchýřek?

Když se vrátil z ciziny, kterou mu rodičovská pýcha otevřela heslem milionů, učený jako málokdo, roztěkaný jako málokdo, chytrý jako málokdo, veselý, nervosní, smavý, nevrlý pohyblivý a bez klidu, jako kulička, vymršťována a strhovaná proudem věčného vorotruka, ověšen doktoráty,

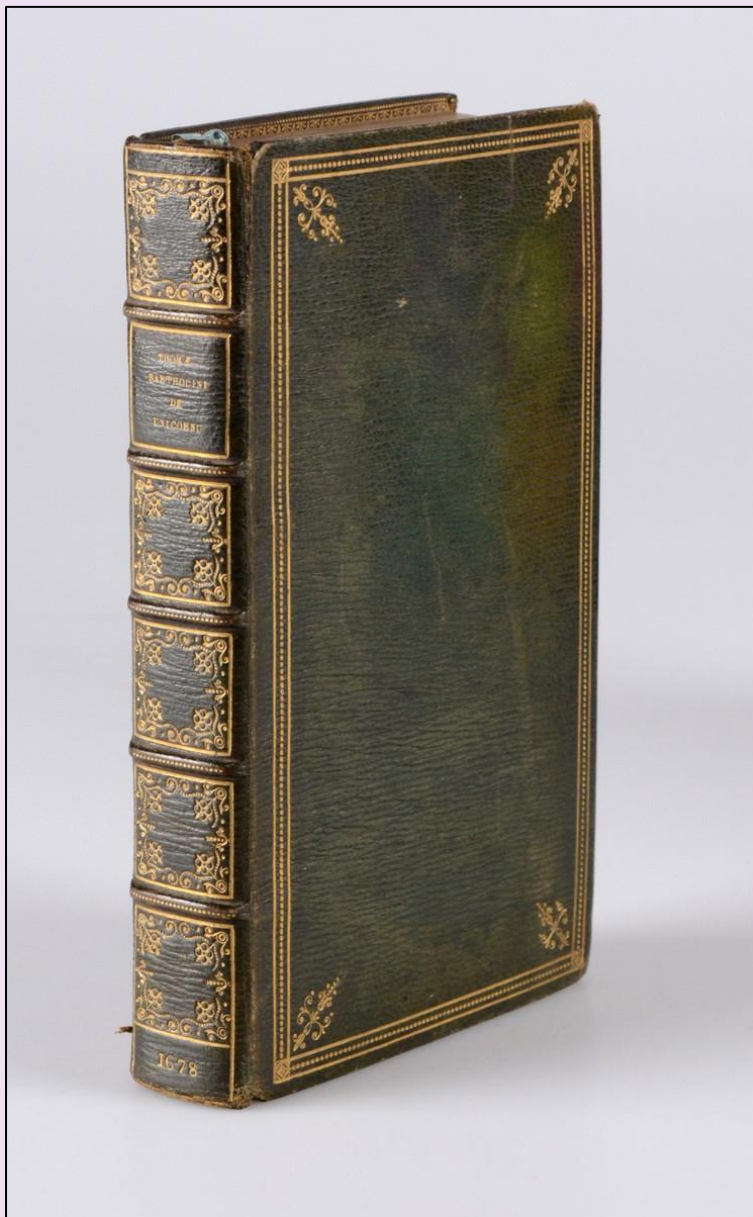
Ema Tetínková
* 25.3.1897
Soběslav - †
1.7.1979 Praha

Zavrženec hvězd?

Ema Tetínková, Svobodné noviny,
6.6.1946, s. 1-2.

*„Đáblův přítel, čili Zločinný doktor,
aneb Malostranský vrah neboli
Zavrženec hvězd.“*

BARTHOLINUS, Thomas
(1616-1680). *De Unicornu
observationes novae.*
Amsterdam: H. Wetstenius,
1678.

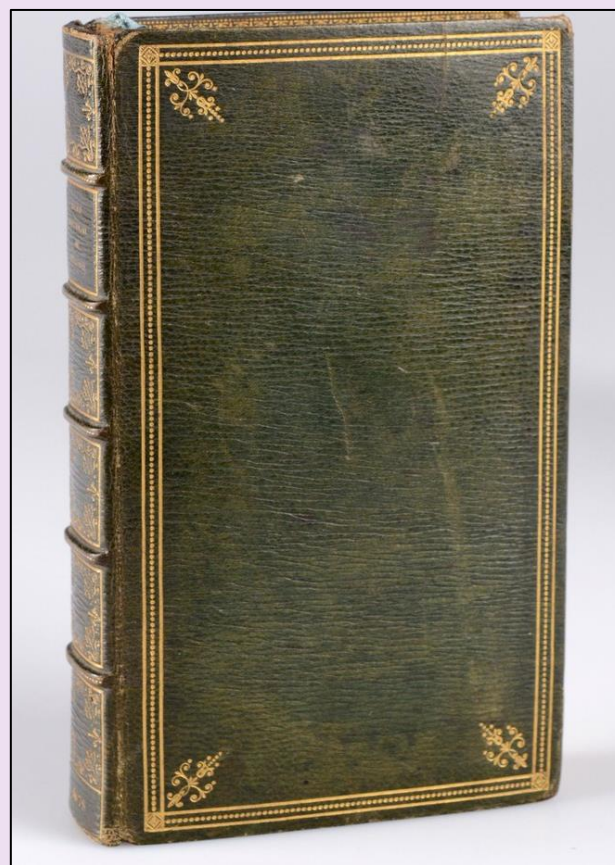
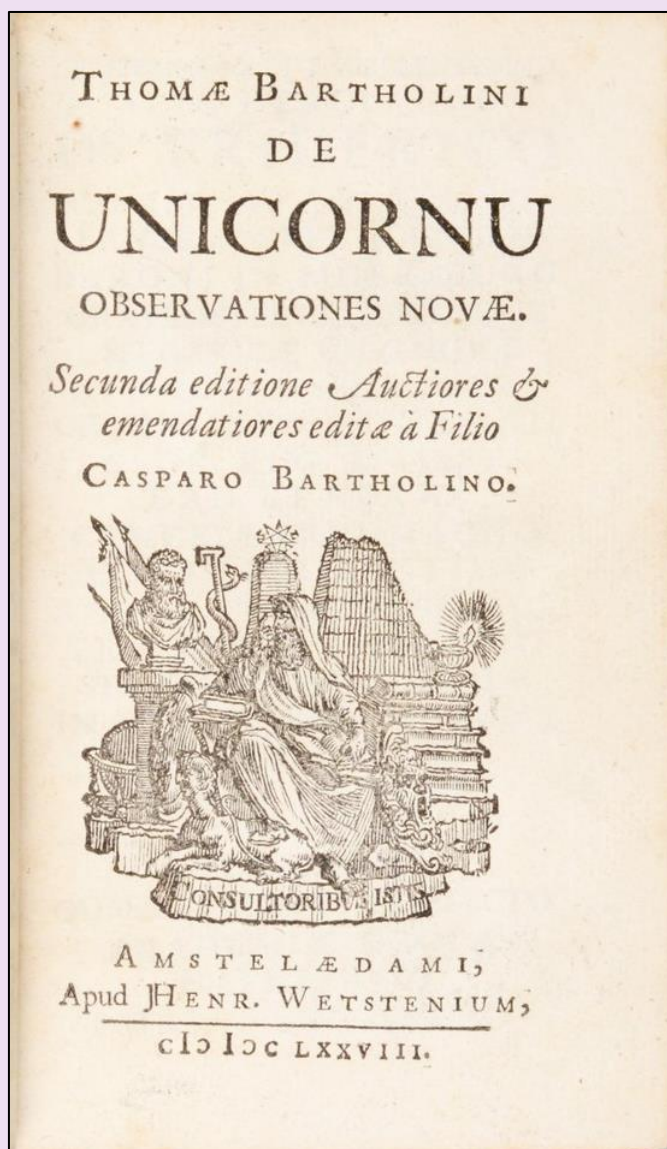
Druhé vydání, avšak první
ilustrované vydání.

Vel. 12°, 13,2x7,5 cm. [12],
381, [16], [28] s., latinsky.

Přivázáno pojednání o
horečce: Henri Louis Habert
de Montmor: *Dissertatio
physico-medica de febre:
secundum principia Dni.
Cartesii; praelecta in
conventu clarissimorum D.
D. Naturae Curiosorum
singulis hebdomadis
Lutetiae Parisiorum (...).*
*Apud Abrahamum
Gaasbeekium.* 1678. 31
číslovaných s., latinsky.

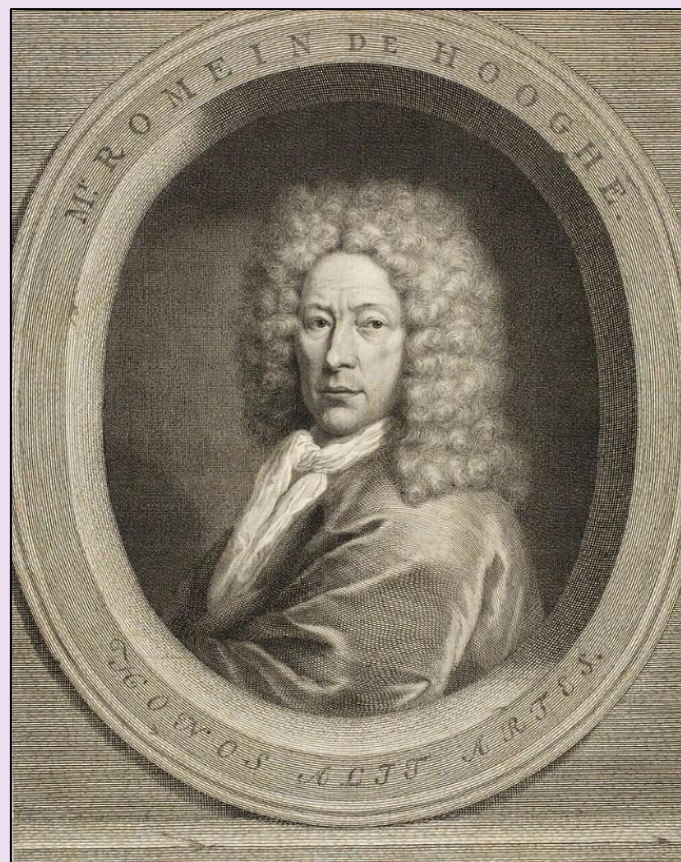

Detail vazby

Frontispis: mědirytina Romeyna de Hooghe (1645-1708), dále 24 mědirytinových ilustrací převážně celostr., 1 z toho rozkládací, převážně od téhož autora; iniciály, vlisy, viněty. Titulní strana tištěna v černé barvě, s dřevorytovou devízou tiskaře a vydavatele Henrica Wetsteina. Celokožená vazba se zlatou ražbou (převazba), hřbet s 5 vazy a zlatými typy, zlatá ořízka.

**ROMEYN DE HOOGHE
(1645-1708)
AUTOR MĚDIRYTINY VE
FRONTISPISU**

HENRICUS WETSTEIN (1649-1726)

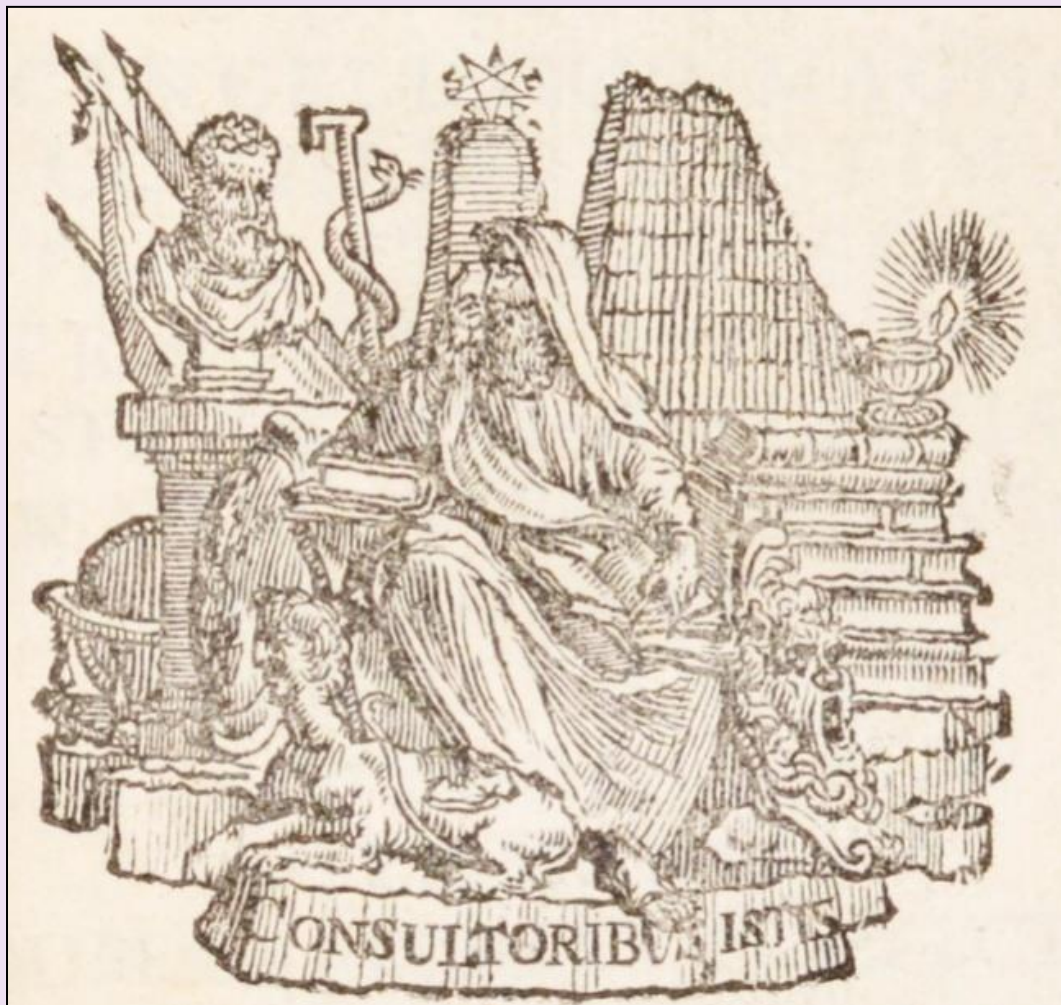
Hendrik Wetstein byl nizozemský knihovník, helénista, latinista a vydavatel, pocházející z proslulé švýcarské rodiny, v letech 1675 až 1725 působil jako nakladatel. Jeho bratr a otec byli významnými profesory teologie a řečtiny a jeho dědeček byl oslavovaný politik.

Hendrik Wetstein se narodil v Basileji a později se vedle druhé pobočky ve Frankfurtu prosadil jako knihkupec v centru Amsterdamu.

V letech 1669 až 1676 byl Wetstein žákem knihkupce a tiskaře **Daniela Elseviera** (1626-1680).

Jako učenec ovládal Wetstein mnoho jazyků: řečtinu, latinu, francouzštinu, italštinu, němčinu, holandštinu a hebrejštinu. Je to patrné i na názvech děl, která publikoval. Publikoval mimo jiné vědecké práce v latinském jazyce.

Wetstein je například vydavatelem velkého množství děl dánského lékaře, matematika a teologa **Thomase Bartholina** a jeho syna. Wetstein byl také vydavatelem velkých jmen jako **Molière** a **Hooft**. Jeho jméno figuruje také v šestisvazkovém vydání sebraných děl **Bacona** z roku 1696. Zejména v posledních letech před svou smrtí publikoval díla mystického a náboženského charakteru.

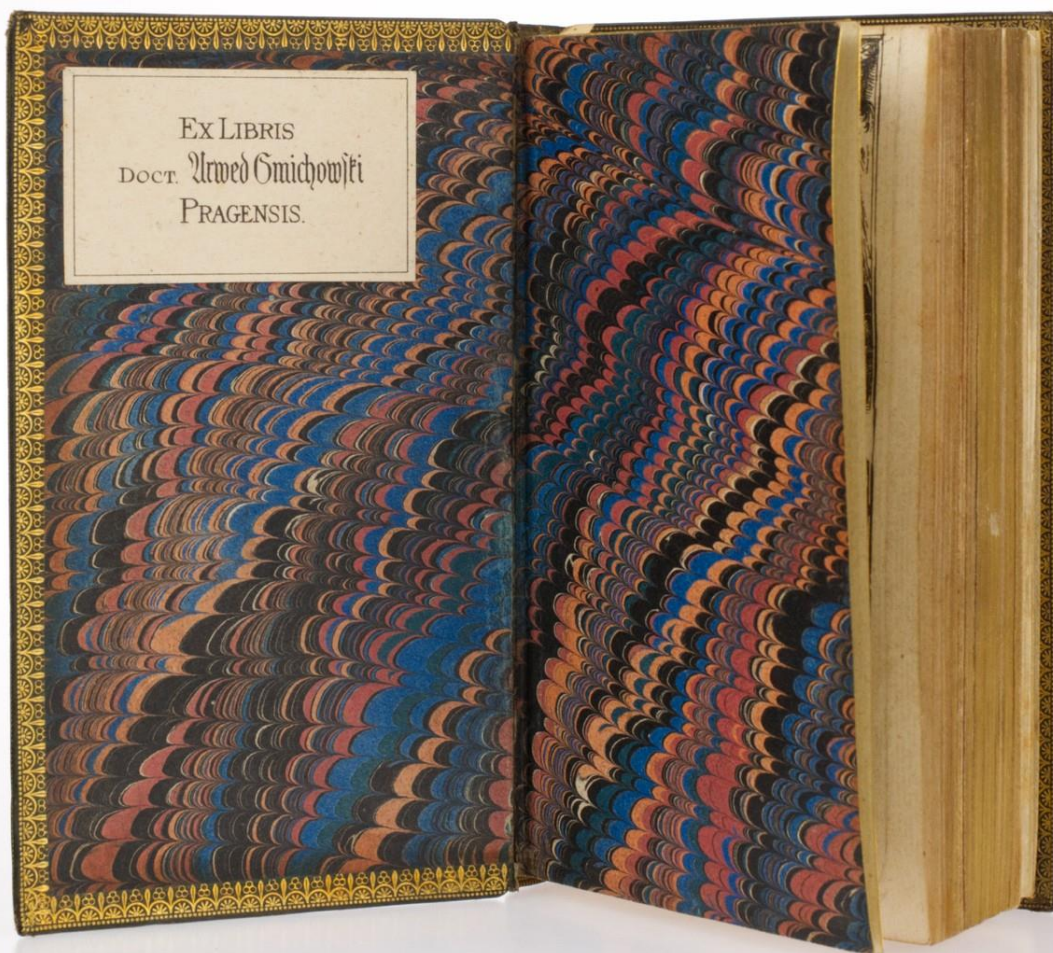
Titulní viněta Henrica Wetsteina (1649-1726)
Motto: „*Consultoribus istis*“.

HENR. WETSTENIUS
LECTORIS.

Tertius jam labitur annus
quo Clariss. D. D. CASP.
BARTHOLINUS TH. F.
oras derelicturus tractatus
hunc de *Unicornu* à se emendatum
auctum ANDREÆ FRISIO B.
polæ accuratissimo nec perfun-
docto, excudendum tradidit. Su-
rat hic namque id negotii, nil ali-
nimo volvens nisi absolutis ab e-
Clariss. Auctore partim exaratis, p-
emendatis Tractatibus tribus de
lis, *Puerperio*, & *Inauribus Veterum*
hunc prælo committere. Verum
jubeant fata! Paulo post enim
lo laborare cœpit, cumque per
que sexve menses cum gravissim
morbo magnisque cruciatibus col-
tus esset, tandem morti cessit. Ex
quam, hic noster à nobis, quibu
gnum sui desiderium, sibi que æt

ex doctissimis nitidissimisque editis li-
bellis comparatam reliquit famam. Diu
fluctuabant Hæredes antequam de di-
strahendo Bibliopolio ageretur, nec plus
sesquiannum agimus, quum id maxi-
ma ex parte juri nostro cessit. Inter re-
liqua & *Cornua* hæc, de quibus edendis
jam tum cogitabamus. Sed deërant va-
ria operi perficiendo, nec ferebat occa-
sio unde tam citò peterentur. Degebat
nimirum tunc temporis Celeberr. D.
AUCTOR Romæ, reliquas quoque I-
taliæ partes aditurus: unde paucos an-
te menses redux suppeditavit quæ ab-
solvendo tractatui necessaria erant. Pro-
dit ergò en! seseque tuo usui sistit, non
ingratus ut spero hospes, quem proximi-
mè, faventibus superis, Tractatus de *Ti-
biis Veterum eorumque antiquo usu* ejus-
dem Auctoris Nostri sequetur. Tu L E-
CTOR ERUDITE, labore nostro
fruere, ac conatibus, quibus publico
prodesse studemus, fave.

O vysokém
vzdělání
*Hendrika
Wetsteina*
svědčí i fakt, že
se v
Bartholinově
spise o
jednorožcích
ujal „slova na
úvod“.

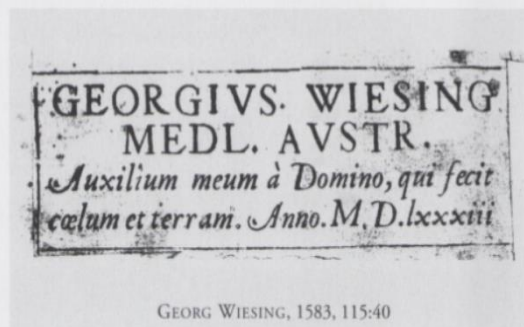
Na předním přidešti „typografické“ exlibris "**Ex Libris Doct. Arwed Smichowski Pragensis**" (dr. Jiří Arvéd Smíchovský, 1898-1951).

Typografická exlibris STARÝCH TISKŮ ve fondu MORAVSKÉ ZEMSKÉ KNIHOVNY V BRNĚ

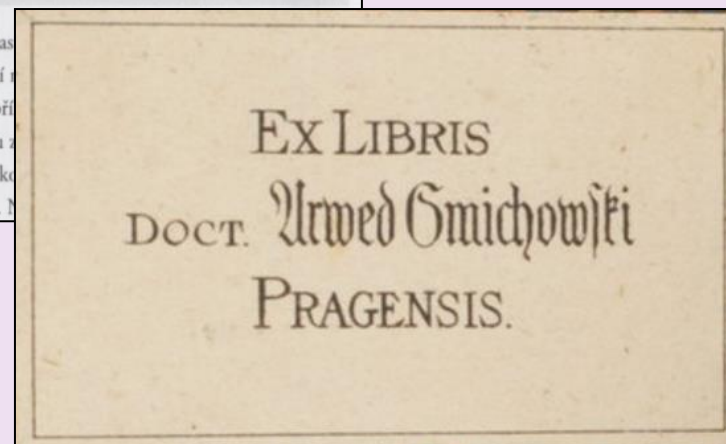
MIRKO RIEDL

Typografická nebo také sázená exlibris jsou ta, jež jsou provedena výhradně typografickým materiálem, to jest písmem, doplněným nejvýše linkou nebo ozdobou. Takováto exlibris tvořili již starší tiskaři od 16. až do 19. století. Jde o listy až na výjimky anonymní, pokud je tiskaři nenavrhovali sami pro sebe. Kombinací písem, majuskulí a miniskulí, jejich velikosti, rozvržením na řádky, užitím různých linek, ozdůbek a orámováním může vzniknout dílko umělecky hodnotné a zajímavé. V omezené míře se typografickému exlibris věnuje i BOHUMÍR LÍFKA ve svém přehledu Exlibris a supralibros v českých korunních zemích v letech 1000 až 1900. Zmiňuje se o exlibris cisterciáckého kláštera ve Zlaté Koruně a jeho člena Stohandla a exlibris kláštera na Svaté Hoře u Příbramě. Exlibris svatohorské a zlatokorunské jsou reprodukovány v souboru Ex libris z pražských knihoven, svazek 1, který vyšel nákladem Veraikonu roku 1917.

Opera. Pars 2. Vyšlo v Benátkách, haeredes Aldi Manutii et Andreas Torresanus 1519 (Sign. ST 2-55. 80). Exlibris pochází asi z 1. pol. 16. stol. Jméno majitele je doplněno dopsaným číslem knihy v jeho knihovně.

Typografická exlibris bývají častým, nebo jen udáním století káží knihy dopisoval. Toho př typografické exlibris ve fondu WIESING se narodil jako syn ku ling a pevnosti Liechtenstein. N

Typografickým exlibris se věnuje
článek *Mirka Riedla* in *Sborník pro
exlibris a drobnou grafiku.*
„Typografická exlibris ve fondu
starých tisků moravské zemské
knihovny v Brně“. Č. 1. Rok 2003. S.
22-27.

ILLUSTRISSIMO ET EXCELLENTISSIMO
HEROI

DN. FRIDERICO

COMITI AB AHLEFELDT,
LANGELAND ET RI

BARONI IN MOE

GRAVENSTEINI UT

SEEGARDIÆ BALC

ET WILTNUSSE D

ORDINIS ELEPHANT

SACR. REG. MA

DAN. ET NOR

CANCELLARIO I

CONSILIARIO I

STATUS ET PROVI

PRÆSIDI IN CO

STATUS ET CANCE

IN DUCATIBUS S

ET HOLSAT

REGIO VICA

STEINBURGI I

DITHMARS

GUBERNATORI ET P

ACADEMIÆ RI

HAFNIENS

PATRONO BENIGN

ILLUSTRE HOC MARIS

BOREALIS SPOLIUM

DECANTATUM TOT

ELOGIIS AMULETUM

NATURÆ ARCANUM

VENENORUM OPPROBRIUM

FORTITUDINIS SYMBOLUM

SECLORUM LUSUM

A PARENTE OLIM ILLUSTRATUM

UNICORNU

ET QUICQUID PRÆTEREA

DE SOLO CORNU

VEL DEPRÆDICANT

ANNALES GENTIUM

VEL ÆSTIMANT NOSTRI

A SE VERO AUCTUM ET

EXPOSITUM

IN DEBITÆ VENERATIONIS

SIGNUM

NOVI ANNI EXORDIO

QUOD FORTUNATUM ILLUSTRISSIMÆ

ILLIUS FAMILIÆ VOVET

L. M. Q. D.

ROMÆ CAL. JAN. cō Idc LXXVII.

CASP. BARTHOLINUS THOM. FIL.

Frederik Ahlefeldt
(1623-1686)

Hrabě *Frederik von Ahlefeldt-Rixingen* byl dánský státník, prvním vládnoucím hrabětem z Rixingenu a velkým kancléřem za vlády krále *Kristiána V.* V roce 1672 se stal landkrabětem hrabství Langeland.

Vstupní paratext
(věnování) mecenáši
Frederiku von Ahlefeldt.

PROVENIENCE

Kniha byla v majetku **Muzea klasického knihařství** (Knihařská dílna Jendy Rajmana) v Rožďalovicích.

Umělecký knihař **Jenda Rajman** (1892-1965) udržoval styky mj. s význačným malířem **Maxem Švabinským** (1873-1962), který se znal s rodinou Smíchovských.

V současné době není možné přesně určit, odkud se kniha dostala do vlastnictví Jendy Rajmana. Knihu však nevázal.

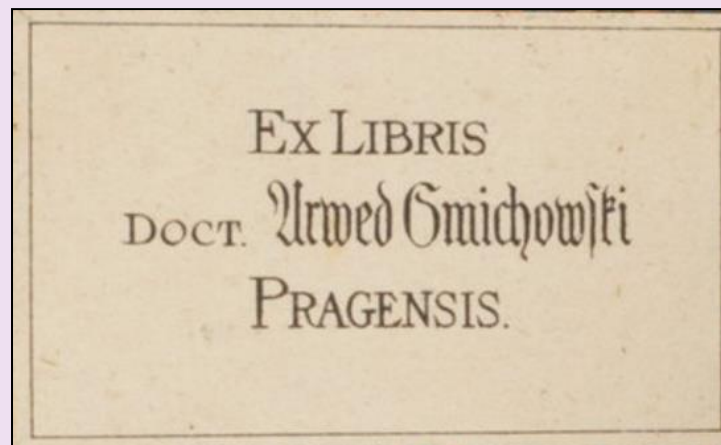
Sbírka **Robina Salomona**.

Díky svým dovednostem poznal umělecký knihař *Jenda Rajman* (1892-1965) mnoho známých českých výtvarníků a spisovatelů a s některými se velmi spřátelil. Expozici knižních vazeb a knihařskou dílnu proto dnes zdobí darované grafiky a obrazy. Rajmanovo knihařství navštěvovali například *Cyril Bouda*, *Karel Kinský*, *Karel Vik*, *Jan Vrba* nebo členové rodiny *Maxe Švabinského*.

<https://rajman.cz/>

J. A. Smíchovský umisťoval
svá exlibris zásadně na
přední přidešťi ve formě
papírového štítku s
tištěným exlibris - „**EX
LIBRIS DOCT. Arwed
Smichowski PRAGENSIS**“.

Detail předního vakátu, kde se mohlo
nacházet další identifikační označení,
pravděpodobně exlibris. Pouze
fragment.

A74/003

Thomas Bartholin (1616-1680)
Caspar Bartholin ml. (1655-1738)

DE UNICORNU OBSERVATIONES NOVAE

Amsterdam, Henricus Wetstein, 1678

Secunda editio Auctores & emendatores editae a Filio Casparo Bartholino. Amstelaedami, Apud JHenr. Wetstenium, 1678. Vel. 16°, 13,2x7,5 cm. [12], 381, [16], [28] s., latinsky. Frontispis: mědirytina Romeyna de Hooghe (1645-1708), dále 24 mědirytinových ilustrací převážně celostr., 1 z toho rozkládací, převážně od téhož autora; iniciály, vlasy, viněty. Titulní strana tištěná v černé barvě, s dřevorytovou devízou tiskaře a vydavatele Henrica Wetsteina. Spolu svázáno: Henri Louis Habert de Montmor: Dissertatio physico-medica de febre: secundum principia Dni. Cartesii; praelecta in conventu clarissimorum D. D. Naturae Curiosorum singulis hebdomadis Lutetiae Parisiorum (...). Apud Abrahamum Gaasbeekium. 1678. 31 číslovaných s., latinsky. Mladší pevná celokožená vazba se zlatou ražbou, hřbet s 5 vazy a zlatými typy, zlatá ořízka. Na předním přídeští "Ex Libris Doct. Arwed Smichowski Pragensis" (Jiří Arvéd Smíchovský, 1898-1951). Kartonové pouzdro. Velmi dobrý stav, vazba lehce odřená, knižní blok takřka bez opotřebení, pouze min. ohnuté rohy, značky v textu. Publikace De Unicornu observationes novae byla poprvé vydána v Padově roku 1645, zahrnuje historické, mytologické a náboženské texty, zkoumání známých jednorohých zvířat a esej o pravděpodobnosti existence jednorohců. Thomas Bartholin byl profesorem medicíny na univerzitě v Kodani, Caspar Bartholin ml. byl jedním z jeho synů a významným dánským anatomeem.

Aukční dům Zezula
74. aukce: Médium papír
14. 10. 2023
Položka číslo 3

Dosažená cena (vč. přírážky): ~ 900 €.

BARTHOLINUS, Thomas (1616-1680). De Unicornu observationes novae. Amsterdam: H. Wetstenius, 1678.

Price realised
GBP 1,375

Estimate
GBP 600 - GBP 900

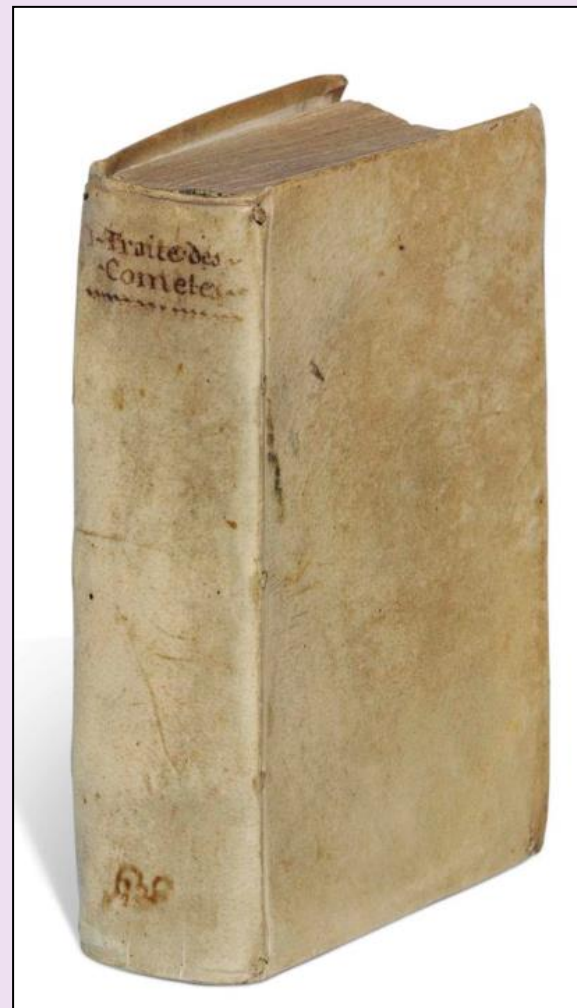

Closed: 16 Jun 2015

FOLLOW

 SHARE

Try our [Cost Calculator](#)

Detail téhož titulu v *Christie's*:
Významné knihy a rukopisy z knihovny
Jeana A. Bonna

16. 6. 2015

Položka č. 118

Realizovaná cena: 1375 £ + %

CHRISTIE'S

V roce 2005 se dražila v *Sotheby's* velká sbírka *Lorda Wardingtona*, což byl sběratel map a atlasů, inkunábulí, jehož knihovna byla dramaticky zachráněna před požárem.

V dubnu 2004, časně ráno, když byli Lord a Lady Wardingtonovi v zahraničí na dovolené, zachvátil jedno ze dvou křídel jejich záměčku ničivý požár, který začal poblíž střechy.

Lidé z vesnice se účastnili této záchrany, vytvořili řetěz a zachránili tyto vzácné knihy. Lord byl nucen sbírku prodat, což se uskutečnilo v *Sotheby's*.

Ve sbírce byl velmi vzácný foliový atlas (*Germania Inferior id est*) se známou mapou tzv. Belgického lva od *Hendrika van Langrena*, kterýžto výtisk je s rukopisným podpisem *Francisca Godefrida Troila de Lessot*, rádce císaře Ferdinanda III.

Atlas nese na předním přideští exlibris dr. Jiřího Arvéda Smíchovského, z jehož knihovny výtisk pocházel.

Knihy od *Lessotha* se nacházejí v Knihovně Národního muzea (Troilův sborník, sign. 102 A 1 -199), Národní knihovně (např. hudební tisky sign. 11 B 41 aj.), Strahovské knihovně, zámeckých knihovnách (v hradní knihovně Křivoklát, knihovně Újezd Svatého Kříže) a též v klášterní knihovně premonstrátů v Teplé, v Roudnické lobkowiczské knihovně v Nelahozevsi, ve fondech Knihovny AV atd.

Je zde možnost, že kniha mohla být odcizena právě z těchto fondů. Jde o další výtisk nabízený ve veřejné dražbě.

Description

Keere, Pieter van den (1571-after 1646) and Pieter Montanus (c. 1560-1625).

Germania inferior id est, XVII provinciarum ejus novae et exactae tabulae geographicae. *Amsterdam, 1617*

Provenance

Manuscript signature at foot of title-page of Franciscus Godefridus Troilo de Lessot, counsellor to the Emperor Ferdinand III, dated 1639, a gift from Dominus a Ritter, also with Troilo's large armorial bookplate; Dr Arwed Smichowski of Prague, bookplate

Literature

Koeman II, Kee I; NMM 3, 106

Catalogue Note

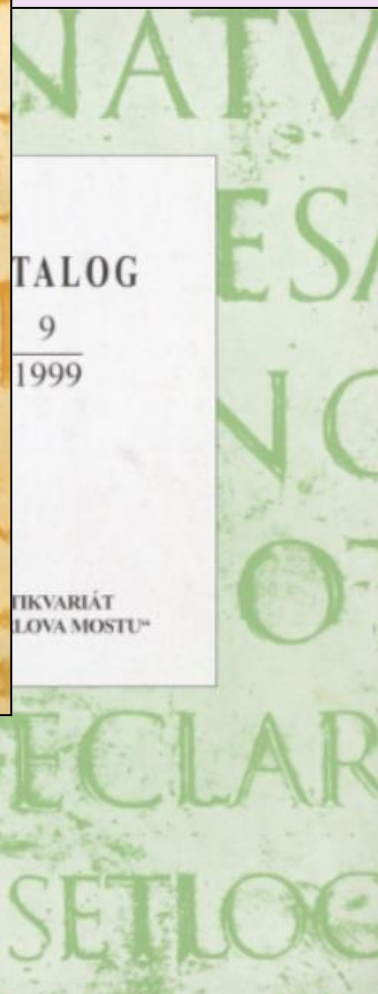
231

Keere, Pieter van den (1571-after 1646) and Pieter Montanus (c. 1560-1625).

BIDDING IS CLOSED

The Library of Lord Wardington: Important Atlases and Geographies
Part One. 2005. Položka 231.
Sotheby's

Sotheby's
EST.
1744

Doménou Arvéda Smíchovského byly staré tisky, což jsou tisky, které rámcově řadíme mezi roky 1500-1800, a podle svědectví *Jana Placáka*, který pracoval v nejznámějším a nejprestižnějším antikvariátu v Praze v Karlově ulici, a jehož specializací byly především staré tisky, tento se s knihami z knihovny Smíchovského nikdy nesetkal. Starými tisky se také zabýval pozdější antikvariát *U Karlova mostu*, jehož majitelem byl *Petr Meissner*.

Text zákona č. 108/45 Sb. s komentářem:

Sbírka zákonů a nařízení č. 108.

108.

Dekret presidenta republiky ze dne 25. října 1945
o konfiskaci nepřátelského majetku a Fondech národní obnovy.

K návrhu vlády a po dohodě se Slovenskou národní radou
ustanovují:

Část I.

Konfiskace nepřátelského majetku.

§ 1.

Vymezení konfiskovaného majetku.

(¹) Konfiskuje se bez náhrady — pokud se tak již nestalo —
pro Československou republiku majetek nemovitý i movitý, ze-
jména i majetková práva (jako pohledávky, cenné papíry,
vklady, práva nehmotná), který ke dni faktického skončení ně-
mecké a maďarské okupace byl nebo ještě jest ve vlastnictví:

1. Německé říše, Království maďarského, osob veřejného prá-
va podle německého nebo maďarského práva, německé strany
nacistické, politických stran maďarských a jiných útvarů, orga-
nizací, podniků, zařízení, osobních sdružení, fondů a účelových
jmění těchto režimů nebo s nimi souvisejících, jakož i jiných ně-
meckých nebo maďarských osob právnických, nebo

2. osob fyzických národnosti německé nebo maďarské, s vý-
jimkou osob, které prokáží, že zůstaly věrny Československé
republice, nikdy se neprovinily proti národům českému a slo-
venskému, a buď se činně zúčastnily boje za její osvobození,
nebo trpěly pod nacistickým nebo fašistickým terorem, nebo

3. osob fyzických, které vyvíjely činnost směřující proti státní
svrchovanosti, samostatnosti, celistvosti, demokraticko-republi-
kánské státní formě, bezpečnosti a obraně Československé re-
publiky, které k takové činnosti podněcovaly nebo jiné osoby
svěsti hleděly, záměrně podporovaly jakýmkoli způsobem ně-
mecké nebo maďarské okupanty, nebo které v době zvýšeného
ohrožení republiky (§ 18 dekretu presidenta republiky ze dne

21

Smíchovskému byl zajištěn a
následně zkonfiskován knižní
majetek na základě „*dekretů
prezidenta republiky*“.

K tomu došlo v září 1945,
přestože byl Smíchovský zatčen
již v květnu téhož roku (sic!).

U konfiskace byl přítomen
Smíchovského švagr, který byl
zřejmě obeznámen a zaúkolován,
neboť se odvolával na nutný
příkaz policejního ředitelství,
bez něhož nebylo možné
knihovnu okamžitě zabavit.
Očividná „zdržovací“ taktika
mohla mít pouze jediný účel
(minimálně 3 měsíce).

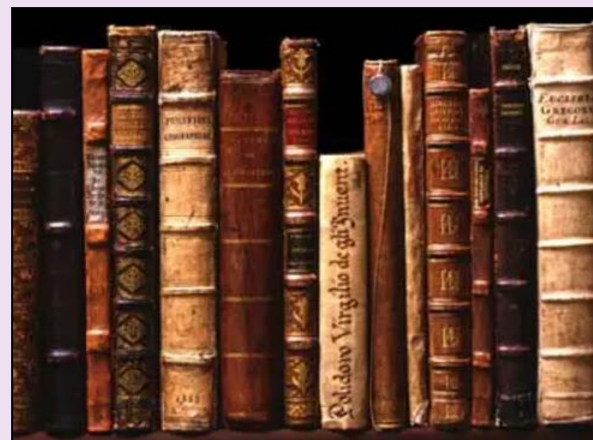
Z tohoto časového rámce mohou
pocházet tisky, které nebyly „z
nějakých důvodů“ zabaveny.
Smíchovský uschoval vybrané
tisky ještě před svým zatčením.

Dochované výtisky ve fondech
Národní knihovny ČR (konfiskáty).

NA AUKČNÍM A ANTIKVÁRNÍM TRHU SE
VÝTISKY Z KNIHOVNY DR. SMÍCHOVSKÉHO
VYSKYTUJÍ ZCELA OJEDINĚLE (2005 A
2023).

JEDNÁ SE O VELMI TĚŽCE DOSAŽITELNOU
PROVENIENCI

OBSAH KNIHY A HISTORICKÝ PŘEHLED

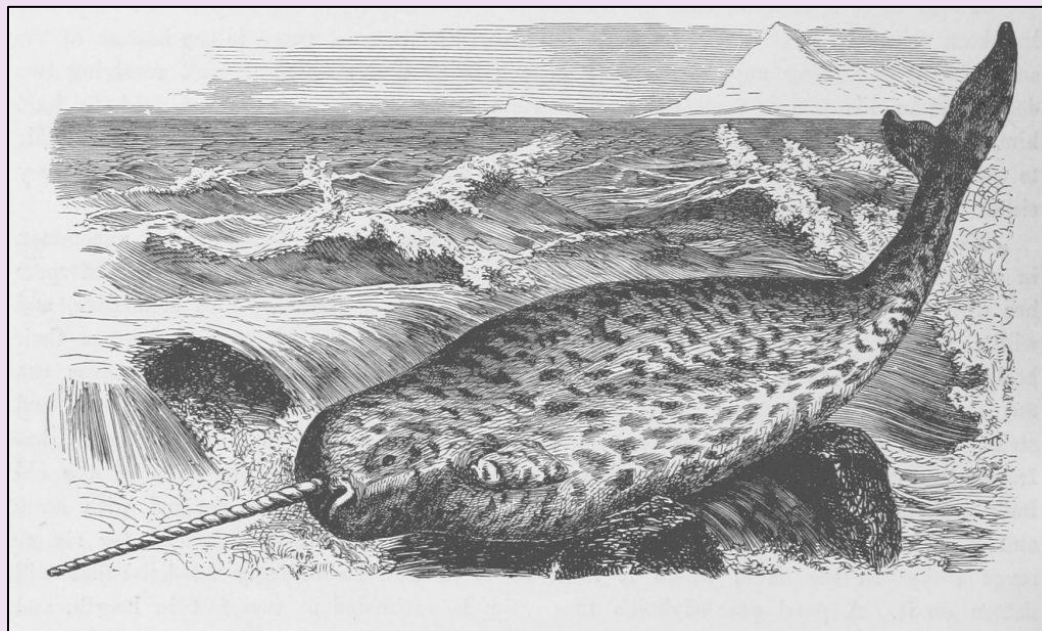

Divoženka s jelenorožcem
(Štrasburk, kolem 1500)

Po tisíce let, v literatuře i v umění, je jelenorožec zobrazován jako zvíře podobné bílému koni s dlouhým tordovaným rohem vyčnívajícím z jeho hlavy. Během středověku a renesance byl často popisován jako divoká lesní bytost, kterou mohla zajmout pouze panna - oba jsou symboly čistoty a panenství. Mezitím byl v encyklopediích roh jelenorožce popisován jako ten, který má moc vyléčit nemoc, a někdy se používal jako protijed proti otravě. V raném novověku byla existence jelenorožce v podstatě zaručena nejen Písmem a starověkými autoritami přírodního světa, ale také nejnovějšími zprávami z cest. Dnes má jelenorožec i nadále zvláštní místo v populární kultuře.

Písemné zprávy o jednorožcích nebyly nalezeny v mýtech, jak by se dalo předpokládat, ale spíše v popisech přírodní historie. O Jednorožci hovoří v *Indii* (*Indika*) především starořecký lékař a historik Ktésiás (5. st. př. n. l.). Kromě Ktésia se o jednorožcích ve svých textech zmiňovali i další řečtí spisovatelé jako Strabón, Plinius mladší, Ailiános a Kosmas Indikopleustés. Středověká tradice však přidala k zobrazení jednorožce vrstvu alegorie s příběhem mladé dívky, která jako jediná dokázala zkrotit divoké zvíře. Jakmile ji jednorožec spatří, položí si hlavu na její klín a usne. Tato alegorie měla představovat vztah mezi Pannou Marií a Kristem.

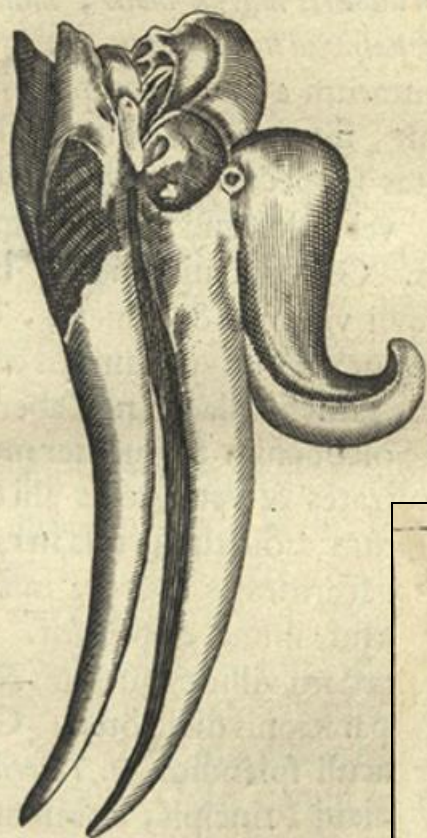

Již v šestnáctém století lékaři v Itálii zpochybňovali použití „rohu jednorožce“ pro jeho léčivé účinky, ale jejich argumentům se na univerzitách dostalo jen málo pozornosti. Pokrok v oblasti zoologie a změny ve velrybářském průmyslu pomalu začaly odhalovat původ rohu. S prvním zveřejněným popisem arktického narvala od *William Baffina* (1584-1622) následovaly další veřejné pitvy. Narval žije celoročně v arktických vodách kolem Grónska, Kanady a Ruska. Je to jeden ze dvou žijících druhů velryb z čeledi Monodontidae spolu s velrybou beluga a jediným druhem rodu *Monodon*. Samci narvalů se vyznačují dlouhým, rovným, spirálovitým rohem, který vyčnívá z levé strany horní čelisti a tvoří levotočivou spirálu (ve skutečnosti se jedná o prodloužení špičáku).

Caspar Bartholin starší - dánský lékař, vědec, teolog a otec Thomase Bartholina - byl prvním, kdo systematicky studoval rohy jednorožce, které našel v evropských síních kuriozit, katedrálách a lékárnách. Jeho experimenty ho donutily dojít k závěru, že to nejsou rohy kopytníka. Jeho výzkum se však zastavil před určením, odkud přesně rohy pocházejí. Krátce poté, co Caspar starší v roce 1629 zemřel, se výzkumu jednorožců ujal jeho švagr, dánský lékař Ole Worm (1588-1654). Záhy objevil důkazy porovnávající různé skelety, které získal na Islandu, kteréžto jej vedly k poznání, že rohy jednorožce nabízené po celé Evropě jsou a vždy byly kly oblíbeného mořského savce, narvala. Přesto se falešný „prášek z rohu jednorožce“ prodával v Evropě pro léčebné účely hluboko do konce 18. století.

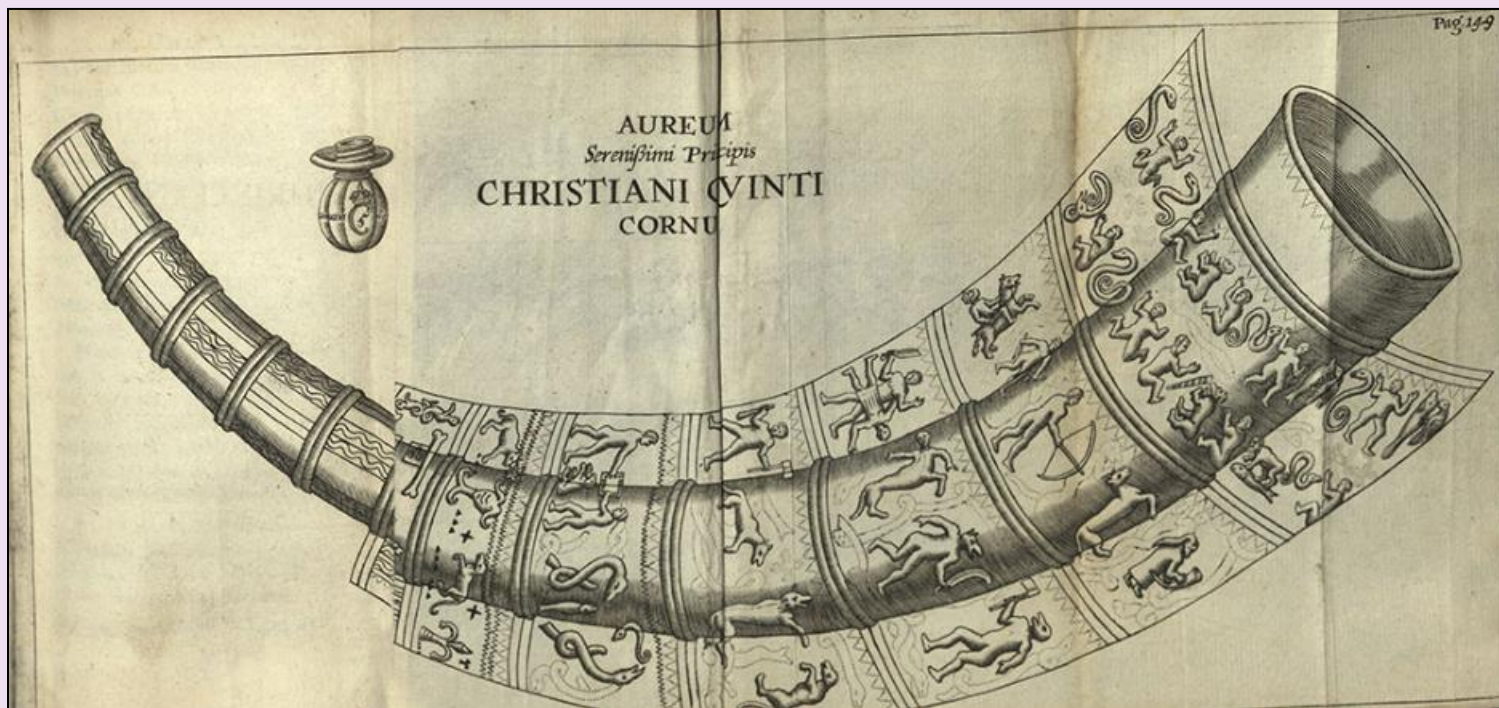

Thomas Bartholin navázal na práci svého otce i strýce. I když bylo zjištěno, že jednorožec ve skutečnosti neexistuje, Bartholin se stále zajímal o léčebné vlastnosti rohů. Bartholin také analyzoval vzorky rohů nalezených v Evropě, testoval je spolu s kly narvalů a zvažoval další jednorohá zvířata, jako je nosorožec atd. Pocházely všechny artefakty od jednorožců, které kolovaly v Evropě, skutečně od skandinávských narvalů? Mohly by snad jejich kly přesto mít sílu neutralizovat jed, což jim lékařská věda až dosud přisuzovala? A co koně podobní jednorožci, kteří byli opakovaně pozorováni od starověku, zejména v Asii a Africe?

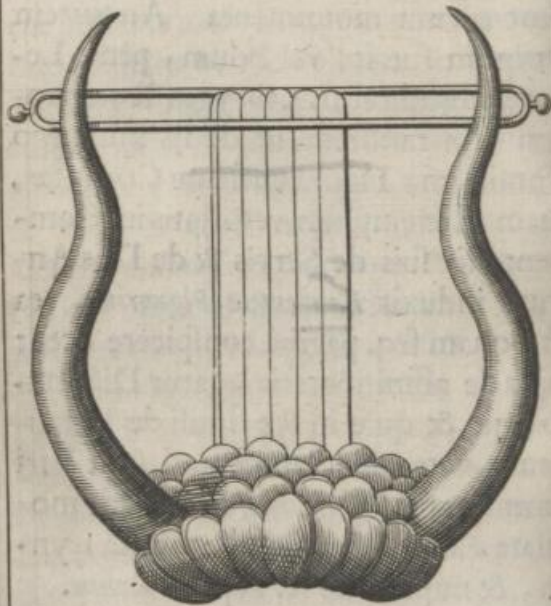

V roce 1645 *Thomas Bartholin* publikoval *Observationes novae de unicornu* – přehled rohů po celém světě. Jeho práce odkazuje na různé příklady rohatých zvířat (a lidí) a dochází k závěru, že i když samotný jednorožec nemusí být skutečný, terapeutické vlastnosti rohů byly připsány správně. Dokonce věřil, že „prášek“ má schopnost zastavit epidemii horečky vyskytující se v Kodani. Toto druhé vydání *Observationes* bylo publikováno v roce 1678 a editováno Bartholinovým synem *Casparem Bartholinem mladším*. Rozšířené vydání obsahuje dvacet celostránkových a tři menší ryté ilustrace v celém textu, navíc rozkládací tabuli a ilustrovaný titulní list, který vyryl *Reomeyn de Hooghe*. Mezi nejvýznamnější vyobrazené ilustrace patří: ilustrace *Margherity Maeners* (ženy s dlouhým kožním výrůstkem), dále čtyři pohledy na lebku a kel narvala, velký Gallehův roh z kabinetu kuriozit Kristiána V., rohatí hadi, Dürerův jednorožec a „bazilišek“.

THOMAS BARTHOLIN (1616-1680)

- Narozen v Kodani.
- Lékař, matematik a teolog.
- Svým výzkumem lymfatického systému zaujímá významné místo v historii anatomie, také v oblasti anesteziologie (chladem).
- Byl lékařem dánského krále Kristiána V.
- Jeho syn, Thomas Bartholin ml. (1655-1738), byl profesorem historie na univerzitě v Kodani a později byl jmenován královským antikvářem a tajemníkem Královského archivu.

CASPAR BARTHOLIN (1655-1738)

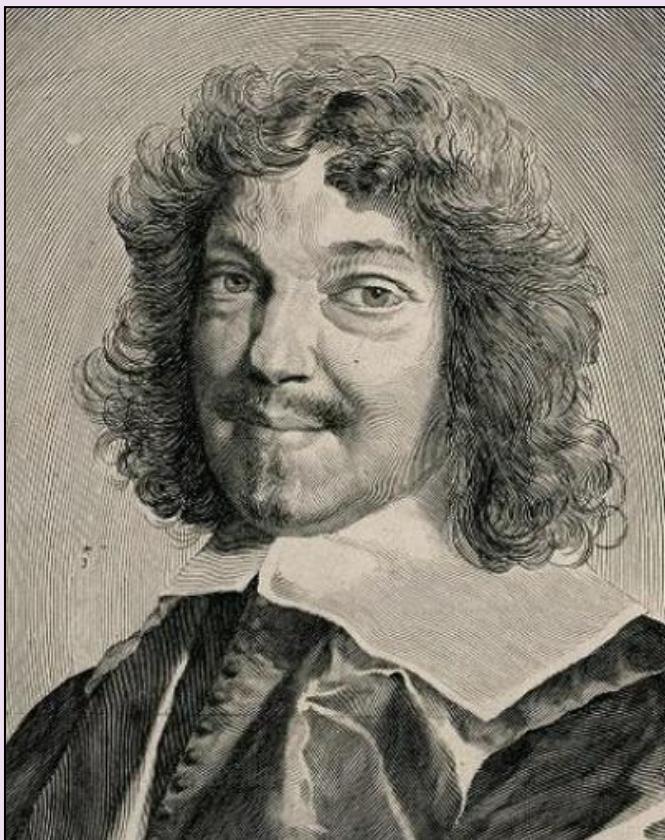
- Narozen v Kodani, další syn Thomase Bartholina.
- Anatom a soudce.
- Jako první popsal v ženském genitálním traktu hlavní vestibulární žlázu: Bartholiniho žláza.
- Již v 19 letech byl jmenován profesorem filozofie.
- Následující rok získal lékařský titul a byl jmenován řádným profesorem na univerzitě v Kodani.
- V roce 1690 opustil akademickou kariéru, načež se stal soudcem vrchního soudu, v roce 1719 se stal generálním prokurátorem.

TŘI GENERACE RODINY BARTHOLINŮ: CASPAR BARTHOLIN ST. (1585 -1629)

- Zakladatel významné dynastie, za manželku měl dceru matematika Thomase Finckeho (1561-1656), Annu Fincke.
- Od roku 1608 studoval v Padově a v roce 1610 získal doktorát z medicíny v Basileji, roku 1611 získal profesuru v Kodani a od roku 1613 byl profesorem medicíny na univerzitě v Kodani. V roce 1624 se stal profesorem teologie na téže univerzitě. V letech 1618/19 působil jako rektor univerzity.
- Jeho synové: lékař, anatom, matematik a teolog Thomas Bartholin (1616-1680) a lékař Erasmus Bartholin (1625-1698), jeho vnuk byl anatom Caspar Bartholin mladší (1655-1738).

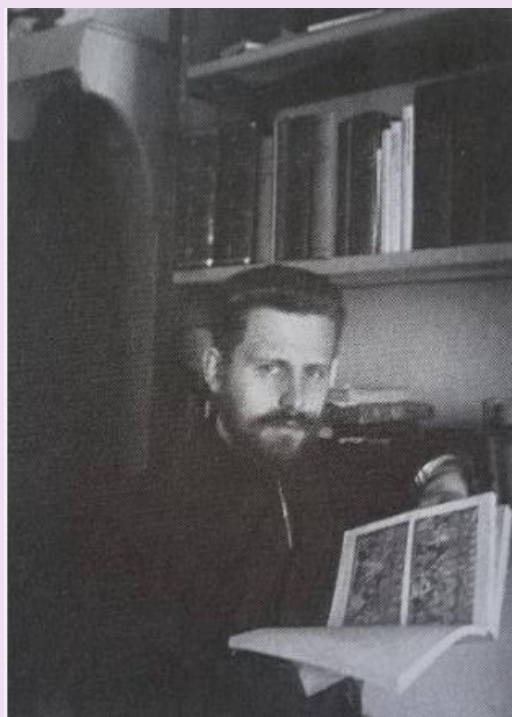
HENRI LOUIS HABERT DE MONTMOR (1600-1679)

- Narozen v Paříži.
- V roce 1624, ve věku 25 let, se stal poradcem krále v parlamentu v Paříži, poté, v roce 1632, zastával prestižní úřad „Maître des requêtes“, pozici, kterou získal díky bohatství svého otce, pokladníka mimořádných válek a pokladníka zásob.
- Descartův příznivec, jemuž adresoval báseň o karteziánské fyzice s názvem *De rerum naturae* a shromáždil vědecké přístroje. Je přítelem Marina Mersenna, který mu věnuje svou *Univerzální harmonii*, a velkým přítelem Pierra Gassendiho, který mu věnuje svůj *Život Tychona Brahe* a odkáže mu astronomický dalekohled, který mu odkázal sám Galileo.
- Ve svém soukromém sídle hostil učence doby, vznikla tak Montmorská akademie, jedna z učených společností, z nichž se v roce 1666 zrodila Akademie věd.

DR. JIŘÍ ARVÉD SMÍCHOVSKÝ

(1898-1951)

- Narozen v Praze.
- Vystudoval právnickou fakultu UK v Praze (JUDr.), také získal licenciát filozofie v Toulouse (Dr. Phil.).
- Studoval teologii na papežské univerzitě Gregoriana v Římě (nedokončil).
- Ve službách italské zpravodajské služby, posléze politický zpravodaj italského velvyslanectví v Praze.
- Formálně veden jako prokurista v rodinném podniku a advokát, dále jako koncipient u JUDr. Jiřího Branžovského (vazby na NOF a Radolu Gajdu), a za protektorátu jako vědecký pracovník Slovanské knihovny v Klementinu (volný vstup do Zemské a universitní knihovny), a zaměstnanec Zemského úřadu.
- Zabýval se okultismem, kabalou, evokační magií, sektami a tajnými společnostmi, byl členem *Universalie* a *Psyche*.
- Vášnivý sběratel knih, jehož proslulá knihovna po válce zmizela.

		Nom <i>Smíchovský</i>		
		Prénoms <i>Arvéda</i>		
		Né le <i>1 Mai 1898</i>		
		à <i>Praque</i>		
Père de <i>Wenzelhaus</i> né le <i>27 oct 1862</i> à <i>Pardubitz</i> Marié de <i>Rozenck Rosa</i> née le <i>2 Mars 1876</i> à <i>Pardubitz</i>				
Profession : <i>Etudiant</i>				
Nationalité : <i>Tchécoslovaque</i>				
La nationalité actuelle est-elle celle du pays d'origine? (oui ou non) :				
Si non, indiquer : 1° Comment s'est acquise cette nationalité (naturalisation, mariage, etc.) :				
2° A quelle date :				
Situation de famille (Marié, célibataire, veuf, divorcé) :				
ENFANTS au-dessous de 15 ans accompagnant le titulaire de la carte ou résidant avec lui				
NOM	PRÉNOMS	SEX	AGE	DATE DE NAISSANCE
RENSEIGNEMENTS SUR LE CONJOINT				
Nom :				
Prénoms :				
Né le :				
Nationalité :				
RÉFÉRENCES A L'ÉTRANGER				
M.	<i>Berg</i>	<i>Joseph</i>		
demeurant à	<i>Praque</i>			
adresse	<i>316</i>	<i>J. Palenowski</i>		
et	<i>Wenta</i>	<i>Edmond</i>		
demeurant à	<i>Praque</i>			
adresse	<i>Université allemande</i>			

Studentský index Arvéda Smíchovského
 Nakonečný, M: *Novodobý český hermetismus*, Praha:
 Eminent, 2009. S. 259.

Smichowsky Arwed

Další příjmení	Smichowski
Další jméno	Arved
Narozen(a)	2. 5. 1898, 3. 5. 1898 , Prag
Fakulta/y	Filozofická fakulta Německé univerzity v Praze Právnická fakulta Německé univerzity v Praze Teologická fakulta Německé univerzity v Praze
Období výskytu	ZS 1916/1917 - 29. 10. 1921
Imatrikulován/a	Ano
Stránky	Matriky Německé univerzity v Praze, inv. č. 3, Matrika doktorů německé Karlo-Ferdinandovy univerzity v Praze / Německé univerzity v Praze (1904–1924), strana 646 Právnická fakulta Německé univerzity v Praze, Knihy zkušebních protokolů státních zkušebních komisí, inv. č. 17, Právněhistorická státní zkušební komise při Německé univerzitě v Praze (1919-1921), strana 2476 Právnická fakulta Německé univerzity v Praze, Knihy zkušebních protokolů státních zkušebních komisí, inv. č. 50, Judiciální státní zkušební komise při Německé univerzitě v Praze (1918-1921), strana 15788 Právnická fakulta Německé univerzity v Praze, Knihy zkušebních protokolů státních zkušebních komisí, inv. č. 92, Státovědecká státní zkušební komise při Německé univerzitě v Praze (1921-1923), strana 364

Smíchovský studoval na třech fakultách německé UK: filozofické, právnícké a teologické. Dokončil práva (JUDr.).
Zajímavá jsou také data narození, s nimiž jsou problémy.
<https://is.cuni.cz/webapps/archiv/public/?lang=cs>

versität in Prag der Staatsprüfung zum *ersten* mal (vide P.-Z. *Mat. Pr. Smíchovský*) unter-
zogen der Kandidat: *Arwed Smíchovský* aus *Prag - Wajers*
in *Böhmen*.

A. Studiengang des Kandidaten.

Studienbeginn im W.-S. *1916/17* an der deutschen Universität in Prag.
Beendigung im S.-S. *1920* an der deutschen Universität in Prag laut Absolutorium
vom *25. Juli* 1920, Z. *449*
Rechtshistorische Prüfung abgelegt in Prag am *18. Okt.* 1920, P.-Z. *2475*
Judizielle Prüfung abgelegt in Prag am *16. Juli* 1920, P.-Z. *267*

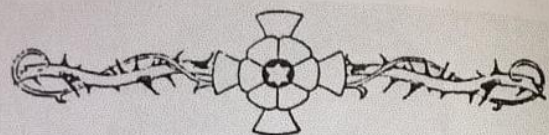
B. Prüfungssprache: deutsch aus:

~~tschechisch~~ aus:

C. Prüfungserfolg.

- Stimmenverhältnis: *zwei genügend, zwei nicht genügend*
1. Daher wurde mit Stimmen- *zwei nicht* der Kalkul: *nicht genügend* zuerkannt.
 2. Auszeichnung erteilt aus:
 3. Wiederholungsprüfung nach *vier* Monaten gestattet.

Smíchovského prospěch na PF UK nebyl nijak valný,
poslední rigorózum musel dokonce za 4 měsíce opakovat,
hodnocen jako „nicht genügend“.

UNIVERSALIA

společnost českých hermetiků

Příjmení

Jméno

číslo

Hl. hermet. zaměření

Předseda společnosti

Tajemník

Místopředseda

Přihlašovací karta do Universalie, razítka Universalie
a pozvánka na přednášku Universalie.

„UNIVERSALIA“
SPOLEČNOST ČSL. HERMETIKŮ
V PRAZE.

„UNIVERSALIA“
společnost čsl. hermetiků v Praze.

„UNIVERSALIA“, společnost čsl. hermetiků, Praha XVI.,
Švandova 11.

Na přání členstva svoláváme na čtvrtek, 23. září 1937 v 19. hod. do kavárny
„Louvre“, Praha II., Národní třída

Mimořádné valné shromáždění

PROGRAM:

1. Zahájení.
2. Přednáška: Eliáše Léviho cesta k Bohu.
3. Zřízení pražské odbočky a záležitosti související.
4. Volné návrhy.

Volné návrhy musí být písemně do 20. září odevzdány předsednictvu, má-li o nich
být jednáno. — Nesejde-li se v ustanovenou hodinu dostatečný počet členů, koná
se valné shromáždění o hodinu později a bude se usnášeti bez ohledu na počet
přítomných členů.

Dr. JAN KEFER, úř. místopředseda.

ST. NOVÁK, jednatel.

Jůna, Martin: *České tajné společnosti I. Studie o životě a smrti
doktora Jana Kefera*. Jindřichův Hradec. 2013. S. 194-95.

Valnou hromadou, usnesší se předem na rozšíření výboru, zvoleni byli do něho tito členové: P. T. Barth Jaroslav (MUDr.), Brož Emanuel, Čapek Arnošt (Ing.), Geisler Vladimír (Ing.), Kaitman Ant., Karabcová Marie, Kratochvíl Ignác (MUDr.), Lexa Pravoslav, Novotný, Paleček František, Smichovský Arved (JUDr.), Sršňová, Šulc František, Vágnerová Josefa. Za náhradníky do výboru byli zvoleni: P. T. Horyna, Jirsová, Riedlová, Žižkovský. Revisory účtů: Slavík Oldřich a Suldovský Václav.

Prvním místopředsedou zůstává MUDr. Jaroslav Barth; jednatelem byl pověřen František Paleček, Hloubětín, v Chaloupkách 474 a vedením účetnictví spolku pokladní sl. Josefa Vágnerová.

Dále bylo usneseno, aby spolek, dočasně alespoň, upustil od vydávání knih, ježto práce spojené s činností nakladatelskou a obchodní by mohly ohrozit bezprostřední duchovní cíle spolku.

Ze zprávy jednatele a zpráv funkcionářů za minulé volební období sdělujeme: Ve správním roce 1935/36 přistoupilo 108 nových členů, ubylo dobrovolným odchodem 69 členů.

S tímto životem rozloučili se čtyři z našich milých členů a to: Hošek František z Pardubic, Miňovská Josefa z Dejvic, Mrzenová Marie z Vinohrad, Studená Marie z Prahy. Požehnání spočivejž na jejich památce!

Spolek čítá 612 členů, z nichž 297 ve Velké Praze, 192 v Čechách, 71 v zemi Moravskoslezské, 39 na Slovensku; v Rakousku žijí 3, v Jugoslávii 2, v Egyptě 1, v Americe 1 člen.

Spolek má dosud na skladě 4.096 knih. Za minulé správní období bylo zodpověděno 1.532 dopisů.

Arvéd Smíchovský ve výboru Psyche spolu s Pravoslavem Lexou, jeho milencem a astrologem, který se stane korunním svědkem proti Smíchovskému.

Psyche. Revue věnovaná mystice, okultismu a metapsychice. Datum vydání 15.2.1936. Číslo 2. S. 45

Melek Eljon.

Tento hymnus jest částí hebrejské novoroční liturgie, jako středověký „Pijjut“. V překladu nelze bohužel vystihnouti vůbec zvučnost slov, dokonalou stavbu verše a rýmu jako v hebrejském originále. Srov.: „Gebetbuch für das Neujahrsfest“, vydal Wolf Heidenheim, Frankfurt n. M., str. 62 a d. — IHVH jest posvátné tetragrammaton, starozákonní spojení čtyř mystických souhlásek, které Židé nevyslovují, nahražující je obvykle slovem Adonai (Pán). Nesprávnou jest dřívější výslovnost „Jehovah“; správně budiž vyslovováno: J a h v e h.

Tobě, ó Králi, chceme vzdávati čest . . .

Výsostný Králi —

Mocným je králem,
je příkopem i valem,
slovem v dění stálém.
U Něho moc a sláva,
trůny On dává,
nad vším duch jeho stává —

vládne v čase i věčnosti.

Výsostný Králi —

Skutky mocné činí On,
rody vyvolává On,
pečeti otvírá On;
pravdou slov jeho zdroje,
On hvězdné vodi voje,
zná dráhy jich i roje —

vládne v čase i věčnosti.

Výsostný Králi —

Cílem chval všemu,
jest původcem všemu,
jest milostiv všemu,
jest pokrmem všemu,
jest tajemstvím všemu,
i strážcem též všemu —

vládne v čase i věčnosti.

Výsostný Králi —

Zapomenutých vzpomene On,
dbá skrytého nitra pramene On,
okem jest zářícím On,
do srdcí patřícím On,
duchů všech Bůh a Pán,
mistrem jest Slova zván —

vládne v čase i věčnosti.

Psyche. Revue věnovaná mystice, okultismu a metapsychice. 1936. Ročník 13. Číslo 8. S. 182-184.
Melek Eljon. Překlad Arvéd Smíchovský.

Výsostný Králi —

V paláci svém dlí v jasnosti,
ve chrámech sídlí pln divností,
On nemá sobě rovnosti,
ni míry svoji činnosti,
On pískem moří běhy dal konečnosti,
Behemothů cíl vykázal zbůjnosti —

vládne v čase i věčnosti.

Výsostný Králi —

On vody v moře jít pudí,
vlny jak vojska svá budí,
že vzbouřeny krutým vztekem
svět naplňují jekem.
Pak mocné jejích hnutí
zvolna zas ve klid nutí —

vládne v čase i věčnosti.

Výsostný Králi —

Ve slávě vládnouti ráčí,
v bouři i vichřici kráčí.
Leskem jak šatem se strojí.
Noc i den před ním stojí.
Temnoty oblak jej kryje.
On sám však ve světle žije —

vládne v čase i věčnosti.

Výsostný Králi —

Mraky Jej halí,
kol plameny páli,
Cherubové nesou,
blesky - sluhové žhnou,
Bliských i dálných hvězd
hlas jednu zná jen zvěst —

On vládne v čase i věčnosti.

Výsostný Králi —

Otvírá ruku svou a dává žiti,
On mraky hromadí a nechává dítiti,
na země bez počtu již vláha se snáší,
na nivách vyprahlých zeleň již raší.
Den každý zdraví Jej vděčnými rty.
Pánu vstříc zajásej také i ty:

On vládne časem i věčnosti.

Výsostný Králi —

Svatý a předivný,
mocný a přehrozný,
rozměřil zemi
osami všemi,
On velké i malé hravě
jen ke své tvoří slávě —

vládne časem i věčnosti.

Výsostný Králi —

On bídu tiší,
On úpění slyší,
On milost prodlužuje,

*Psyche. Revue věnovaná
mystice, okultismu a
metapsychice. 1936. Ročník
13. Číslo 8. S. 182-184.
Melek Eljon. Překlad Arvéd
Smíchovský.*

On hněv svůj ukracuje,
počátků otcem všech
i konců koncem všech —

vládne časem i věčností.

V ý s o s t n ý K r á l i —

Soud jeho pravda,

Jeho díla pravda,

Činy milost a pravda,

sám milost a pravda,

Jeho bytí pravda,

Jeho počef pravda —

vládne časem i věčností.

Hold vzdáváme Tobě:

JHVH jest králem, JHVH byl králem, JHVH bude králem vždy
do věčností.

Co v nebesích sídlí,
to jášá nadšením:

JHVH jest králem.

Co na poli bydlí,
to hlásá žehnáním:

JHVH byl králem.

V jednotě souhlasu,
v jásavém zápasu:

JHVH bude králem vždy do věčností.

Všichni Jeho svatí
v pokoře Jej světí:

JHVH jest králem.

Věrný lid Jemu
hlásá vždy všemu:

JHVH byl králem.

V jednotě souhlasu,
v posvátném zápasu:

JHVH bude králem vždy do věčností.

Jasní Cherubové,
mocní Serafové:

JHVH jest králem.

Znovu a znovu zas
jítru dí jitra hlas:

JHVH byl králem.

V jednotě, v souhlasu,
v potrojném zápasu:

JHVH bude králem vždy do věčností.

JHVH jest králem, JHVH byl králem, JHVH bude králem vždy
do věčností.

A m e n .

*Psyche. Revue věnovaná
mystice, okultismu a
metapsychice. 1936.
Ročník 13. Číslo 8. S.
182-184.*

*Melek Eljon. Překlad
Arvéd Smíchovský.*

Indický esoterismus v knihách Nového zákona.

Ohnivě kolo zrození.

Tak zvaná „epišťola Jakubova“, jejíž původ jako celku i jejích jednotlivých od sebe se lišících složek nelze zde pro omezení místa rozebírat, jest nesporně velmi pozdního vzniku. Vždyť skorem celý obsah tohoto vnitřně nesourodého traktátu jest věnován dosti mdlému poučování o povinnostech při styku s bližními, blízkému svým slohem podobných didaktických úvah úpadkového hellenismu. Jen několik málo slov

vyniká nad běžný průměr.

„Apoštol“ líčí škody zaviněné neovládáním jazyka: „Kdo nechýbuj slovem, ten je dokonalý muž; dovede míti na uzdě i celé tělo... Hle, jak malý oheň a jak veliký les zapaluje! I jazyk je oheň; jako celý svět nepravosti stojí jazyk mezi našimi údy; poskvřňuje celé tělo, zapaluje běh života, poněvadž je sám zapalován pekelným plamenem.“ (Jakub 3, 2; 5—6.)

Tomuto zajímavému přirovnání předchází několik jiných podřadnějšího rázu, zcela běžných v soudobé náboženské i mimokřesťanské literatuře: malé kormidlo, řídící ohromné lodi, bujný kůň ovládaný uzdou, oheň stravující veliký les. Výjimkou, pro niž sotva nalezneme odezvu v ostatních knihách Nového zákona, jest právě onen „běh života“, zůstáváme-li při tradičním překladu řeckého originálu *trochós tes genéseos*. Slovo *trochós* znamená sice v přeneseném smyslu „běh“, avšak běh pohybuující se v kruhu, původně cosi kulatého, tedy kruh.

Jako malá jiskra může zapáliti celý les, tak zapaluje se jazyk sám, vlastně jest zapalován pekelným plamenem a spaluje svou vášní jako neuhasitelné hořící zlo nejen jediný osamocený stav lidské duše, nýbrž celý nekonečný kruh po sobě následujících vtělení jedné a téže bytosti, tedy celé „kolo zrození“ a osudu. přesahujícího viditelnou bytost člověka.

*Psyche. Revue věnovaná
mystice, okultismu a
metapsychice. 1936. Ročník
13. Číslo 10. S. 233-235.
Indický esoterismus v
knihách Nového zákona.
Arvéd Smíchovský.*

Tento nápadný výraz jest vlastně starým označením toho, co orfické spisy a zvláště „Hermes Trismegistos“ nazývají *genesíou ἡ γένεσις*, to jest kolo věčného znovuzrozování, nižšího života, nechtějícího skončiti a věčného bolestného bloudění.

Člověku však jest určeno, aby stále stoupal vzhůru, za vyšší, božskou a rozumovou podstatou své duše a aby se snažil uniknouti všemu nebožskému, co se k jeho dokonalé podstatě připojilo za různých nepříznivých vtělení, tedy především oněm *theríon fýseis*, zvířecím neb astrálně-demonickým pudům, které se s jeho duší za jeho nesčetných procházení *zoofóros kýklos* (životadárným kruhem) téměř nerozlučně spojily a svou tíží působí k jejímu pádu.

Ohnivé kolo trestající a očištné spravedlnosti objevuje se však ve středozeemní oblasti již dříve, nežli východní prvky úplně prosytily řecký mythos i filosofii. S *Ixionem*, rušitelem božského řádu, rozpjatým na kole věčně se otáčejícím v pochmurných propastech Tartaru, řeckého to pekla, setkáváme se jak v řecké klasické literatuře (schol. Eurip. *Phoiniss.* 1185; schol. Lucian., *Dial. deor.*, 6; srov. Robert Eisler, *Orphisch-dionysische Mysteriengedanken in der christlichen Antike*, Teubner

Psyche. Revue věnovaná
mystice, okultismu a
metapsychice. 1936. Ročník
13. Číslo 10. S. 233-235.
*Indický esoterismus v knihách
Nového zákona.*
Arvéd Smíchovský.

Zaplatil jste již předplatné ?

1925 str. 89 a d.), nýbrž i v četných vyobrazeních, zvláště na vázách s výzdobou mythologických dějů a legend.

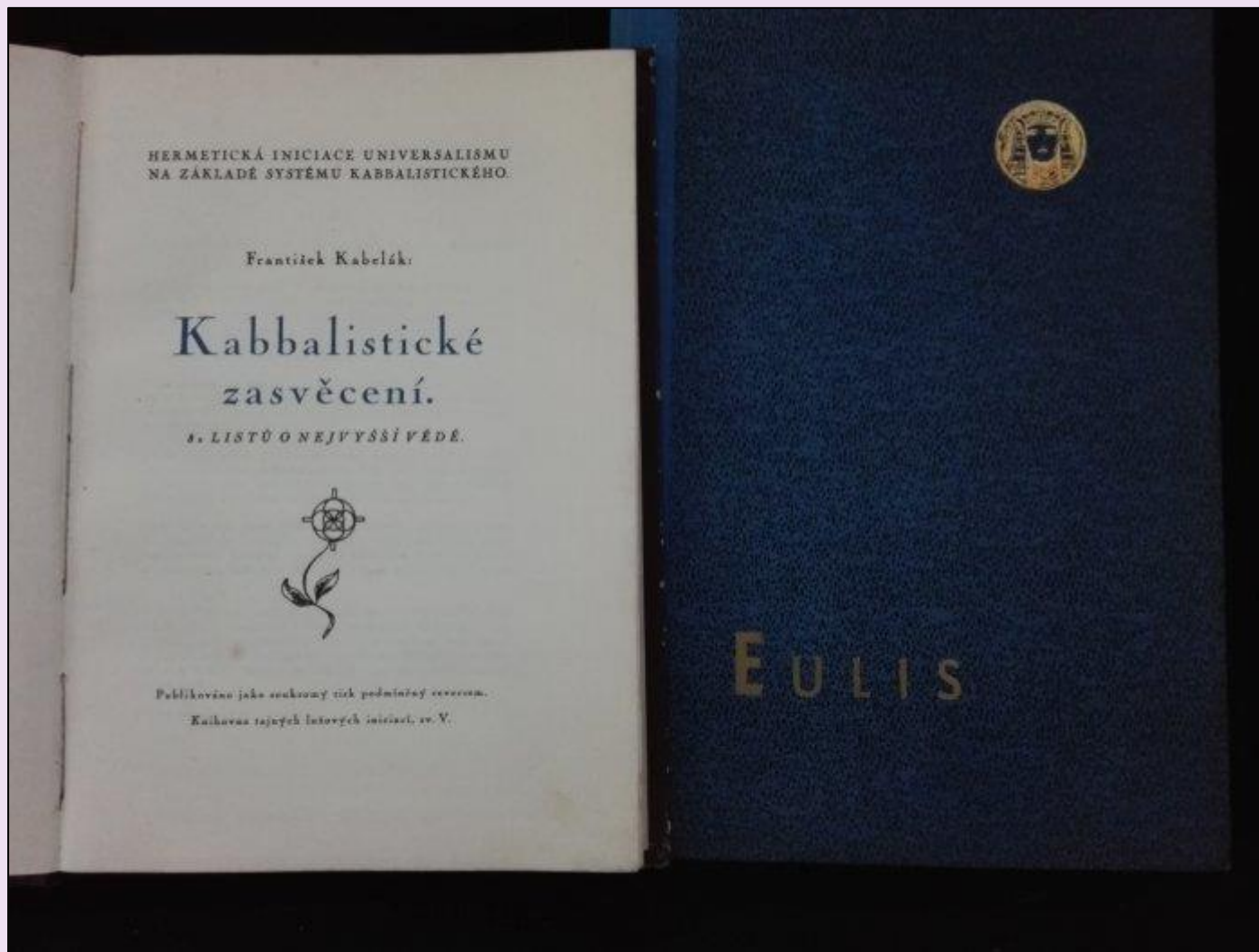
Naše vyobrazení pochází z berlínské sbírky antických váz. Červená figurální výzdoba znázorňuje Ixiona na velkém dřevěném kole, jehož osy jsou právě zapalovány Erynií, ženským démonem pekel. Trestu přihlíží Odyseus, navštívil za živa podsvětí, Hermes Psychopompos, který odyádí duše rozloučivší se s tělem na místo jejich posmrtného určení, a dvě Moiry, bohyně individuálního osudu.

Nebude v tomto případě bez zajímavosti povšimnouti si i daleko starší terminologie indické, která zná rovněž ohnivě kolo zrození. (Menší vyobrazení podává toto kolo stylisované podle způsobu tibetského). Výraz *bhava-chakra* odpovídá přesně našemu *kýklos genéseos* a obdobnými výrazy jsou *kala-chakra*, to jest „kolo času“ a *sara-chakra*, „kolo znovutělení“, o němž jest psáno, že „... řítit se prostorem i časem, stenajíc námahou i únavou, otáčí se poskakujíc po nesrovnalostech světa, v křečovitých bolestech, stále zapalováno velkým *ahaňkára* („nesprávným vědomím vlastního jáství“), jsouc udržováno v běhu působením *guna*s, ... toho... duchovnosti postrádajícího kola nutno se zřeknouti, nutno je zničiti. (Deussen, *Allg. Gesch. d. Phil.*, I. 3, 111; Rhys Davids, *Journ. R. Asiatic Soc.*, str. 388; *Buddhism* str. 98; *Visuddhi Magga*, *Pali-Text-Soc.* 1920, str. 198.)

Tudíž jako nesprávné vědomí jáství a s ním spojené sobectví zapaluje kolo života, zabraňujíc tak zároveň uhasnutí jeho plamenů (*nirvanam*), tak jako na váze s obrazem Ixiona mstící Erinyas zapaluje svou pochodní spravedlivé kosmické kolo, tak v epištole „Jakubově“ zaněcuje *glóttta* (jazyk) trestající plameny kola zrození.

A křesťanský mystik hledá, stejně jako jeho antický předchůdce, Orfik nebžák školy Pythagorovy záchranu před jeho zničujícím žářem v askesi mlčení.

Psyche. Revue věnovaná mystice, okultismu a metapsychice. 1936. Ročník 13. Číslo 10. S. 233-235. Indický esoterismus v knihách Nového zákona. Arvéd Smíchovský.

Kabelák, František: *Kabalistické zasvěcení*.
Kabelák zmiňuje Smíchovského jako experimentálního magika,
jehož pokusy ověřily pravdivost tezí.

ravec nám, totiž mně a Lexovi, řekl, abychom nevěřili obžalovanému, že není náš kamarád, že na cenový úřad udělal na nás udání na papíru s hlavičkou SD, v němž uvedl pět hrdelních deliktů, které jsme údajně měli spáchat.

K otázce obžalovaného uvádí svědek L e x a :

Obžalovaný mi říkal, že je v záhrobním styku s otcem Dra Chlubny.

Na to předseda prohlašuje přelíčení opět za veřejné.

Předseda čte úřední záznam na č. 1. 62, dále č. 1. 70, 90, 92 až 93, pak svědeckou výpověď Emanuella Prilla č. 1. 5, 6 a 195, Bohumila Šedivého č. 1. 37, Josefa Běšína č. 1. 44, Dra Františka Zavřela č. 1. 51, Dra Mezníka č. 1. 86, Jaroslava Bezeckého č. 1. 220.

Kuriózní svědectví o *nekromantických* schopnostech Smíchovského je zachováno v přelíčení s vyloučením veřejnosti, týkající se homosexuálního poměru, a udání *JUDr. Josefa Chlubny*.

Bývalý milenec a astrolog Smíchovského, *Pravoslav Lexa*, poukázal ve své svědecké výpovědi, že mu Smíchovský „říkal, že je v záhrobním styku s otcem Dra Chlubny.“

Nikolaj Andrejevič Muchin

Jelizevata Nikolská

Felix de la Cámara

František Kabelák

Do nejbližšího okolí
Arvéda Smíchovského
patřili *Nikolaj
Andrejevič Muchin,*
Felix de la Cámara,
Jiří Wowk a
František Kabelák, s
nimiž je pojilo
magické
experimentování a
evokace v domě U
Zlaté lodě.

Pojítkem mezi nimi
byla primabalerína
Jelizevata Nikolská,
velice krásná, ale
také nebezpečná
žena, která
udržovala styky jak s
příslušníky gestapa,
tak bezpečnostní
služby.

Jiří Wowk
(1899-1961)

Podobizna J. A. Smíchovského
od Jiřího Wowka.

**Naděžda Nikolajevna Jastrebova-
Ragozina
(1902-1952)**

V r. 1919 společně s otcem emigrovala do Polska, v březnu 1920 přijela do Československa.

Vystudovala Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy (1924), v r. 1925 získala titul doktora filozofie. Od r. 1928 pracovala v Ruské knihovně v Praze a později ve Slovanské knihovně. Zabývala se dějinami románských literatur. Byla členkou Ruské akademické skupiny v Praze a Badatelské společnosti při Ruské svobodné univerzitě. V r. 1938 požádala o československé občanství, ale kvůli okupaci Československa ho již nezískala. Po válce byla zadržena jednotkami sovětské vojenské kontrarozvědky SMERŠ (pravděpodobně jako jediná žena), údajně byla předčasně propuštěna.

Smíchovský se v roce 1943 oženil s historičkou literatury *Naděždou Jastrebovou*, se kterou se znal ze Slovanské knihovny v Praze.

a Paříži a do Prahy se vrátil s doktorátem z teologie a filozofie. Začal pořádat seance magie a okultismu, „U Zlaté lodi“ vybudoval knihovnu ezoterické literatury v patře a magickou oratoř v renesančních sklepeních, kam chodil se svými duchovními spřízněnci vyvolávat satana. Rádkyní jim byla pracovnice Slovanské knihovny Naděžda Nikolajevna Ragozinová-Jastrebovová, dcera historika-emigranta Nikolaje Vladimiroviče Jastrebova. S ní se Smíchovský, který začal používat německé podoby jména Georg Arwed Smichowski, v roce 1943 oženil, údajně proto, aby kamufloval svou homosexuální orientaci. Manželství však bylo nešťastné, Ragozinová byla po skončení války odvečena orgány sovětské státní bezpečnosti jako snad jediná žena mezi stovkami stejně postižených. Údajně byla předčasně propuštěna a zemřela na území bývalé Německé demokratické republiky. Smíchovský zemřel v roce 1951 ve věznici na Mírově. Sluší se podotknout, že Štěpán Plaček, významný činitel politického zpravodajství československého ministerstva vnitra po druhé světové válce, využíval při tvoření organizační struktury zpravodajské sítě i znalostí zatčených odborníků Sicherheitsdienstu, mezi nimi také Smíchovského. Jeho jméno jsem našel symbolicky uvedené na desce uvnitř novogotické kaplové hrobky rodiny Smíchovských na Olšanských hřbitovech. Kdykoli jsem nahlédl zasklenými dveřmi do jejího ponurého nitra, svítila tam miniaturní elektrická lampička. O světélko nepochybně pečovala Smíchovského sestra PhDr. Blanka Smíchovská-Čvančarová, která se na rozdíl od otce a bratra považovala vždy za Češku. Až do své smrti v roce 1988 žila v domě „U Zlaté lodi“ a s ní rod Smíchovských zanikl.

Vacek, Jiří: *Slovanská knihovna - můj osud*. Praha: Národní knihovna České republiky - Slovanská knihovna, 2016. S. 47.

■ Záhy po okupaci v roce 1939 navázal spolupráci s Bezpečnostní službou (SD), v níž vypracovával různé překlady, posudky, denní hlášení a elaboráty, především z oblasti politiky, historie, ale také okultismu, zednářství a židovských otázek, v kterýchžto oblastech byl pravidelně vytěžován.

■ V květnu 1947 - v jednom z posledních procesů - odsouzen MLS v Praze k doživotnímu žaláři.

■ Od svého zatčení záhy po osvobození byl ve vyšetřovací vazbě využíván jako univerzální svědek Státní bezpečnosti (StB) a bezpečnostního aparátu (ZOB) v celé řadě procesů (usvědčil několik desítek lidí, které tak dostal na šibenici).

■ Situace se však změnila v okamžiku, kdy byl vytěžen a nad jeho ochránci se stáhla mračna.

■ Zemřel 22. 1. 1951 za nejasných okolností ve věznici Mírov.

JUDr. Jiří (Arvéd) Smíchowský (1. 5. 1898 v Praze). Absolvent právnické fakulty pražské Německé univerzity. Ve studiu teologie a historie pokračoval v Paříži a zejména v Římě, kde se stal agentem fašistické tajné policie. V Praze provozoval advokátní praxi. Levicově zaměřený intelektuál s pozoruhodnými mezinárodními kontakty, údajně napojený na zpravodajskou ústřednu Lva Trockého. Je záhadný pan Smíchowský jen naivní idealista či psychopatický esoterik zajímající se o kabalu, teurgii a okultní vědy? Přestože poloviční Žid a homosexuál, od začátku okupace byl zaměstnán v úřadovně pražské ústředny SD. V listopa-

du 1939 jednal v Norimberku s proslulým „židobijcem“ Julíusem Streicherem. Pro Jacobiho a Wilfera zpracovával posudky a elaboráty. V květnu 1945 zatčen a MLS v Praze odsouzen na doživotí. V soudních procesech je předvoláván jako svědek, dokazující vinu obviněných. Po Únoru 1948 bude využíván StB, zvláště šéfem zpravodajského odboru MV dr. Štěpánem Plačkem. Ve vězení na Mírově se Smíchowský přihlásí k judaismu. Prý sám na sobě vykoná obřizku, při které se infikuje a zemře náhlou sepsí 22. 1. 1951. Avšak podle relevantnějších pramenů byl na „přání shora“ fyzicky zlikvidován.

Medailonek věnovaný Arvédu Smíchovskému.

Čvančara, Jaroslav: *Někomu život, někomu smrt.*

Československý odboj a nacistická okupační moc. 3. 1943-1945. Praha: Laguna, 2003-2008. S. 389.

ský, který uměl dobře česky, býval sice poněkud hlučného chování, ale jinak nebyl nápadný. Po okupaci obul si ihned vysoké černé boty, dupal jimi v řízném, pruském kroku a znal pojednou jen německy; důležité je však, že se stal důvěrníkem okupantů, hlavně ve věcech, týkajících se zednářství. V souvislosti s tím sháněl se tedy dr. Smichowski v Literárním archivu musejní knihovny po pozůstalosti dr. Jos. Volfa a bylo mu tehdy — jako každému jinému — řečeno, že musí si vyžádat povolení ke studiu na Zemském úřadě; v tom okamžiku vzplanul důvěrník Sicherheitsdienstu hněvem velikým a běžel si ihned stěžovat Němci dr. Wehmerovi, který dozíral na musejní knihovnu a ten ihned zakročil na Zemském úřadě, že přednosta knihovny dr. Miloslav Novotný staví se dr. Smichowskému v cestu. Smichowski odnesl si potom zvláště dopisy presidenta dr. Beneše a konsula Sedmíka, přehlédl však ve chvatu, že Volfova pozůstalost pokračuje ještě v další skříni a tím byly tyto věci uchráněny. Dr. Mil. Novotný, jmenovaný roku 1941 přednostou knihovny, byl však přece jen na nátlak německých úředníků Zemského úřadu zbaven roku 1944 svého místa přednosty a ponechána mu jen správa Literárního archivu. Dnes stojí opět v čele knihovny.

Část vzpomínek na Smíchovského, který - jako specialista na zednářství - zabavoval důležité dokumenty stran Beneše, Sedmíka a dalších.

Švehla, Jaroslav:
*Bomby kolem
Pantheonu Národní
museum v Praze v
letech 1939-1945.*
Praha: Pragotisk,
1946. S. 33.

Dům U Zlaté lodě v dnešní podobě.

Černobílá
pohlednice
velkého
formátu z roku
1937: „Rakev s
ostatky
presidenta -
Osvoboditele“
Sbírka: RS

Záběr z Mánesova
mostu směrem na
Dům U Zlaté lodě,
kde měl Smíchovský
v tzv. červeném
pokoji svou
knihovnu.

Ze záběru je patrné,
že Smíchovští měli v
okně vlajku.

*Zdeněkovi na pa-
mátku smrti a pohřbu
našeho dráhaého presiden-
ta - Osvoboditele B. J. Ma-
saryka.*

*Lány 14. IX. 1937. - Praha - Hrad
14. - 21. 9. 1937.*

Foto Hájek.

*Pan
Zdeněk Dvořák
řídící učitel
Všovice*

Bulharská 622. III. IV.

Dobová fotografie v paspartě s výhledem do ulice Letenská. Vlevo ***Dům U Zlaté lodě*** (Letenská 118/1), vpravo nárožní dům v Letenské ulici (č. p. 526), kde bydlely sestry *Marie Kovárníková* a *Ludmila Soukupová*, které doprovázely *Josefa Gabčíka* a *Jana Kubiše*. Obě zatčeny gestapem a popraveny.

Sbírka: RS

Padevět, Jiří: Průvodce protektorátní Prahou : místa - události - lidé. Praha : Academia : Archiv hlavního města Prahy, 2013. S. 26

Malý Arvéd, zřejmě se svou sestrou na pavlači s výhledem do dvora
čp. 447 (Jilská).

Reklama na firmu jeho otce, který zde začínal.

Novogotická rodinná hrobka Smíchovských s kaplí na Olšanech, kde má svůj symbolický hrob i J. A. Smíchovský. Dále jsou zde uvedeny Smíchovského sestry, které zemřely v dětském věku, *Irena* a *Gabriela*. Otec, *Václav Rudolf*, matka *Růžena*, *Blanka Čvančarová* (sestra) a její muž, *Václav Čvančara*.

Smíchovského otec, *Václav*, měl však syna z prvního manželství, *Bohumila*. S *Růženou* šlo o druhé manželství.

G.	648-4.	Matej	Smíchovský Václav, kupce, rodilý v Praze, čp: 429-II., syn Aloise Smíchovského, skladníka, a Antonie rodené Telinkové z Prahy.
srpna 1891.	476-4.	Barbára Laplan	Černá Anna Vratislava, roditelka v Praze čp: 1143-I., dcera Josefa Černého, c.k. listonoše, a Josefy rodené Krudovské z Podgórze v Haliči.

Křesťanů list ženicha od far. úřadu v Podskali' ze dne 16. července 1891 čis. 360 - i věstky od far. úřadu v Podskali' ze dne 9. července 1891 čis. 213.

že ženich vyhověl povinnosti oddání státní magistrát Pražský ze dne 9. června 1891 čis. 67306.

Negativního ženicha podává za zločince C.R.M.S. okresní soud pro Nové město a Vyšehrad ze dne 11. März 1891 č. 10162.

Zachovalost ženicha státní magistrát Pražský 17/ 1888 č. 226.

Lobení k dopolednímu oddávání od kněze arcib. Louisa ze dne 3. August 1891 NE. 6721.

Nově se voluje s sádkou souhlasu přítomný obec.

S mým otčím svolením.

Z
genealogického
výzkumu
vyplynulo, že
otec
Smíchovského,
Václav, uzavřel
své první
manželství s
Annou Černou
9. srpna. 1891.

6/8. 1894	246 Smidrovský fabrika Lni Prožánec Manžel broucená	1869 Prag	J. Roud Prag 2/10. 1891 J: 935,
Sm	Anna H. Joubin yab. černý	1872 sto	
	Bohumil H. Pofa	1892 sto	

Manželům se narodil syn *Bohumil*, který zemřel v roce 1892; také čteme, že Václavu umřela manželka, *Anna*.

141	25.	27.			Smíchovský Bohumil, roč. z Vinohrad syn Kateřava Smíchovského, dělník, a Anny roč. Černé
		číslo 1893.	288-II		

svobod.			Atrofia	Fransisat
enst.	6	Volsamy	J. Emuchilek	Pohunat
mur.			27/6	Caplan

Smrt syna *Bohumila* v červnu 1893.

Z toho vyplývá, že Smíchovského otec, *Václav*, měl již za sebou první manželství.

Záhy uzavírá manželství s *Růženou* (Smíchovského matkou).

288- <u>II</u>	Smichovská ro. Černá choť Václava Smichovského obchodníka, ro. - Praze.
----------------	---

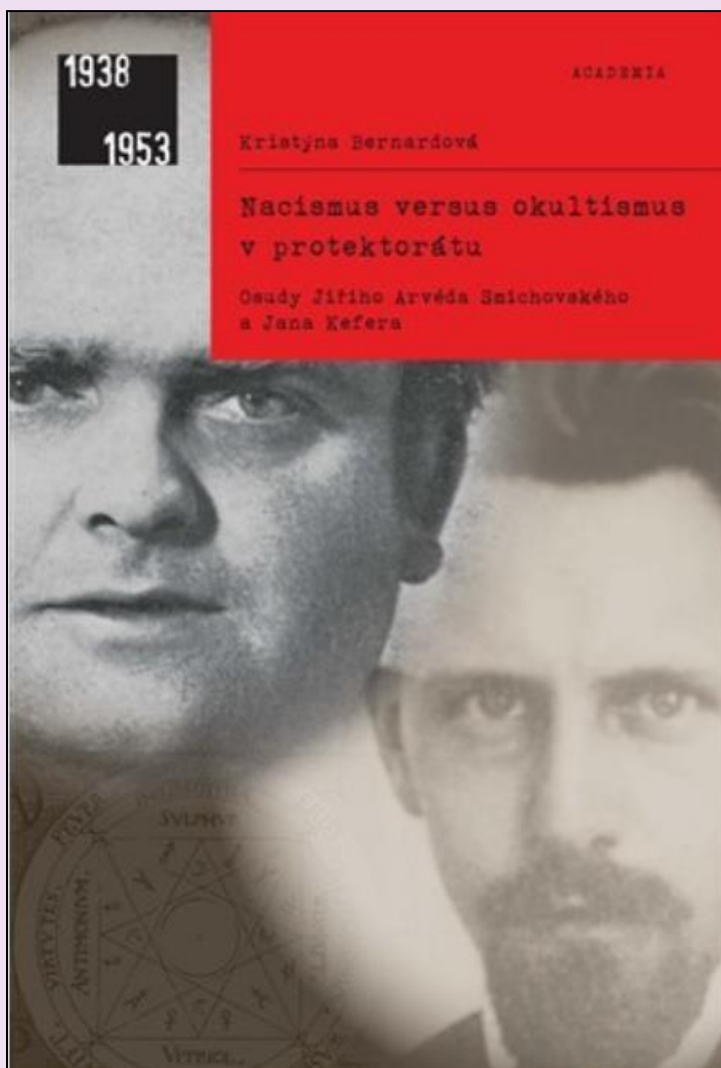
K a v o c 22 m a n i e l k t o u r k e	Volsany Tuberkulóza plic Dr. Emuchálek 1/4 94.	Mat. Bašha, kaplan
--	--	-----------------------

Úmrtí první manželky, Anny, 1.4. 1894 (tuberkulóza plic)

5. 9. února 1908.	Praha čp. 437-II.	Smíchovský Alois, nar. v Praze, sam. ze příslušný, býv. obchodník, ošetřova- nec měst. chudobince.
		nar. 1844.

Katolík mužské 74 - - ženatý	Vlásky	Karasmus Bronchopneumo- nia. Dl. l. č. 40.	F. Keshod Vojáček O. S. B.	Nedat se započet.
Číslo	Ant.	Věsák	pro	

Smíchovského dědeček, Alois, otec Václava, zemřel v roce 1908 jako „ošetřovanec městského chudobince“.

Nejen o životě Smíchovského, ale i Kefera na pozadí protektorátu vyšla v *Academii* kvalifikační publikace od Kristýny Bernardové: Bernardová, Kristýna: *Nacismus versus okultismus v protektorátu. Osudy Jiřího Arvéda Smíchovského a Jana Kefera.* Academia. 2021.

K dispozici také online:
<https://dspace.cuni.cz/bitstream/handle/20.500.11956/103992/120295473.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

UDAL SMÍCHOVSKÝ GESTAPU MILADU HORÁKOVOU?

Milada Horáková
(1901-1950)

Schůzky se konaly na nejrůznějších místech Prahy, některé i u Horákových.

K bezprostřednímu ohrožení celé skupiny došlo, když byli zatčeni František Andršt a Čížek-Tichý. Ačkoliv byli vystaveni krutým výslechům, nesehali. Ale to už bylo v době, kdy se gestapo začalo o Miladu Horákovou zajímat pro její činnost v odbočkách Ženské národní rady. Její spojení na ústředí Petičního výboru „Věrní zůstaneme“ mu zatím známo nebylo. Na Miladu Horákovou zřejmě upozornil dr. Alvar Smíchowski, který se stal během války svým udavačstvím pověstný.

Schůzky se konaly na nejrůznějších místech Prahy, některé i u Horákových.

K bezprostřednímu ohrožení celé skupiny došlo, když byli zatčeni František Andršt a Vojtěch Čížek-Tichý. Ačkoliv byli vystaveni krutým výslechům, nic neprozradili. Ale to už bylo v době, kdy se gestapo začalo o Miladu Horákovou zajímat pro její činnost v odbočkách Ženské národní rady. Její spojení na ústředí Petičního výboru „Věrní zůstaneme“ mu zatím známo nebylo. Na Miladu Horákovou zřejmě upozornil dr. Arved Smichowski, který se stal během války svým udavačstvím pověstný.

Zora Dvořáková

Historička Zora Dvořáková ve svých publikacích o Miladě Horákové opakovala názor, že za zatčením Horákové zřejmě stál „**dr. Alvar Smíchowski**“, jehož v dalším vydání upravila na „**dr. Arved Smichowski**“.

Dvořáková, Zora: Milada Horáková. V Praze: Středočeské nakladatelství a knihkupectví, 1991. S. 25.

Dvořáková, Zora: O Miladě Horákové a, Milada Horáková o sobě. Praha: Eva, 2001. S. 37.

Údajné Smíchovského
vypovídání proti obviněným v
procesu s Miladou Horákovou.

599 Tamtéž. Dle jiného zdroje mělo jít o 49 osob. REJDÁK, Zdeněk. *Za zdravím a jasnovídcem*
páterem Františkem Ferdou. Praha 1992, s. 115.
600 NAKONEČNÝ, M. *Novodobý český hermetismus*, s. 269.
601 ZA Opava, pob. Olomouc, fond Nápravné zařízení Mírov, kart. 56, osobní spis trestance, Jiří
Arvéd Smíchovský, dopis J. A. Smíchovského adresovaný inspektoru Šámalovi, 6. 3. 1948.
602 NAKONEČNÝ, M. *Novodobý český hermetismus*, s. 270–271. Srov. KALOUS, J. *Štěpán Pla-*
ček, s. 119. Dle dalších zdrojů měl Smíchovský údajně svědčit i proti obviněným v procesu
s Miladou Horákovou. *Očima Josefa Klímy* [publicistický televizní pořad]. Prima PLAY.
[online]. 2017. [cit. 20. 3. 2017]. Dostupné z: [https://play.iprima.cz/ocima-josefa-klimy/](https://play.iprima.cz/ocima-josefa-klimy/ocima-josefa-klimy-2017-6)
[ocima-josefa-klimy-2017-6](https://play.iprima.cz/ocima-josefa-klimy-2017-6)

Bernardová, Kristýna: *Nacismus versus okultismus v protektorátu. Osudy Jiřího Arvéda Smíchovského a Jana Kefera*. Academia. 2021. S. 121. Pozn. 602.

Štěpán Plaček (1909-1992)

Smíchovský se znal s Plačkem již za války, jehož vyreklamoval jako odborníka na židovskou literaturu, čímž mu zachránil život.

Po válce se situace obrátila, Smíchovský se stal prominentním vězněm Štěpána Plačka, který se prosadil na Zemském odboru bezpečnosti (ZOB) a který mu zajistil velmi příznivé podmínky ve vězení, přičemž na oplátku mu pomáhal budovat zpravodajskou službu. Byl také využíván jako univerzální svědek v celé řadě procesů. Smíchovský takto usvědčil několik desítek lidí, které dostal na popraviště.

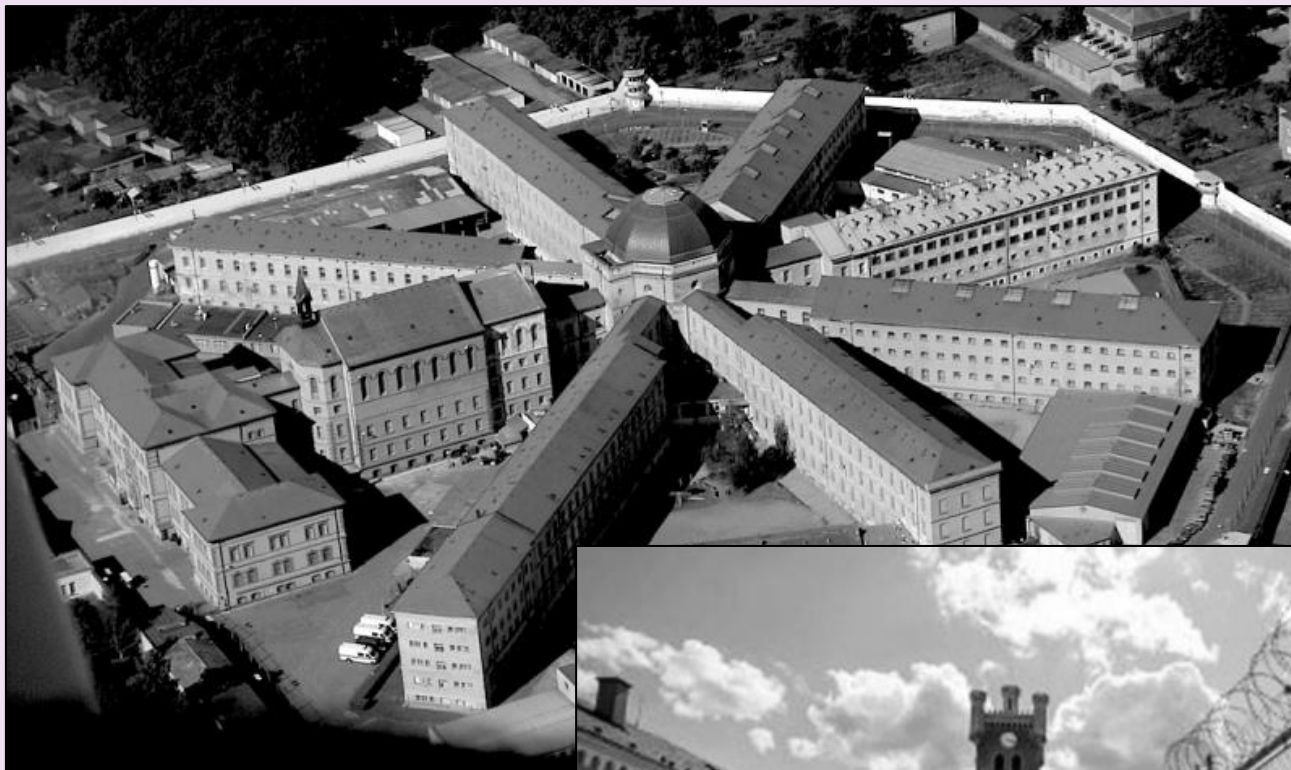
Jakmile se nad Plačkem stáhla mračna, blížil se konec „fešáckému kriminálu“.

Revoluce začala požírat vlastní děti, Plaček strávil několik let ve vazbě, následně odsouzen k 15 letům. Propuštěn již v roce 1957.

Smíchovský často přebýval v pražském, velmi luxusním hotelu *Esplanade*, odkud také pracoval *Štěpán Plaček*. Smíchovský se tak pravidelně dostával z pankrácké věznice do prostor hotelu, kde měl prvotřídní servis.

Smíchovský po odsouzení v roce 1947 putoval do věznice v Plzni (Bory), v roce 1949 byl přeložen na Mírov, kde 22. 1. 1951 zemřel.

Smíchovský byl z věznic převážen k soudům, kde pomáhal usvědčovat. Jistou dobu obýval samostatnou celu na uzavřeném oddělení, a tak byl mimo dosah ostatních vězňů.

Součástí Smíchovského rozsudku byly také „tábory nucených prací“, ve kterých měl strávit 15 let. Smíchovský byl v táborech a věznicích s lidmi, které pomáhal usvědčovat, a kteří ho poznali. V Horní Bříze, v kaolinových dolech, byl na Smíchovského spuštěn naložený vozík, s těžkým zraněním zázrakem vyvázl životem.

77

SMÍCHOVSKÝ V POVÁLEČNÉM TISKU

Dokreslení portréту konfidenta dr. Smichowského

Je ještě ve velmi živé paměti čtenářů svědecké vystoupení konfidenta dr. Smichowského při prvním procesu před Národním soudem v Praze. Smichowski, typ gestapáckého udavače, je rodilý Pražan a je nepovedeným potomkem známé národnostně neslané rodiny Smichowských v Praze III, která je majitelkou továrního závodu na výrobu tiskářských strojů. Konfident gestapa Smichowski bude se odpovídat v dohledné době pražskému Lidovému soudu z četných svých činů, kterými připravil resp. pomáhal připravit o život řadu nevinných českých lidí. Nás tentokrát zajímá jiná věc. V pražském Národním muzeu byla za okupace zničena z valné části pozůstalost dr. Josefa Volfa, zesnulého již ředitele musejní bibliotéky. Polední list a Vlajka útočily za okupace ostře zahrocenými články na »židozednáře Volfa« a byl to právě dr. Smichowski, jenž, upozorněn na existenci tohoto, prý nežádoucího dokumentárního materiálu, přišel do muzea a zmocnil se Volfovy pozůstalosti. Knihovník dr. Miloslav Novotný opřel se tomuto zásahu představitelů pražské nacistické »kliky« a upozorňoval vetřelce, že nahlížet do oněch archiválií je dovoleno jen po předchozím schválení Zemského úřadu. Smichowski dožadoval se vydání pozůstalosti způsobem vpravdě klackovitým a vzal s sebou vše, co se mu zamlouvalo. Byly to zejména dopisy presidenta republiky dr. Edvarda Beneše a Němci zavražděného konsula Sedmíka. Byla to i zednářská korespondence. Zmizely také různé vzácné bibliofilské tisky, jakož i knihovna známého bibliofila Jaroslava Obrátla, jehož nacisté utýrali k smrti pro jeho podzemní činnost za války. Zmochnil se zvláště všech jeho vzácností kryptadických. Knihovně dostalo se po obnovení samostatnosti z jeho bibliofilských sbírek žalostného torsi.

Ra

Tajemná Krebsova korespondence zvláštním kurýrem

V průběhu pátečního přelíčení se sudetoněmeckými poslanci byly čteny některé z dalších četných protokolů H. Krebse. O událostech kolem 15. března 1939 Krebs tvrdí takové nehoráznosti, jako že si vysvětloval Hitlerovu návštěvu v Praze jako oplátku Háchovy návštěvy v Berlíně. Vojenské německé kolony, které jely do Prahy, nepovažoval prý za nic zvláštního. Teprve prý z tisku se dověděl, že Hácha požádal Hitlera o ochranu a že byl zřízen t. zv. protektorát.

Obžalovaný Krebs popíral již ve čtvrtek, že by byl jakkoli zasahoval do politického dění v ČSR po svém útěku do Německa, ale v pátek na jednu příznává, že byl v živém korespondenčním styku s konsulem Lierauem, šlo prý však pouze o styky kulturní. Nemůže však vysvětlit, proč byl tento korespondenční styk řízen přes Zitavu a obstarával jej zvláštní kurýr.

V závěru svého výslechu Krebs příznává, že byl na návrh říšského ministra Fricka jmenován Hitlerem ke svým padesátým narozeninám čestným župním vedoucím, a že zasahoval ve spojení se stranou NSDAP do politických poměrů v Rakousku. Kundt, který byl již před 15. březnem pověřen zvláštním posláním v Čechách, soustřeďoval u sebe materiál, dodávaný českými zrádci o českých politických osobnostech.

Poté je čten přepis z kanceláře Henleinovy a také Hitlerovy, kterým byl poslanec Schreiber, jehož děd byl židovského původu, postaven na rovně čistokrevným Němcům.

Z dalšího průběhu přelíčení vychází na jevo, že nejvýznamnějším Kundtovým informátorem byl gestapák dr. Smichowski, jehož hlášení obsahovala

jména těch českých lidí, které třeba odstranit nebo získat. V jedné zprávě charakterisoval Smichowski Stříbrného jako největší politickou nevěstku mezi Čechy. Přelíčení bylo pak odročeno na sobotu dopoledne.

Chlapci z tělocvičny

V Moravské ulici v Praze XII si často říká lidé, bydlící naproti škole, jak to mohou teď v takových mrazech vydržet ti chlapci, bydlící v suterénu v tělocvičně. Celkem se však o ně nezajímají — nu, co je lidem po nějakých chlapcích. A my bychom jim chtěli říci, a všem lidem, a zvláště našim soudruhům, že to je čtyřicet bulharských chlapců, které pozvala naše vláda na studie k nám a že bychom se o ně zajímat měli. Již proto, že v této tělocvičně bydlí přes měsíc, že jsou přikryti jen lehkými přikrývkami a že spí 40 na 29 postelích. Ze musí denně platit každý tři koruny na otop, kterážto sazba je v neděli zdvojnásobena, že nemají na umytí teplou vodu a že si sami ve studené vodě pe-
rou, prádlo. A to nejenom těle

Poslední rozsudky lidových soudů

Dr. Smichowský odsouzen na doživotí

zou - Praha 3. května

Po obhajobě dr. Smichowského za posledního dne líčení vyhlásil soud v sobotu rozsudek. Z obhajoby obžalovaného stojí za zmínku několik jeho výroků: Neudával jsem nikdy české lidi, protože liška nehoni nikdy vedle svého hnízda. Činnost SD se mi nezamlouvala, neboť Němci mají způsob špionáže odlišný od románských národů, pro něž jsem pracoval dříve. Chtějí, aby jim výzvědač vypracoval místo elaborátu již obžalobu. S tím jsem nemohl nikdy souhlasit. Vedení SD mě též žádalo, abych podnikl atetnat na dr. Kaprase, což mělo vypadat jako pomsta zednářů na velmistřovi, který přijal z rukou Němců svůj úřad. Odmítl jsem to jako nejvyšší nesmyslný úkol. Souč vyhlásil rozsudek, kterým se dr. Smichowský odsuzuje k doživotnímu žaláři a ke ztrátě cti a majetku.

Nejobávanější konfident před soudem

Praha (Sv.). - V úterý započal před MLS v Praze proces s nejjobávanějším konfidentem SD vůbec dr. Jiřím Smichowským. Jeho jméno by mělo být zapááno do všech naučných slovníků jako odstrašující příklad, neboť tento člověk věnoval své nesmírné schopnosti zločinu. Ostatně Smichowskému by patrně nevadila taková „proslulost“, neboť kdysi prohlásil, že prahne po jakémkoliv slávě. Nepochopil však, že těmito slovy se přihlásil k rodu herostratovskému, ochotnému pro své zvětšení spáchat cokoliv. Sledujeme-li vývoj tohoto muže, který vystudoval jako

syn bohatých rodičů práva na německé universitě v Praze, aby se pak věnoval filosofii i teologii a který z nepochopitelných příčin opustil své poslání bohoslovce a věnoval se výzvědné službě pro dva navzájem nepřátelské státy (totiž Itálii a Francii), nemůžeme hledat důvod jeho „šileného“ počínání v ničem jiném, než v touze po získání citového bohatství, které však nebylo vpravdě jen bohatstvím dobrým. Smichowski nechtěl dosáhnout kariéry politika, třebaže vstoupil současně do čtyř polit. stran. Dne 16. března 1939 si ho povšímla německá bezpečnostní služba, která pochopila, že by mohla vhodně použít jeho obrovských zkušeností o českém životě — a tak se stal Smichowski agentem SD, jemuž byly svěřeny ty nejtěžší úkoly. A právě podle těchto úkolů můžeme zjišťovat, na čem Němcům nejvíce záleželo. Není proto s podivem, že dr. Smichowski prohlásil při dnešním přelíčení, že nejdříve měl podat zprávu o čs. mládeži a jejím polit. rozvrstvení — a pak zprávu o Sokolech, legionářích židech a zednářích. Měl ostatně také sledovat činnost Frankovy kanceláře a měl podávat zprávy o každém spise, který vyšel z Frankových rukou.

Smichowski se sice doznal při přelíčení ke své konfidentské činnosti, avšak rozhodně popřel, že by arad udal nějakou osobu, jak tvrdí obžaloba. Činž by snad zavlnil její smrt.

TABÁKEM

uje až 400 dnů

strojovou

k tomu
u a po-
y, ale i
zemědě-
ládný zá-
očekává

výstavba teplovzdušných sušáren pro umělé sušení listů a úprava a zařízení fermentačních skladů, zabezpečujících dokonalý a rychlý průběh a zlepšení jakosti

VĚDEC VE SLUŽBÁCH ZLOČINU

Smichowski v roli tragického hrdiny

Praha (Sv.). Ve středu pokračoval proces s konfidentem SD dr. Jiřím Smichowským výsledkem hudebního skladatele Mandě, který usvědčil Smichowského z udavačství. Nejdůležitějším svědkem procesu byl bezpochyby Walter Jacobi, v náznamech se smiňující o dvojitě zatčení Smichowského v době okupace a popírající v celku význam neblahé činnosti obžalovaného. Panu Smichowskému se ovšem nelíbilo podobné zlehčování jeho významu a proto prohlásil: „Ke své vlastní škodě musím demolovat tak krásně vypadající svědectví. Jacobi má mizernou paměť a rozhodně nevědějí o SD tolik, jako my na ústřednách...“ Ze všech síl se pak snažil Jacobi dokázat, že měl jakýs-takýs vliv na opatření proti čs. mládeži, ne-

boť hned zpočátku okupace vypracoval obsáhlý elaborát o politickém rozvrstvení mladých Čechů. Proto usvědčil k největšímu údivu obecnosti Jacobiho z neznalosti tehdejší situace. Věbec nám v té chvíli nepřipomínal obžalovaného, nýbrž svědka, který s tichým zalíbením si přišel porozprávět s rozumným pány od soudu o překrásném systému SD. „Bylo by jisté znevážení celé špiclovské organizace,“ uvažoval Smichowski, „kdybych dnes nenazýval Jacobiho honorárním názvem „Obersturmbaführer“. A skutečně, Smichowski tituloval při přelíčení Jacobiho jen tímto názvem, který vzbuzoval u soudců tichý úsměv.

Nejkrásnější část svého řečnění si ovšem Smichowski ponechal až na

konec procesu, kdy začal vysvětlovat princip spravodajské služby v románských státech, na rozdíl od systému německého. „Měl jsem připravit atentát na Kaprase,“ prohlásil náhle, „mělo to totiž vypadat jako pomsta zednářů na „velmistřovi“, který přijal úřad z německých rukou... Odmítl jsem takovouhle věc provést, protože jsem to pokládal za nesmysl.“ Když ještě prohlásil, že mezi konfidenty Sicherheitsdienstu se zařadil i známý spisovatel dr. F. Zavřel, a bolestným výrazem naznačil, že s výjimkou Mandě neudal nikoho ve svém životě, protože „mrtvý člověk je zpravodajsky bezcenný“. Předseda soudu dr. Kozák pak prohlásil, že soud se odebírá k poradě o rozsudku, který bude vynesen v sobotu odpoledne.

Smichowský si uvědomoval dosah svých činů

zou - Praha 30. dubna

Senát mimořádného lidového soudu za předsednictví dr. Kozáka pokračoval ve středu v přelíčení proti dr. J. Smichowskému. Jedním ze závažných důkazů je výpis z výpovědi obžalovaného na SNB, kde pravil, že si byl vědom, jak těžké a dalekosáhlé následky může mít jeho spolupráce s SD a že jí mohl ohrozit bezpečnost mnohých lidí. Pak se střídají svědectví, mluvící ve prospěch i neprospěch obžalovaného. Správce Slovanské knihovny dr. Vyškovský v protokolu vylíčil, že Smichowský ho varoval, aby hlasitě nevykládal o zprávách ze zahraničního rozhlasu. Hudební skladatel Rudolf Mandl dosvědčil, že byl vinou obžalovaného zatčen a v r. 1943 souzen pro hanlivé výroky vůči Německu před německým zvláštním soudem, kde dr. Smichowský vystupoval jako hlavní svědek. Svědkyně Juzová potvrdila obžalovanému, že jí pomohl z těžké situace, do které se dostala tím, že fašista a konfident SD Voříšek ji podvrhl jako ilegální pracovníci falešné komunistické letáky, za což měla být zatčena.

Výslech svědků o henleinovcích

Také Beran a Krychtálek svědčili

Praha 21. prosince (oh). Sobotní přelíčení s henleinovskými poslanci bylo zahájeno výslechem dr. Otto Fischera, který býval odborovým přednostou na ministerstvu vnitra a za druhé republiky dokonce ministrem vnitra. Za svědka ho vedou obžalovaní Kundt a dr. Peters a to proto, aby jim potvrdil, že patřil k umírněnému křídlu. Dr. Fischer, který je ve vyšetřovací vazbě pro národní soud, vypovídá, že Kundt byl umírněný, ale vysvětluje to tím, že strana k vyjednávání s úřady vybírala právě lidi společensky vychované.

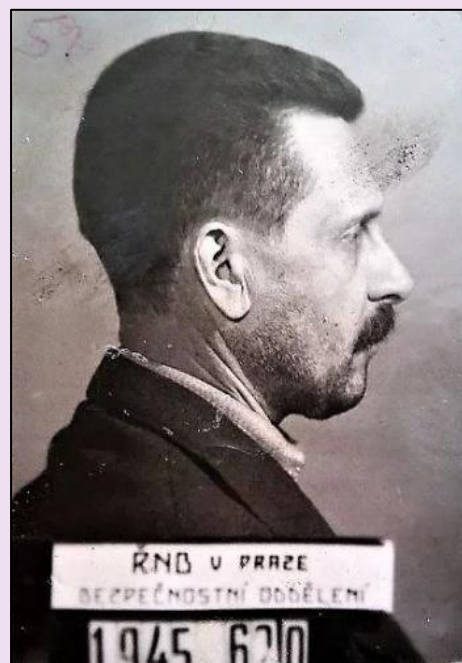
Jako druhý byl vyslechnut býv. předseda vlády, zajištěný Rudolf Beran. Vypověděl, že k němu kdysi přišel Kundt jako zástupce Němců a přednesl mu některé požadavky.

Poté byl předveden z vazby aktivistický šéfredaktor Krychtálek. Vypovídá, že byl po odtržení sudetského území vyslán tehdejšími předsedou vlády Beranem, aby získal zprávy o záměrech Němců. Mezi jinými mluvil prý tehdy také v Berlíně s Kundtem a na otázku, proč se zhoršuje poměr Němců k čs. státu, odpověděl prý mu tehdy Kundt ve třech bodech.

K tomu podotýká obžalovaný, že svědek Krychtálekovo je krivé a souhlasí jen v tom, že Krychtálek skutečně prý tehdy mluvil o nové vládě, dokonce prý předložil seznam jejích členů, v němž se sám navrhoval za ministra státní bezpečnosti.

Znovu byl vyslechnut dr. Smichowsky. Smichowský totiž napsal předsedovi mimofádného lidového soudu, že chce doplnit svou páteční výpověď. Došel prý k určitému přesvědčení a při tom si něco vzpomněl. Vypovídal v sobotu, že sice Kundtovi sám nepodával zprávy, ale že z okolí Smichowského byly Kundtovi podávány zprávy jednak z vlastní skupiny za spolupráce německého vyslanectví v Praze, jednak prostřednictvím šéfredaktora Ansorgeho. Zprávy ze skupiny čerpal Smichowsky od Uebellackera nebo od zemřelého advokáta dr. Passera. Později se v Uebellackerových zprávách, dodávaných do SD, vyskytovaly také zprávy, pocházející prý od Kundta.

Soud potom po poradě připustil některé další svědky a přelíčení bylo odročeno na pondělí na 9. hod.

Poté bylo z vyšetřovací vazby předvedeno několik svědků, které vedl obžalovaný o některých tvrzeních žaloby. Dr Jiří Smichowský, bývalý zaměstnanec SD, vypověděl, že se v březnu 1946 dověděl za své vazby od bývalého pozorovatele Sieberta, že Pfitsch organizoval a provedl vraždu, spáchanou jedem na aktivistických žurnalistech. Na podrobnosti, které mu tehdy Siebert sdělil, že prý již přesně nepamatuje. Ví jen, že se jednalo o otravu obložených chlebiček jedem, který nebyl Siebertovi znám, a že mu vylíčil, jak došlo k záměrně připravených mis při banketu pro české žurnalisty. Svědek dále konstatoval, že o podobných případech se na SD uvažovalo častěji a tak prý měl být otráven též dr. Kapras.

Siebert, který byl přiveden z vazby, doplnil výpověď Smichowského několika podrobnostmi, při čemž uvedl, že předseda vlády ing. Eliáš měl být vyprovokován k nějaké akci, což prý se však nepodařilo.

Rozsudek nad Erichem Pfitschem bude vynesen teprve po několikadenní přestávce v líčení.

ZAVRŽENEC HVĚZD?

Ema Tetínková

Už známe strašlivý počet persekovaných a přečetli jsme nejedno dílko o koncentračních táborech. Ale jak se tam dostávali – ten způsob nám doslova obnažil Dnešek pod nadpisem: *Dáblův přítel*.

Bylo lze zvoliti mnohý jiný titul pro obsah tak příznačný. Bylo lze sáhnouti do starého zázobníku romantiky a nekonečně vybírat zdanlivě ošuntělé názvy, které jako by se pro přítomnost nehodily: *Dáblův přítel*, čili *Zločinný doktor*, aneb *Malostranský vrah* neboli *Zavrženec hvězd*, atd., atd. Opravdu jen pod takové titulky dala by se směstnati činnost doktora Jiřího Šmichovského, známého pod jménem Arvéd.

Nevím, zděsila-li se i jeho matka, jako by se byla poděsila každá jiná, pozorujíc, že se na ramenou jediného syna místo hlavy vyvíjí globus s mapou nejen současného světa, ale s mapami všech pevnin zaniklých, a že historie těchto známých i legendárních zemí povrchu se propadá do jeho mozku. Hruza z takové tlacenice! To dítě záhy hovořilo jazyky živých i zahynalých národů a kdo ví, zda by lecktera matka v leckteré zešerele chvíli od tohoto fenoménu neuprchla děsem, kdyby ji k němu nevrhala ještě bližší oprávněná pýcha. Zdali však kdo upozoroval, že pod zázračným globem visí srdce jako dutý zvon a že duše, která není odepřena nižšímu tělu, tady leží mrtvě jako prázdný, seschlý rybí měchýřek?

Když se vrátil z ciziny, kterou mu rodičovská pýcha otevřela heslem milionů, učený jako málokdo, roztěkaný jako málokdo, chytrý jako málokdo, veselý, nervosní, smavý, nevrlý pohyblivý a bez klidu, jako kulička, vymršťována a strhovaná proudem věčného vortizmu, ověšen doktoráty,

Ema Tetínková

* 25.3.1897

Soběslav - †

1.7.1979 Praha

Zavrženec hvězd?

Ema Tetínková, Svobodné noviny, 6.6.1946, s. 1-2.

„Dáblův přítel, čili Zločinný doktor, aneb Malostranský vrah neboli Zavrženec hvězd.“

nížším svěcením, pověstí politického vypovězence, když rychlou náručí znovu obemkl divy botanických zahrad spolu s pražským barokem do detailu známým, se všemi knihovnami, kláštery, synagogou rodné Prahy, s celým životem republiky — co se jim asi národu vrátilo?

Jistě se matce vrátil syn. Jistě čekala, jaké závidění hodné ovoce ponесou větve, nákladně vtroubované k jeho koření. A když viděla, jak rok za rokem pobíhá Prahou hned jako živoucí pokladnice učení, roztráňuje zlaté mince bez štědrosti, jen proto, že byl příliš napěchován, hned jako šasek s globem místo hlavy, skákající a zakopávající o směšné překážky, zlomyslné nastrožované společnosti, která si ho angažovala pro svůj cirkus — snad trpělivě mu vsunovala do kapsy upanáš a platila jeho dluhy proto, že cítila nutnost podplácet osud, který bez ní a bez jejích úplatků byl by k dítěti příliš nelítostný.

K dítěti! Snad, celá pokrytá pýchou jako brněním, uvnitř se někdy lekala výčitek pro jeho dětství, kruté rozmáčkvané metráky učebnic tenkrát, kdy si kluci po malostranských zákoutích hrávali na vojáky. Snad by se byla zevně hanbila, ale uvnitř usmívala, kdyby ji byl někdo žaloval, že její doktor a učenec jako uhévník zvonívá na pražské domovníky, a se svou aktovkou, nabitou vědeckými spisy, upaluje za roh v přebytku pozdní klukovské bujaosti. S jakou shovívavostí, s jakou asi láskou k jeho bezradnosti vázala kravatu pod odevzdané nadzdvíženou bradou, ať spěchal do chrámu věd či do putyky nebo do vězení. Snad věřila v jeho slávu, jejimuž růstu štědrě podestlala. Snad ráda slyšela, když ujišťoval: „Musím být slavný stůj co stůj!“ a když ji přitom líbal ruce a ovíjel ji něžnostmi.

Doktor Smichovský mívá také přátele. Našlo

aniž naplnily nedotvořenou duši. Ale jaký to byl společník! Jak uměl pít! Jak uměl burácet a dovádět na politických schůzích za blahých dob první republiky, jak všechno přezvučel svým hlasem a jak duchaplně ovládal kord proti klackům, dokud mu jej nevyrazili a on nepráskl do bot jako rozehechtaný kluk!

Jeho kamarády byli človičkové nebohatí, nikdo z nich nepřišel dlážděnou cestou jako Arvéd, dítě milionů. A přece znali stejné zaklinadlo, jehož vyslovením skutečnost kanceláří, domovů, obchodků, ulic, upachtěného života stala se prostupnou jako vzduch. Na místě opravdového světa, zapuštěného do stěže zeměkoule, pojednou se tu rozkládal svět jiný, převábný, přestědrý, mnohonásobný, asi jako fata morgana, která v tichosti zmizí. Uzamkli tento svět magickým klíčem jako začarovanou komnatu a náhle seděli buď v Arvédově knihovně nebo ve vinárně U Petříka, všední, nepozoruhodní, obyčejní, nebýt prachu na obuvi, prachu jiného složení, než lze rozvířiti chůzí po této zemi.

Ano, tehdy Arvéd klepával, nedočkavě zvonil magickým klíčem o svoje srdce jako o zvonek, svolával ke slavnostním výletům. Tenkrát, kdy byl schopen společně s ostatními zrobit lodičku přátelství, odrazit od břehu a veslovat po zářivém proudu, věrný, pro všechny zásoben proviantem vědomostí, tenkrát asi býval opravdově šťasten. Jaké divné předurčení, že to musili být právě tito přátelé, kdo jej kdysi srazil!

Už tenkrát v tvrdé ctižádosti vytesával sochu chtění slávy. Musím být slavným stůj co stůj! Proč ne? Tak vybaven pro neobvyklé dílo! Když roku 1939 strhl roušku se sochy svého chtění, zalékli se její ohromností. Už ho viděli číhat na podstavci s ukazovákem naslíněným a pozved-

přítom líbal ruce a ovíjel ji něžnostmi.

Doktor Smichovský mival také přátele. Našlo se jich několik, kdo s ním setrvali. Jak by ne! Vždyť neuctíváme jen muže kariéry! Existuje také shtování a úcta k člověku, který své jinošství zaklel do klášterních cel, zatím co tito zde běhali za děvčaty; který později schyloval nádberu svých vlasů nikoliv do milencína klína, ale nad studnu mudrců, kde v nadpomyslném obrazení promítá se duch boží od chvíle, jakmile se vznesl nad vody. Tady se ženili, křtili svoje děti, jen on tu stál mimo poznání toho všeho, panický Samson ověšený náklady vědomostí zdobících a tížících jej zevně. Už jako zvon zatěžkal srdce,

lekli se její ohromnosti. Už ho viděli číhat na podstavci s ukazovákem nasliněným a pozvednutým, aby jim kontroloval světové závany. Už ho viděli jakoby opatrně namáčetí palec nohy do povodně, která se přihnala.

Mužiček nestatečný, s bílou kůží na splhlých svalech, s bříškem napapaného občánka, od dětství hrozící se výprasku, náhle skočil do proudu, odvážný a rozhodný, spolehnut na mozek, do něhož se soustředily všechny jeho síly. Jakoby v chaosu pekelných zvuků rozeznal hlas oné polnice, která svolávala k nástupu i jeho druh; jako by onen povel nečekaně vystobodil jeho ducha krysy, zakletého do bludišť vzdělání. Tehdy

s úžasem se zjistilo, že ve více než čtyřiceti letech je pouhou hlízou, rozkutálenou po prsti země. Teprve teď, při vzniku mravního bahniště, rozeznal v něm živinu, zavrtal se, prudce zakorčel a v pařeníšti nacismu vyvinul se v to, čím zárodečně byl. Jaká jedovatost! Jaké tuhé úponky, kterými se krutě zmocňoval okolní vegetace! Jaká masožravost a krvelačnost, jaké kořeny, úporně zatáté do pohřebišť zavražděných! Proč nepřiznat velikost i bylině, vyrostlé ze slávy satanovy?

Zákon přírody však stanovil, aby zlomocná rostlina sama sebe stravovala. Obelstěna protijedem nevyvinula se v zřůdnou rozložitost, ale v zřůdnou zakrslost; nevykvetla květem pochmurného hrdinství, ale květem mrzkosti; její strašné plody nevyzrály ve zlo, ale zakrněly ve špatnost. Nevybarvená cizí krví, prolitou z jakékoli ideje, pozbyla znaků vzácnosti a ztratila se v houští prokletého plevele. Zprašivělá cizí krví, prolitou z chtíce, odpudila ruku kořenářů dějin i každou jinou, kromě ruky chráněné katovou rukavicí.

To je tragédie doktora Jiřího Smíchovského, nazvaného Arvéd, který se vyřítí za velikosti a klopýtl přes svou nízkost, který chtěl ničit stylem královského tygra a stačil prokusovat hrdla jenom jako vlk, krčít se k přepadání jako šakal a sytit se pozůstatky jako hyena, nikoli genius zla, ale potměšilý ničema, zákeřný vrah a kapsář, adavač a kořistník.

Teď prsty zákona ohmatávají jeho plod, zrající půl století v lůně. Jaká zvláštnost! Jaká zrůda! Jaká otázka! Jest onen plod zapojen pupeční šňůrou do mateřství vzdělanosti, vyživen její mlizou? Nikoli. Jen pohledme! Tu vidíme člověka ubohého v malosti, s dutým srdcem, se splasklou duší, a proto nevykoupěného ani lidskou, ani božskou láskou. Tu pracuje ústrojí jako mechanismus ze závitů pýchy třené pokofením, takřka elektrické vedení bystrosti, chytrosti, zvidavosti o vysokém napětí, necitelnost, lakomství, zřůdná smyslnost a krutost, ostře vybroušené jako

Vzdělanost? Jen přistupte k odhalenému tajemství! Vzdělanost tu splihle visí na věšáku, ani kůže, vesměs cizí roucha, součástí cizích oděvů, obratnou rukou zlodějička uzmutá z cizích šatníků. Visí tu kostymy, masky, organicky nikdy nesrostlé s bytostí podvodného vzdělance, jen namontované nejkvalitnější paměti a předváděné trudnou manekýnkou, která u vědomí pravdy jako by zoufala skokem do propasti zločinů.

Ale jeho činnost se neskončila s okupační érou. Jeho plod dosud neuzrál. Více krve, více nešťastníků! Pohledme, jak nervosní rukou, ale mozkiem ku podivu jistým, hraje va banque pod šibenicí. Co drobné karty různých lidiček, povoláných k tomu, aby trpěli a hynuli za jeho prospěch. Tady házi filky a krále našich nejlepších soudců, jejich úmorné, nadlidské práce, už vynesl eso Národního soudu s celou jeho odpovědností před dějinami a národem, už zneuctil, co je jiným posvátné a spásné, aby spasil sebe. Hraje se vším a o všechno, neboť hraje o čas. Zkušenou rukou nacistického praktika a zkušenou rukou starého trestance zmačkuje známé mu knoflíčky, a pro svou záchranu i pro své vyrazení uvádí v pohyb bezpečnostní aparát, vybaven pozoruhodnými názory, kterými polepuje i naše bezúhonné představitele práva jako universálními nálepkami. Dlouho ještě?

Musím být slavným stůj co stůj!

Plazu jeho slávy přirůstají kroužky. Jak dlouho ještě? Co má na tomto světě zločinného ještě vykonat, aby byl konečně a po zásluze zařazen do pokoutní slávy panoptik, vosková figurína „ďáblová přítel“ mezi voskové figuríny jiných padlých lidských hvězd?

„Jak by byl prospěl sobě i jiným,“ miní mnozí. „kdyby byl volil cestu po pravici, k dobru a životu, namísto ke zlu a smrti!“

Ne, ne, poslyšme astrologa, který se všemu tiše usmívá. Stejně tiše rozevívá knihu, vypůjčenou ve světě nadpomyslů, kudy tak často s Arvédem bloudívali a který Arvédovi na věky zmizel.

To je tragédie doktora Jiřího Smíchovského, nazvaného Arvéd, který se vyřítí za velikosti a klopýtl přes svou nízkost, který chtěl ničit sty-lem královského tygra a stačil prokusovat hrdla jenom jako vlk, krčit se k přepadání jako šakal a sytit se pozůstatky jako hyena, nikoli genius zla, ale potměšilý ničema, zákeřný vrah a kapsář, adavač a kořistník.

Teď prsty zákona ohmatávají jeho plod, zrající půl století v lůně. Jaká zvláštnost! Jaká zrůda! Jaká otázka! Jest onen plod zapojen pupeční šňůrou do mateřství vzdělanosti, vyživen její mizou? Nikoli. Jen pohleďme! Tu vidíme člověka ubohého v malosti, s dutým srdcem, se splasklou duší, a proto nevykoupeného ani lidskou, ani božskou láskou. Tu pracuje ústrojí jako mechanismus ze závitů pýchy třené pokořením, takřka elektrické vedení bystrosti, chytrosti, zvidavosti o vysokém napětí, necitelnost, lakomství, zrůdná smyslnost a krutost, ostře vybroušené jako dýky, to vše uváděno do pohybu neumdlévající mativosti za to, co jej kdy šlehlo jako kopřivy, co cítil, spočetl, znásobil a nezapomněl, co temnými kladivky negace překoval v Dáblovu metlu, kterou zběsile vyplácí vše nenáviděné, čím pohrdá už k vraždě.

trestance zmačkuje známé mu knoflíčky, a pro svou záchranu i pro své vyrazení uvádí v pohyb bezpečnostní aparát, vybaven pozoruhodnými názory, kterými polepuje i naše bezúhonné představitelé práva jako universálními nálepkami. Dlouho ještě?

Musím být slavným stůj co stůj!

Plazu jeho slávy přirůstají kroužky. Jak dlouho ještě? Co má na tomto světě zločinného ještě vykonat, aby byl konečně a po zásluze zařazen do pokoutní slávy panoptik, vosková figurina „dáblůva přítele“ mezi voskové figuriny jiných padlých lidských hvězd?

„Jak by byl prospěl sobě i jiným.“ mini mnozí. „kdyby byl volil cestu po pravici, k dobru a životu, namísto ke zlu a smrti!“

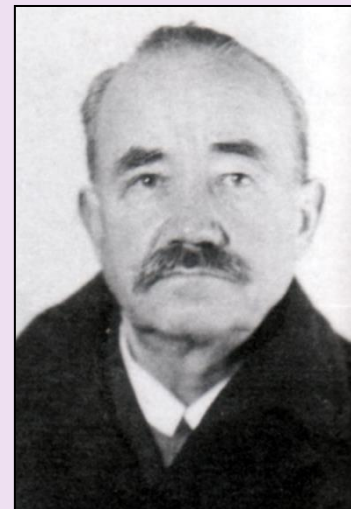
Ne, ne, poslyšme astrologa, který se všemu tiše usmívá. Stejně tiše rozevívá knihu, vypůjčenou ve světě nadpomyslu, kudy tak často s Arvédem bloudívali a který Arvédovi na věky zmizel. Dívá se na muří nohy a přečítá, co hvězdy nezvratně určily tenkrát, kdy vbleskly do nově vzešlého života: „Zrozený bude obmyslen nadáním, ale zvolí zaměstnání, kterým lidé opovrhají, asi jako kat či podobně, a zemře smrtí na provaze.“

Závěr článku Emy Tetínkové:

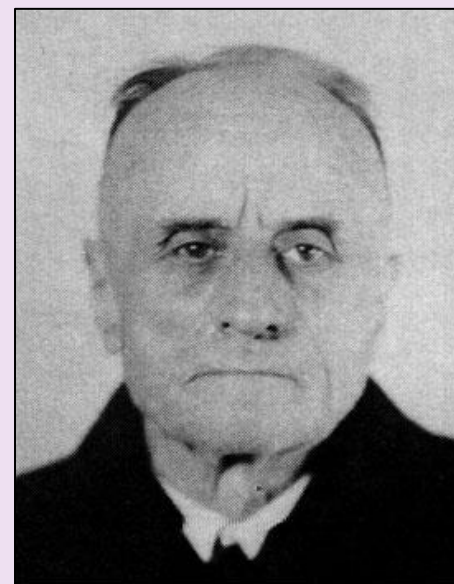
„Zrozený bude obmyslen nadáním, ale zvolí zaměstnání, kterým lidé opovrhují, asi jako kat, či podobně, a zemře smrtí na provaze.“

Smíchovský pomáhal usvědčit generála četnictva **Otto Bláhu** (1881-1946), jehož svědectví „nejvíc přispělo k usvědčení“. Bláha byl popraven na Pankráci 21. 1. 1946 společně s divizním generálem **Robertem Rychtrmocerem** (1875-1946).

Robert Rychtrmocer
(1875-1946)

Otto Bláha
(1881-1946)

Spisová značka **LS XXVII 511/46**

Mimořádný lidový soud v Praze.
senát č. _____

114 / 46

N IX 142 / 47

Spisy trestní věci

2° m.
Michovský

Vazba č. listu _____
Vazba č. listu _____
Vazba č. listu _____
Vazba č. listu _____
Vazba č. listu _____
Vazba č. listu _____

3. 3. 1946

Spisová č. l. _____ Soudní depositum č. l. _____
Rozsudek č. l. _____ Postoupení spisů č. l. _____
Vydán č. l. _____ odvolán č. l. _____
Náklady č. l. _____ Náklady *nu* dobyté.

Lst 3539 / 46

1949

vzdáno do spisovny v r. _____

Spisová značka **LS XXVII 5121 / 46**

16 Nt 4151

Lsp I 15 / 47

N IX 142 / 47

Spisová značka

*Mimor. lid. soud
Praha*

(označení soudu a oddělení)

V ě c

Dr. Jiří Smichovský

LS I 5121 / 46

Osvobození od soudních poplatků a záloh č. l. _____
Záloha č. l. _____
Seznam nákladů č. l. _____
Soudní úschova č. l. _____
Přílohové spisy č. l. _____ vrátit!
Odevzdáno do spisovny v roce _____ může být zničeno v roce _____
Ze zničení vyloučeno č. l. _____

Spisová značka **Lsp I 15 / 47**

SEVT — 17 045 0 — (K. p. z. z. 40 — Spisový obal obdvojnásobný) II/61

1 mtr. o 24 01—8370 1933

Vyšetřovací spis vedený MLS v Praze

Velitelství oddílu SVS

trestního ústavu pro muže na Mírově

Č.j. 843/51

Na Mírově dne 25.ledna 1951.

Okresní prokuratura

Ls I 5121/46

P r a h a.

K číslu Ls I 5121/46 ze dne 3.5.1947.
Vězeň č.2867 Jiří Smichowski - úmrtí.

Ls 3539/46

Oznamuji, že vězeň Jiří Smichowski, nar.dne 1.5.1898, odsouzený rozsudkem MLS v Praze ze dne 3.5.1947 č.Ls I 5121/46 k trestu doživotního těž.žaláře, zemřel dne 22.ledna 1951 v ústavní nemocnici a byl dne 25.ledna 1951 pohřben na ústavním hřbitově.

OKRESNÍ PROKURATURA V PRAZE

29. I. 1951

PŘÍLOH

OKRESNÍ Soud
V PRAZE
Dne 28. III. 1951

Velitel oddílu SVS:
por.

OKRESNÍ Soud

K č. Ls I 5121/46

Vám byla zpravena o smrti vězeň podle § 224 t.z.

Okresní prokuratura Praha

24. III. 1951

Ls I 5121/46

60

287

288

Oznámení o smrti J. A. Smíchovského, vyšetřovací spis MLS

Váženému

POLICEJNÍ ŘEDITELSTVÍ
STÁTNÍ BEZPEČNOSTNÍ ORGÁN

DOŠLO DNE: 3. VI. 1945

Pod. 30. V. 1945

Práhy: *L. K.*

11354

P o s t e j n í m u r i d i t e l s t v í

v P r a z e .

Jak mi bylo sděleno, v Universitní knihovně v P r a z e naláza prý se ve vedení policií zatčený Dr. S m í c h o v s k ý , který v této universitě, jakož i v Gestapu neblaze působil. Mám důvodné podezření, že Dr. Smíchovský byl jedním z původců konfiskace knihovny a knižního skladu mého, následkem utrap ve vedení zemřelého chotě K a r l a W e i n f u r t e r a , spisovatele, Král Vinohrady, Sumavská čís. 7, jemuž gestapo zmíněný majetek skonfiskovalo a nekam odvezlo .

Prosím snažně, aby byl Dr. Smíchovský o této věci vyslechnut, a požádán o sdělení, kam byl odvezen celý sklad knih , jakož i vzácné unikáty o kterých se domnívám, že je Dr. Smíchovský přímo do své knihovny v Praze III. na Klárově, zařadil a které jsou podepsány jménem Karel Weinfurter, anebo razítkem spolku "Psyche ".

Vyprošuji si vaši zprávu na moji adresu, níže uvedenou.

Dále prosím o laskavé sdělení, kam se mám obrátiti ohledně škod, mně tímto vzniklých, jako manželce po zesnulém spisovateli Karlu Weinfurterovi, jehož jsem byla spolupracovnicí .

ěkuji Vám za laskavost a poroučím se Vám

s projevem
dokonalé úcty

Božena Weinfurterová

vdova po spisovateli Karlu Weinfurterovi,
Praha XII, - Sumavská 7.

t.č. Bučovice, p.Votice .

Karel
Weinfurter
(1867-1942)

Dopis *Boženy Weinfurterové* ve vyšetřovacím spisu MLS, mj. naznačuje, že Smíchovský snad odcizil vzácné tituly z knihovny *Karla Weinfurtera*.

KNIHOVNA NÁRODNÍHO MUSEA
V PRAZE II, 1700.

V Praze dne 27.XI.1946.

Č. j. Bibl. /

3904

3098/46

Mimořádnému lidovému soudu

20.11.1946

v Praze XIV-Pankrác

Správa knihovny Národního musea se připojuje k soudnímu řízení u mimořádného lidového soudu v Praze XIV - Pankráci proti Dr. G. Smíchovskému, který si z knihovny vypůjčil a neodvedl knihy sign. 87 I 950 K. Mario, můj drahý, 54 D 160 Boost, Weissagungen des Mönehs Hermann a 129 C 51 Makabisport 1937. Současně žádá o povolení, aby její zaměstnanec, pan Václav K r s, se mohl zúčastnit pátrání po těchto knihách v bytě uvedeného Dr. G. Smíchovského.

Za knihovnu Národního musea

v Praze:

Karel Fichel
správce výpůjčního
protokolu.

B. K. Novotný
přednosta knihovny.

Knihovna Národního muzea v Praze poslala MLS v Praze 27.11. 1946 dopis, ve kterém žádala vrátit vypůjčené knihy.
Vyšetřovací spis MLS.

Totéž uvádím ohledně oznámení č.l. 5 a 6, které se týká
téhož Ladislava Petříka jako v oznámení č.l. 3.

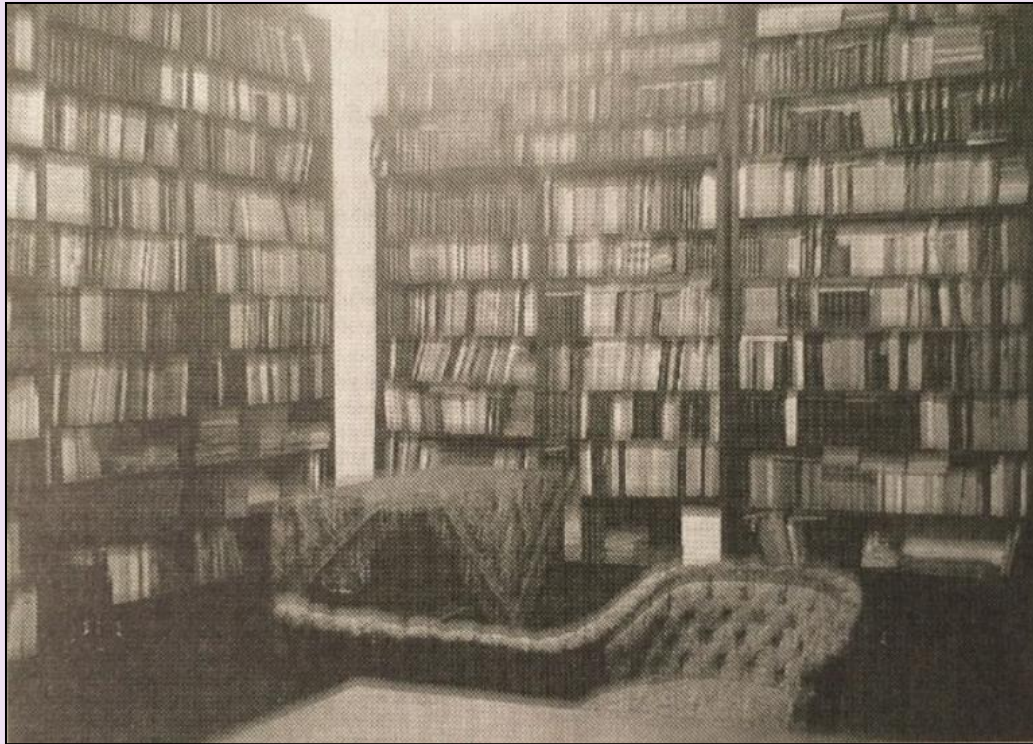
K podání č.l. 7 sděluji, že knihy tam uvedené měl jsem
vypůjčeny z příkazu SD. Pokud se pamatuji byla brožura Karla Maria
přiložena jako doličná věc k jeho trestnímu spisu a poslána do Brna a
nebyla více, alespoň pokud je miznámo Leitabschnittu vrácena.

I druhá kniha která byla mnou předána SS Hauptsturmführerovi Lemelovi
nebyla mi více Leitabschnittem postoupěna k vrácení. Moje knihovna byla
zapečetěna ministerstven vnitra a v této se uvedené knihy nenalézají.

Obviněnému bylo...

Výslech obviněného, konaný dne 16. 12. 1946, kde se vyjadřuje ke
knihám, které po něm žádala Národní a universitní knihovna v
Praze. Uvádí také, že jeho knihovna byla zapečetěna MV. MLS

ZTRACENÁ KNIHOVNA?

Část Smíchovského knihovny
Nakonečný, M: *Novodobý český hermetismus*, Praha:
Eminent, 2009. S. 273.

M i n i s t e r s t v o v n i t r a .

Č.: Z/A-3899/94-22/XI-46.

V Praze dne 27.listopadu 1946.

Národní a univerzitní knihovna,

P r a h a I.,

čp.190.

Předmět : Dr.Jiří S m í c h o v s k ý -
jeho soukromá knihovna.

K Vaší žádosti ze dne 13.listopadu 1946,č.1918/46 o přidělení knihovny dr.J.Smíchovského,Praha III.,Letanská č.1,sděluje ministerstvo vnitra,že ze svého hlediska nemá proti tomuto přidělení námitek.

Ministerstvo vnitra při této příležitosti upozorňuje,že knihovna,s výjimkou knih,které si dr.J.Smíchovský s Vašeho ústavu odnesl a sevrátil,je konfiskátem jako majetek osoby německé národnosti, a k jejímu přidělení Vašemu ústavu je nutný souhlas Fondu národní obnovy.

Doporučuji proto,abyste se laskavě domluvili s posléze uvedeným úřadem.

Ministerstvo vnitra samo má zájem na přidělení některých knih,které potřebuje pro své oddělení státní bezpečnosti a politické zpravedajství a žádám proto zdvořile,abyste před přebíráním knihovny laskavě uvědomili odbor Z v ministerstvu vnitra,který k převzetí vyšle svého zástupce.

Fond národní obnovy v Praze I je vyrozumíván opísem tohoto výnosu.

Za ministra :
mjr.B.Pokorný.

Ministerstvo vnitra
sděluje, že nemá
námitek proti vtělení
Smíchovského
knihovny do fondu
Národní a univerzitní
knihovny v Praze.
27. 11. 1946

NÁRODNÍ A UNIVERSITNÍ KNIHOVNA PRAHA I.-190

Čís.: 1918/46.

V Praze 3. prosince 1946.

Věc: Knihovna Dr. Jiřího Smíchovského.

Příl.: 1.

Ministerstvu školství a osvěty
v Praze.

V příloze zasílá ředitelství opis výnosu ministerstva
vnitřní ze dne 27. listopadu 1946 č. Z/A-3899/94-22/XI-46,
týkající se věci shora uvedené a prosí, aby knihovna Dr.
Smíchovského byla přidělena Národní a univerzitní kni-
hovně.

Ředitel:

J. Bečka
dr. J. Bečka, rada.

Ministerstvo školství a osvěty	
Došlo	- 6. XII 1946
Čís.	207710
Přílohy:	<i>1</i> ✓

Dopis Ministerstvu školství a osvěty v Praze ve věci přidělení
Smíchovského knihovny.

3. 12. 1946

odd. XXXVIII dne 19. prosince 1946

Soudce JUDr. Jan Kasík, kr.s. zapisovatel Z. Jůzová,

Dal se předvésti Dr. Jiří Smíchovský a uvedl :

Žádám, aby mně bylo povoleno kouření v takovém rozsahu, jako se povoluje českým vyšetřovancům, protože jako navyklý kuřák, nemohu již bez kouření vydržeti, zejména moje nervová soustava zvyklá na kouření jest nyní v takovém stavu, že nesnesu normální potravy a proto již po 15 dnů nepřijímám žádné potravy. Jiný důvod mé hladovky není, zejména ne špatné zacházení, nebo jiná křivda, naopak v tomto směru nemám stížnosti. Domnívám se že chci k jídlu se dostaví, bude-li mi kouření povoleno. Rovněž žádám o povolení studia bible a to bible a Vulgati Aeditionis et. Hetezenauer, testamentum Novum Graece et Nestlé a dále hebrejské modlitby, a hebrejskou gramatiku, které mám mezi svrsky uloženými u správy věznice.

~~PKAN~~ Dále žádám o povolení knih překladů et. Babenrosis Zweig.

Jde celkem o 11 svazků knih včetně hebrejských modliteb a hebrejské gramatiky..

Za účelem mého uklidnění a umožnění klidného studia uvedených knih žádám o ponechání v samovazbě.

Podotýkám že o shora uvedené své žádosti podal jsem vyšetřujícímu soudci písemnou žádost, která bude vyřízením této mé protokolární žádosti, bezpředmětnou.

Běru na vědomí, že kouření, četba shora uvedena a samovazba bude povolena, písemným přípisem správy věznice.

Povolené knihy opatřím si sám, jednak dopisem u své matky, jednak u správy zdejší věznice.

Po nahlédnutí podepsáno :

Skončeno a podepsáno :

J. Smíchovský

Z. Jůzová

21

[Signature]

20

J. A. Smíchovský žádal 19. 12. 1946 mj. knihy, které zřejmě patřily do jeho knihovny. Jde celkem o 11 svazků, vč. hebrejských modliteb a gramatiky. MLS

Smid

Ls XXXVIII 5121/46

73
258

Správě věznice

z d e .

V trestní věci proti Dr Jiří Smichowskimu souhlasím s tím, aby k tomu vyšetřování bylo povoleno kouření ve stejném rozsahu jako vyšetřovancům českým, při čemž budiž mu vydána dýmka^a a tabák^a, kter^a má uloženy s jeho svršky u správy věznice. Dále souhlasím s tím, aby uvedený vyšetřovaneč měl u sebe v cele za účelem studia 9 svazků bible a to bibl^a a Vulgati a editionis et Hetzenauer, testamentum Novum Graetze et Nestlé, dále 1 svazek hebrejských modliteb a 1 svazek hebrejské gramatiky. V uvedených 9 svazcích bible jsou zahrnuty také knihy překladů et Bubenrosis Zweig. Jde celkem o 11 svazků knih včetně hebrejských modliteb a hebrejské gramatiky.

22

21

Jeho žádosti bylo vyhověno. MLS

Upozorňuji, že uvedený vyšetřovanec již po 15 dnů nepřijímá potravu a prohlásil, že chuť k jídlu se dostaví, bude-li mu kouření dovoleno.

Dr. Smichowski, budiž ponechán nadále v samovazbě.

Dodávám, že vyšetřovanec prohlásil, že žádá aby hebrejské modlitby a hebrejská gramatika, které má uloženy mezi svršky jeho nalézajícími se zde u správy věznice, byly mu vydány, s čímž souhlasím. Ostatní povolení knihy opatří si vyšetřovanec sám, dopisem u své matky.

Mimořádný lidový soud v Praze
odd. XXXVIII, dne 19. prosince 1946.

K: Dr. Správně věrně MLS

Zajímavý je dovětek o tom, že si část knih opatří Smíchovský dopisem matce. MLS

zajišťovací vazbě okresního soudu v Praze II., Karlovo nám.

Před touto dobou byl jmenovaný několikrát zatčen a zajištěn v trestnici na Pankráci německými úřady a sice:
od 9.VIII.1941 do 24.XII.1941 zatčen a zajištěn Gestapem,
od 27. IX. 1944 do 26.IV. 1945 zatčen a zajištěn Kripem a naposledy
od 1. V. 1945 do 5.V. 1945 kdy byl s ostatními vězni trestnice na
osvobozen,
Pankráci, byl zatčen a zajištěn opět Gestapem.

2./ Jeho byt nacházející se jak shora uvedeno v Praze XII.,
čp.2349, Jičínská ul., čís.8, byl až dne 7.června t.r. zajištěn a zapeče-
těn údajně dvěma členy Národního výboru Zemského úřadu, kteří se legiti-
movali jako JUDr. Josef BURIAN a účetní adjunkt Zdeněk VOLF.

3./ Jeho knihovna nacházející se v Praze III., čp.118, Letenská
ul., čís.1 /majitelkou tohoto domu je matka jmenovaného Rosa Smíchovská
roz. Růžánková, která má v domě odborný grafický závod/, byla také dne
7.června 1945 zajištěna a zapečetěna výše uvedenými dvěma členy NV
Zemského úřadu. Dle prohlášení jeho matky nacházejí se všechny knihy
v této knihovně, za kteroužto slouží celá jedna samostatná místnost v
I. poschodí.

Dle zprávy Policejního ředitelství v Praze ze dne 27. 6. 1945 byla
7. 6. 1945 Smíchovského knihovna zajištěna a zapečetěna členy
Národního výboru Zemského úřadu. MLS

Stanislas de Guaita
(1861-1897)

Před svým zatčením stihl Smíchovský ze své knihovny vybrat některé knihy, které předal své sestře Blance.

Mj. se mělo jednat o první vydání *Guaitovy Had Genese (Le serpent de la Genèse)*.

Nakonečný, M: *Novodobý český hermetismus*, Praha: Eminent, 2009. S. 269.

Smíchovského knihovna zabírala celou místnost v prvním patře v domě U Zlaté lodě, z čehož se dá předpokládat, že drtivá většina knih se mu zachránit nepodařila.

„Zástupci NUK připustili, že vzhledem k tomu, že Smíchovského knihovna obsahovala značný počet politické literatury, by tato část mohla být předána zpravodajskému oddělení ministerstva vnitra. Podle dostupných informací se jednalo nejméně o 1960 svazků. O definitivní přidělení do fondu požádala NUK ministerstvo školství v roce 1946.“

<https://text.nkp.cz/o-knihovne/zakladni-informace/z-historie-knihovny/arved3>

Jan Kefer
(1906-1941)

Pierre de Lasenic
(1900-1944)

Karel Weinfurter
(1867-1942)

Smíchovskému
před MLS v
Praze nebylo
prokázáno
udání
některého z
okultistů,
jejichž
knihoven se
měl nato
zmocnit.

František Kabelák
(1902-1969)

Svědka Lexa Pravoslav, udává generálie jako na č. l. 197 a po
----- zákonném poučení a napomenutí do přísahy vzat udává
k věci:

totéž, jako ve svém protokole č. l. 197 a dodává:

Že obžalovaný způsobil zatčení okultistů, vím přímo od
něho, neboť se mi s tím chlubil, když mně říkal, že by mě měl také
dát zavřít jako okultistu. Že obžalovaný udává, jsem věděl, proto
jsme šli po něm. To jsem byl Já, Tetínková, Kabelák, Drvota Jan.
Pro mne bylo blaho vlasti nade vše. Konkrétně nevím podle jména žád-
ný případ okultistů, který by byl obžalovaný udal. Že z podnětu obža-
lovaného byl zavřen klášter Emauzský, to je jenom moje domněnka. Že
zpracovával seznamy členů Sokola a svobodných zednářů, vím z toho, že
obžalovaný sám se mně dotazoval po materiálu o tom, sám mi říkal, že
to dělá pro Uebellackera, který byl v ČTK. Později, když už jsem

KDE SKONČILY OSOBNÍ KNIHOVNY NAŠICH
HERMETIKŮ, VČ. SPOLKOVÝCH KNIHOVEN,
TO SE JIŽ ZŘEJMĚ NEPODAŘÍ ZJISTIT.

Jak mohla vypadat prvorepubliková knihovna, ukazuje
dobová fotografie knihovny dobře situovaného
majitele. Sbírka RS.

Dle vzpomínek **Milana Nakonečného**, v Praze, v 50. letech, existoval v Jungmannově ulici tzv. sklad knih, který sestával ze zakázané literatury, kterou tam mj. posílali antikváři, kteří měli za povinnost tyto knihy posílat. Ze skladu jste mohli získat knihy na zvláštní povolení, přičemž byly osobnosti, které měly privilegia (dr. *Ivan Horvai*, psychiatr, sbíral okultní literaturu; *E. F. Burian* sbíral erotiku atd.). Uvádí, například, že v Amsterdamu bylo speciální knihkupectví a antikvariát se zaměřením na okultismus, kde jsme posílali knihy za halířové položky. Tam mohly skončit zbytky osobních a spolkových knihoven.

SMÍCHOVSKÝ V KLEMENTINU

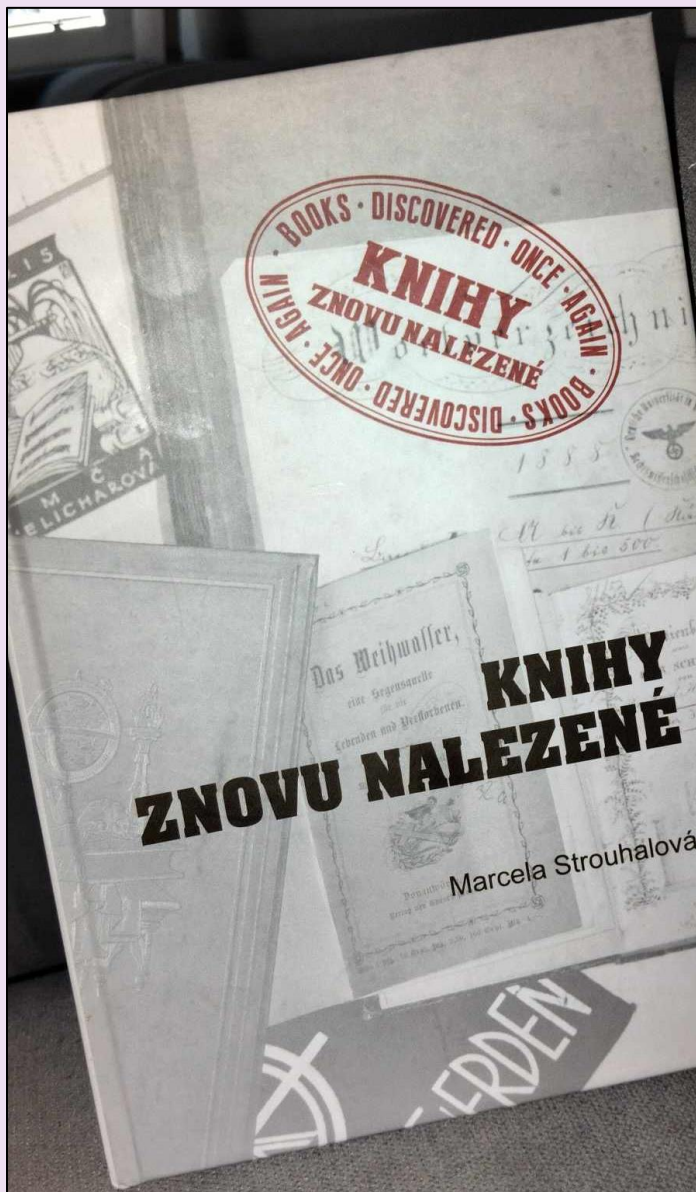
Vzhledem ke svému vzdělání a jazykovým schopnostem byla Arvédu Smíchovskému přidělena v roce 1941 kancelář v místnostech Slovanské knihovny v Klementinu. Zde "obýval zasklenou kukaň nad schodištěm před vchodem do studovny Slovanské knihovny, odkud měl okénkem dokonalý přehled o pohybu osob", jak píše ve své vzpomínkové knize dlouholetý pracovník a ředitel Slovanské knihovny Jiří Vacek. Kromě studia a shromažďování vzácných knih, a to i pro "osobní potřeby", se věnoval sledování odborníků na slavistiku z řad pracovníků knihovny. Formálně byl zařazen na pracovní pozici „vědecký pracovník“. Ačkoliv během jeho působení v knihovně (1941-1944) došlo k zatčení několika zaměstnanců, z nichž některá skončila i tragicky, jeho podíl na jejich zatčení se prokázat nepodařilo. Více odpovědnosti za jejich osud měla patrně mj. Arvédova manželka Naděžda Smíchovská-Jastrebová, rovněž zaměstnaná ve Slovanské knihovně, s níž se Arvéd Smíchovský v roce 1943 oženil. Za pravděpodobnou udavačku ji (společně s dr. E. Parchomenkovou) v případě pracovníka Slovanské knihovny dr. Jana Frčka označil ve svém prohlášení z 29. ledna 1946 dr. Oton Berkopec, pracovník Slovanské knihovny. Arvéd Smíchovský jako nadšený bibliofil ze své pozice využíval neomezený přístup ke knihovním fondům uloženým v tehdejší Zemské a universitní knihovně, které byly v období protektorátu mohutně rozšiřovány nejrůznějšími svozy knih, ať se jednalo o literaturu zakázanou, konfiskovanou nebo jednoduše požadovanou.

KNIHY ZNOVU NALEZENÉ

Projekt *Knihy znovu nalezené* se zabývá nebohemikálními knižními fondy, které se dostaly na území Československa a následně do Národní knihovny ČR během druhé světové války a krátce po ní.

<https://www.knihyznovunalezene.eu/cs/index.html>

Strouhalová, M.: *Knihy znovu nalezené*. Konfiskované knihy po druhé světové válce. Vyd. Národní knihovna České republiky. Praha. 2016.

Přípis Národní a universitní knihovny v Praze ve věci zajištění knihovny Jiřího Arvéda Smíchovského

13. 9. 1945 Praha

V bytě Georga Smichowského byla zajištěna rozsáhlá a cenná knihovna obsahující mimo jiné knihy ve vlastnictví NUK. Ředitel knihovny žádal její okamžité převezení do NUK.

Národní a universitní knihovna v Praze I.-190

Č.j. 1015/1945. V Praze 13. září 1945.

Věc: Dr. Georg Smichowski - zajištěna knihovna.

Zemskému národnímu výboru, kulturnímu referátu v Praze

Odvolávající se na výnos Zemského národního výboru ze dne 21. 8. 1945 č. 115/13-1945 odd. I.-60 podává ředitelství Národní a universitní knihovny tuto zprávu:

V bytě zrádce dr. Georga Smichowského v Praze III., Lužická u. se nachází rozsáhlá a velmi cenná knihovna. Při prohlídce této knihovny, provedené dne 12. září 1945 za účasti zástupce Zemského národního výboru, zástupce zpravodajského oddělení ministerstva vnitra a zástupců Národní a universitní knihovny ředitele dr. Josefa Bečka a komisařky dr. Želmíry Gašparikové, odvolával se švagr zajištěného Smichowského na rozhodnutí Policejního ředitelství v Praze, že bez schválení Policejního ředitelství nemůže býti s knihovnou disponováno.

K tomu ředitelství Národní a univerzitní knihovny podotýká, že dr. Georg Smichowski jako zaměstnanec Gestapa si vymohl pro své potřeby zvláštní úřední místnost v budově Národní a univerzitní knihovny a volný přístup do všech oddělení knihovny, i do těch, kam ostatním zaměstnancům byl přístup přísně zakázán. Platí to zejména o deponované a jinak nepřístupné knihovně T. G. Masaryka, kam měl Smichowski volný přístup a odtud si vybíral, co se mu namanulo. Také z ostatních oddělení knihovny si Smichowski vybíral sám a bez jakékoli kontroly vše, co domněle potřeboval pro své úřední účely. Tímto způsobem samovolného vybírání knih způsobil Smichowski knihovně velkou škodu. A skutečně se při letmé prohlídce zjistilo, že řada knih v knihovně Smichowského je majetkem Národní a univerzitní knihovny a že Smichowski se pokusil vymazat signatury, razítka i jiné znaky, jež by prozradily pravého vlastníka. Se zřetelem na tyto okolnosti žádá ředitelství Zemský národní výbor, aby učinil u Policejního ředitelství příslušné kroky v tom směru, aby knihovna dr. Smichowského mohla býti ihned převezena do Národní a univerzitní knihovny. Tato žádost se předkládá v dohodě se zpravodajským oddělením ministerstva vnitra, jemuž by pak byly postoupeny některé publikace politické.

Ředitel:

*Dr. J. Bečka,
Rada*

NA, ZÚ, kart. 796 (originál, strojopis s vlastnoručním podpisem Josefa Bečky)

Strouhalová, M.: *Knihy znovu nalezené*. Konfiskované knihy po druhé světové válce. Vyd. Národní knihovna České republiky. Praha. 2016. S. 94-95.

- ★ **Opere.**
Pietro Metastasio
L 000262/T.07; Národní knihovna České republiky; Praha; Česká republika;
Zdroj: NK ČR - Aleph
- ★ Il Cardinalismo di Santa Chiesa, Diuiso in tre Parti; Nella prima, si tratta dell' essere della Chiesa, ... Stampato nell' anno 1668
Sf 000675; Národní knihovna České republiky; Praha; Česká republika;
Zdroj: NK ČR - Aleph
- ★ Compendio Delle Historie Del Regno di Napoli Composto da Messer Pandolpho Colllenutio iu risconsulto in Pesaro
Pandolfo Collenuccio
22 L 001054; Národní knihovna České republiky; Praha; Česká republika;
Zdroj: NK ČR - Aleph
- ★ **Opere.**
Pietro Metastasio
L 000262/T.09; Národní knihovna České republiky; Praha; Česká republika;
Zdroj: NK ČR - Aleph
- ★ **Opere.**
Pietro Metastasio
L 000262/T.10; Národní knihovna České republiky; Praha; Česká republika;
Zdroj: NK ČR - Aleph
- ★ Executions-Process, wie sich alle Ambtleuth, Vögt, Schultheisz, Scheffen, Pastoren und Gerichtsbotten, auff Anruffen des Geistlichen Richters, bey den Executionibus in dem Ertzstiftt Cölln verhalten sollen /
Ernst vévoda bavorský,
Sc 000121; Národní knihovna České republiky; Praha; Česká republika;
Zdroj: NK ČR - Aleph
- ★ La foy des derniers siecles /
René Rapin
Sf 000474; Národní knihovna České republiky; Praha; Česká republika;
Zdroj: NK ČR - Aleph
- ★ Blumauer bey den Göttern im Olympus über die Travestirung der Aeneis angeklagt: oder Tagsatzung im Olympus, Vergilius Maro contra Blumauer, in puncto labefactae Aeneidis.
Wolfgang Anselm von Edling
Se 002595; Národní knihovna České republiky; Praha; Česká republika;
Zdroj: NK ČR - Aleph

Manuscriptorium
eviduje celkem 16/23
svazků, které mají
Smíchovského exlibris či
jsou s ním spojeny, a z
nichž jsou některé
digitalizovány.

★ Il sindacato di Alexandro VII. :

Gregorio Leti

Sf 000473; Národní knihovna České republiky; Praha; Česká republika;

Zdroj: NK ČR - Aleph

☆ Della Ragione di stato, libri dieci /

Giovanni Botero

Se 001486; Národní knihovna České republiky; Praha; Česká republika;

Zdroj: NK ČR - Aleph

☆ Opere.

Pietro Metastasio

L 000262/T.05; Národní knihovna České republiky; Praha; Česká republika;

Zdroj: NK ČR - Aleph

☆ Opere.

Pietro Metastasio

L 000262/T.06; Národní knihovna České republiky; Praha; Česká republika;

Zdroj: NK ČR - Aleph

☆ Opere.

Pietro Metastasio

L 000262/T.4; Národní knihovna České republiky; Praha; Česká republika;

Zdroj: NK ČR - Aleph

☆ Opere.

Pietro Metastasio

L 000262/T.08; Národní knihovna České republiky; Praha; Česká republika;

Zdroj: NK ČR - Aleph

☆ De Translatione Imperii Romani a Graecis ad Francos, Adversvs
Matthiam Flaccivm Illyricvm, Libri Tres /

Robert Bellarmin svatý,

K 000580; Národní knihovna České republiky; Praha; Česká republika;

Zdroj: NK ČR - Aleph

☆ Opere.

Pietro Metastasio

L 000262/T.12; Národní knihovna České republiky; Praha; Česká republika;

Zdroj: NK ČR - Aleph

Manuscriptorium
eviduje celkem 16/23
svazků, které mají
Smíchovského exlibris
či jsou s ním spojeny,
a z nichž jsou některé
digitalizovány.

Souhrn	Detail	Faksimile (0)	Související (0)	XML	Poznámky
--------	--------	---------------	-----------------	-----	----------

☆ **In aurea Pythagorae carmina Commentarius /, Hieroclis Stoici Philosophi ; (Trad. Johannes Aurispa. Ed. Vulphganus Angst).**
 Hierocles Stoicus, Alexandrinus, , 2. stol.
 ST1-0483.085; Moravská zemská knihovna v Brně; Brno; Česká republika

▼ O dokumentu

Titul	In aurea Pythagorae carmina Commentarius /, Hieroclis Stoici Philosophi ; (Trad. Johannes Aurispa. Ed. Vulphganus Angst).
Autor	Hierocles Stoicus, Alexandrinus, , 2. stol.
Datace	1511-1511
Jazyk	de
Forma dokumentu	codex
Rozsah	[56] listů ; 4°
Provenience	Provenience: Dono accepit a Dr. Arvéd Smíchovský die 22. 6. 1934. Anechinus
Licence	Toto dílo podléhá licenci Creative Commons Uveďte původ-Neužívejte dílo komerčně-Zachovejte licenci 4.0 Mezinárodní License.

▼ Identifikace

Identifikátor	MZK___-MZKB__ST1_0483_0852ML7UFF-xx
URI	https://www.manuscriptorium.com/apps/index.php?direct=record&pid=MZK___-MZKB__ST1_0483_0852ML7UFF-xx
Signatura	ST1-0483.085
Knihovna	Moravská zemská knihovna v Brně
Místo uložení	Brno
Země	Česká republika

Exemplář uložený v Moravské zemské knihovně v Brně
 Detail z *Manuscriptoria*

☆ [Cathena aurea Angelici Thome aquinatis in Evangelium Matthaei]

Tomáš Akvinský svatý,
H 012979; Národní knihovna České republiky; Praha; Česká republika;

Zdroj: NK ČR - Aleph

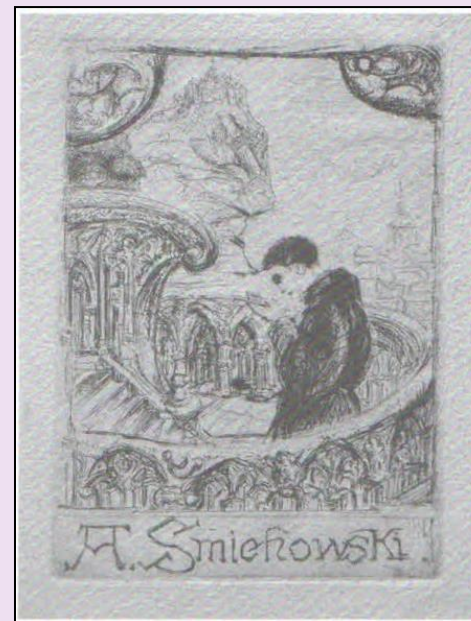
▼ O dokumentu

Titul	[Cathena aurea Angelici Thome aquinatis in Evangelium Matthaei]
Autor	Tomáš Akvinský svatý,
Místo	[Lyon]
Nakladatel, tiskař	Antoine Blanchard
Datace	1530
Jazyk	la
Forma dokumentu	codex
Rozsah	CCXLVIII listů ; 8° (19 cm)
Materiál	chart
Provenience	Na předním přidešti vlepeno ryté exlibris A. Smíchovského.
Hesla	Staré tisky
Licence	Toto dílo podléhá licenci Creative Commons Uveďte původ-Neužívejte dílo komerčně-Zachovejte licenci 4.0 Mezinárodní License.

▼ Identifikace

Identifikátor	NKCR__NKCR__H_012979__2EBCSAD-cs
URI	https://www.manuscriptorium.com/apps/index.php?direct=record&pid=NKCR__NKCR__H_012979__2EBCSAD-cs
Signatura	H 012979 1002286635 stt20120056963
Knihovna	Národní knihovna České republiky
Místo uložení	Praha
Země	Česká republika

Další exlibris
Smíchovského.

Nakonečný, M:
*Novodobý český
hermetismus*,
Praha: Eminent,
2009. S. 268.

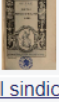

Zde je zmíněno „ryté exlibris“, nikoliv tištěné

#	Název	Autor
1	☐ Blumauer bey den Göttern im Olympus über die Travestirung der Aeneis angeklagt: oder Tagsatzung im Olympus, Vergilius Maro contra Blumauer, in puncto labefactae Aeneidis, oder Tagsatzung im Olympus, Vergilius Maro contra Blumauer, in puncto labefactae Aeneidis. / Herausgegeben von einem P*** [= Wolfgang Anselm von Edling?]	Edling, Wolfgang Anselm von, 1741-1794
2	☐ Il Cardinalismo di Santa Chiesa, Diuiso in tre Parti; Nella prima, si tratta dell' essere della Chiesa, ... Stampato nell' anno 1668	
3	☐ [Cathena aurea Angelici Thome aquinatis in Evangelium Matthaei]	Tomáš Akvinský, svatý, 1225-1274
4	☐ Compendio Delle Historie Del Regno di Napoli Composto da Messer Pandolpho Collenutio iu risconsulto in Pesaro 	Collenuccio, Pandolfo, 1444-1504
5	☐ De Translatione Imperii Romani a Graecis ad Francos, Adversvs Matthiam Flaccivm Illyricvm, Libri Tres / Avctore Roberto Bellarmino Politiano, é Societate Jesu 	Bellarmin, Robert, svatý, 1542-1621
6	☐ Della Ragione di stato, libri dieci / di Giovanni Botero Benese	Botero, Giovanni, asi 1540-1617
7	☐ Executions-Process, wie sich alle Ambtleuth, Vögt, Schultheisz, Scheffen, Pastoren und Gerichtsboten, auff Anruffen des Geistlichen Richters, bey den Executionibus in dem Ertzstiftt Cölln verhalten sollen / [Erst, Erzbischof zu Köln]	Ernst, vévoda bavorský, arcibiskup, 1554-1612
8	☐ La foy des derniers siecles / Par le R.P. Rapin, de la Compagnie de Jesus	Rapin, René, 1621-1687
9	☐ Histoire critique du texte du Vieux testament / par Le R.P. Richard Simon, prestre de la Congregation de l'Oratoire	Simon, Richard, 1638-1712
10	☐ M. Simonis Lemnii Epigrammaton Libri III. Adiecta Est Qvoque eiusdem Querela ad Principem; Querela ad principem 	Lemnius, Simon

Databáze *Národní knihovny* eviduje celkem 20 starých tisků, které mají Smíchovského exlibris.

<https://aleph.nkp.cz/F/?func=find->

[b&find_code=WRD&x=0&y=0&request=sm%C3%ADchovsk%C3%BD&filter_code_1=WTP&filter_request_1=&filter_code_2=WLN&adjacent=N&local_base=STT](https://aleph.nkp.cz/F/?func=find-b&find_code=WRD&x=0&y=0&request=sm%C3%ADchovsk%C3%BD&filter_code_1=WTP&filter_request_1=&filter_code_2=WLN&adjacent=N&local_base=STT)

#		Název	Autor
11	☐	 Opere T.X. / Di Pietro Metastasio 	Metastasio, Pietro, 1698-1782
12	☐	 Opere T.X. / Di Pietro Metastasio 	Metastasio, Pietro, 1698-1782
13	☐	 Opere T.IX. / Di Pietro Metastasio 	Metastasio, Pietro, 1698-1782
14	☐	 Opere T.VIII. / Di Pietro Metastasio 	Metastasio, Pietro, 1698-1782
15	☐	 Opere T.VII. / Di Pietro Metastasio 	Metastasio, Pietro, 1698-1782
16	☐	 Opere T.VI. / Di Pietro Metastasio 	Metastasio, Pietro, 1698-1782
17	☐	 Opere T.V. / Di Pietro Metastasio 	Metastasio, Pietro, 1698-1782
18	☐	 Opere T.III. / Di Pietro Metastasio 	Metastasio, Pietro, 1698-1782
19	☐	Il sindacato di Alexandro VII. : Con il suo viaggio nell' altro mondo. / [di Gregorio Leti]	Leti, Gregorio, 1630-1701
20	☐	 Vita / Del Signor Abate Pietro Metastasio Poeta Cesareo, Aggiuntevi Le Massime, E Sentenze Estratte Dalle Sue Opere 	Metastasio, Pietro, 1698-1782

Databáze *Národní knihovny* eviduje celkem 20 starých tisků, které mají Smíchovského exlibris.

<https://aleph.nkp.cz/F/2E3MUK162RIS1DJ6CPST4GB42G1CAHGGHB5DQHK7RFC3XC5CLY-16842?func=short-jump&jump=000011>

Löwyho.

7. Knihovny soukromníků. Byl s nimi přeseň obeznámen a je pravdě-

podobné, že se zmocnil vzácných spisů které mnohým žárlivě záviděl.

/Kabelák, Dr. Šimsa, Weinfurter a t.d. /. Jako odborník zúčastnil se tří-
dění knih do stoupy a vybíral pro sebe různá díla s podpisy okradených
majitelů. Při zabavování knihovny pres. T.G.M. našel pietně uložené suché
růže s jeho hrobu; okázale je vykouřil v lůce. Soustavně vykrádal kni-
hovny klášterní, universitní musejní a t.d.

Část svědecké výpovědi Pravoslava Lexy („písemný elaborát“),
zabývající se knihovnami, které měl Smíchovský soustavně vykrádat.
Mj. zmiňuje usušené pohřební růže nalezené v jedné z Masarykových
knih, které poté vykouřil v dýmce.

Na tuto „šestnácti stránkovou“ výpověď odkazuje Lexa v rámci
výslechu svědka ze dne 25. 3. 1947. MLS

Po likvidaci Brassových kanceláří jsem pracoval nějaký čas pod osobním vedením tehdejšího Hauptsturmführera Martina Wolfa, na různých větších posudcích a odborných studiích historicko-politického rázu, celkem tak, jak mi bylo původně slíbeno. Používaje možnosti nákupů z volné ruky i konfiškátů Gestapa, položil jsem základ k příruční české odborné politické knihovně, kterou jsem asi o rok později převezl do Petschkovy vily v Praze XIX. a umístil ji v jedné z pobožních budov jejího zahradního komplexu, tuto knihovnu ač jsem ji považoval za naprosto nutnou a pro SD v Praze a tím i ~~pe~~ pro správnou informaci centrálních úřadů berlínských nepostradatelnou, jsem přes veškeré své úsilí nedobudoval; zdejší SD neměl pro historické skutečnosti a předpoklady vůbec žádného zájmu a knihovna byla trvale rozkrádána referenty a jejich spolupracovníky při této příležitosti podotýkám, že jsem již tehdy začal poznávat bezcennost a beznadějnost své vlastní vědecké spolupráce s SD; posudky na nichž jsem pracoval z příkazu urychleně třeba i po několik týdnů, byly okamžitě znehodnoceny, třeba i jediným agitačním heslem, uvedeným do diskuse, profesorem Fitznerem, neb i spolupracovníky zcela nekvalifikovanými. I při plnění úkolů striktně vědeckých a jako takové byly ode mne požadovány, - byl jsem často upozorněn, že se konečně musím zbavit české mentality /"sich endlich entschuehen"/. - V té době jsem založil pro SD velmi přesnou kartoteku českého zednářství, o níž se ještě dále zmíním. K jiné podobné a daleko obsažnější a důležitější kartotece, jmennému, věcnému a chrono-

Budování knihovny pro SD. Smíchovského výpověď, opis ve
spisu MLS. S. 15.

Smíchovský dle vlastních slov pomáhal budovat knihovnu pro SD (pověřen SS-Hauptsturmführerem **Martinem Wolfem**), která byla posléze umístěna v jedné z Petschkových vil (čp. 44) v Bubenči, podílel se také na seznamu českých zednářů.

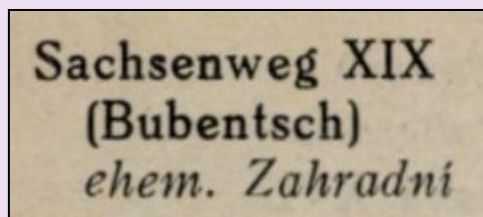
Smíchovský nakupoval „z první ruky“ nebo vybíral vhodné knihy z konfiskátů tajné police (Gestapo).

(Je dost dobře možné, že mnoho z těchto knih nakonec skončilo v jeho vlastní knihovně.)

Knihovna však byla trvale rozkrádána referenty SD, poznal „bezценnost a beznadějnost“ svého postavení.

Osudy podobných knihoven, které spadaly pod *Amt VII*, viz:

https://publikace.nm.cz/file/5eeb7be0a1fe35e7b9eba7971754a129/19177/sbornik_C_3_2015_7-16.pdf

Martin Paul Wolf

Narozen 25. května 1908 v Arnoldsgrün.

Studoval klasickou filologii a historii na univerzitách v Lipsku, Marburgu a Mnichově.

V únoru 1933 vstoupil do NSDAP a SS.

Do služeb hlavního úřadu SD vstoupil v lednu 1934 a v roce 1936 byl „vedoucím odboru II 121 marxismu“ v hodnosti SS-Hauptsturmführera.

Po reorganizaci hlavního úřadu SD se v roce 1937 stal vedoucím oddělení II 121 a v letech 1938/39 oddělení II/121 (levicové hnutí).

Po pádu Československa v roce 1939 přešel do sekce vedení SD v Praze jako vedoucí oddělení B 1 (ideoví oponenti) a oddělení C (kultura, film, tisk, divadlo, rozhlas, literatura, propaganda a školství).

Stal se zástupcem vůdce v hodnosti SS-Sturmbannführera a podepisoval denní zprávy SD pro Reichsführera.

V roce 1943 se SS-Sturmbannführer Wolf stal vedoucím oddělení kulturní politiky v Německém státním ministerstvu pro Čechy a Moravu.

Wolf zůstal v Praze až do konce války, jeho poválečný osud není znám. Wolf byl prohlášen za mrtvého okresním soudem v Rendsburgu v roce 1952.

VYBRANÉ ÚVAHY STRAN SMÍCHOVSKÉHO KNIHOVNY

Dle badatele *PhDr. Adama Kretschmera* může připadat v úvahu více částí knihovny J. A. Smíchovského.

1. část: Zůstala v domě U Zlaté lodě, kterou takto „podědila“ *PhDr. Blanka Čvančarová* (sestra J. A. Smíchovského). K této části tak mělo přístup více osob (např. prof. Milan Nakonečný a další).

2. část: Tuto část tvořil konfiskát, který propadl státu. Jak upozorňuje dr. Kretschmer, nejedná se pouze o knihy s exlibris (digitalizované např. v *Manuscriptoriu*), neboť v knihách je Smíchovský zapsán různými modifikacemi.

3. část: Knihovna, kterou budoval pro SD (ul. Růžová). Tato mohla být vtělena do knihovny ZOB či ZNV; stopy však mizí.

4. část: Knihy v třídícím středisku v Petschkově vile. Tyto směřovaly pravděpodobně do Berlína, odkud šly snad na Amt VII, přičemž následně (vlivem náletů) byly evakuovány v pohraničních oblastech (zámky). Není vyloučené ani vyrabování Rusy.

5. část: Neznámé sozové místo, kde se nacházely spolkové knihovny (zejména okultní a zednářská literatura).

Dr. Franz Alfred Six
Vedoucí Amt VII

Byl univerzitním děkanem, vysokým důstojníkem říšské bezpečnostní služby, vůdcem jednotky Einsatz, diplomatem a předním nacistickým ideologem. V Norimberku byl odsouzen za válečné zločiny, poté byl propuštěn a naverbován do organizace Gehlen, kde se údajně podílel na zavádění agentů do východní Evropy, pomáhal podněcovat maďarské povstání, a později vycvičil Kubánce pro invazi v Zátocě svíní.

Amt VII RSHA (Úřad VII, ideologický výzkum). Mezi povinnosti této sekce SD od roku 1935 patřilo studium politické opozice vůči nacismu (např. křesťanství, marxismus a zednářství).

Knihovna Úřadu VII byla rozdělena do tří velkých skupin, první skupinu tvořila kategorie Německá Říše a odborná literatura, druhou kategorií byla knihovna politických oponentů a třetí knihy cizojazyčné.

Knihy oponentů byly nadále rozděleny do čtyř sekcí: 1. církev a pseudonáboženské skupiny, 2. teosofie, 3. svobodné zednářství, 4. marxismus a judaismus.

Pouze židovská knihovna byla systematicky zpracovávána - ke třídění a katalogizaci byli využiti židovští knihovníci. Multiplikáty z této knihovny byly přerozděleny mezi další knihovny - směřovaly do ústavu ve Wannsee (*Institut für Altertumsforschung*), do knihovny kanceláře Reinharda Heydricha, Ústavu pro výzkum židovské otázky ve Frankfurtu nad Mohanem (*Institut zur Erforschung der Judenfrage*) nebo do Pruské státní knihovny (*Preussische Staatsbibliothek*).

V srpnu 1943, po těžkých náletech na Berlín, byl vydán rozkaz k evakuaci materiálů v držení Úřadu VII na bezpečnější místa. Pod kódy Brabant II, Burgund I-IV a Sigfried byly části knihoven převezeny na několik zámků v Sudetech a Slezsku - Wölfelsdorf (Wilkanów), Niemes (Mimoň), Hauska (Houska), Neu Peerstein (Nový Berštejn), Neufalkenburg (Nový Falkenburg) a Terezín.

Podkroví zámku Nový Berštejn 1945 (Archiv Národní knihovny, Sběrka fotografií)

GOLEM... METLA ČECHŮ

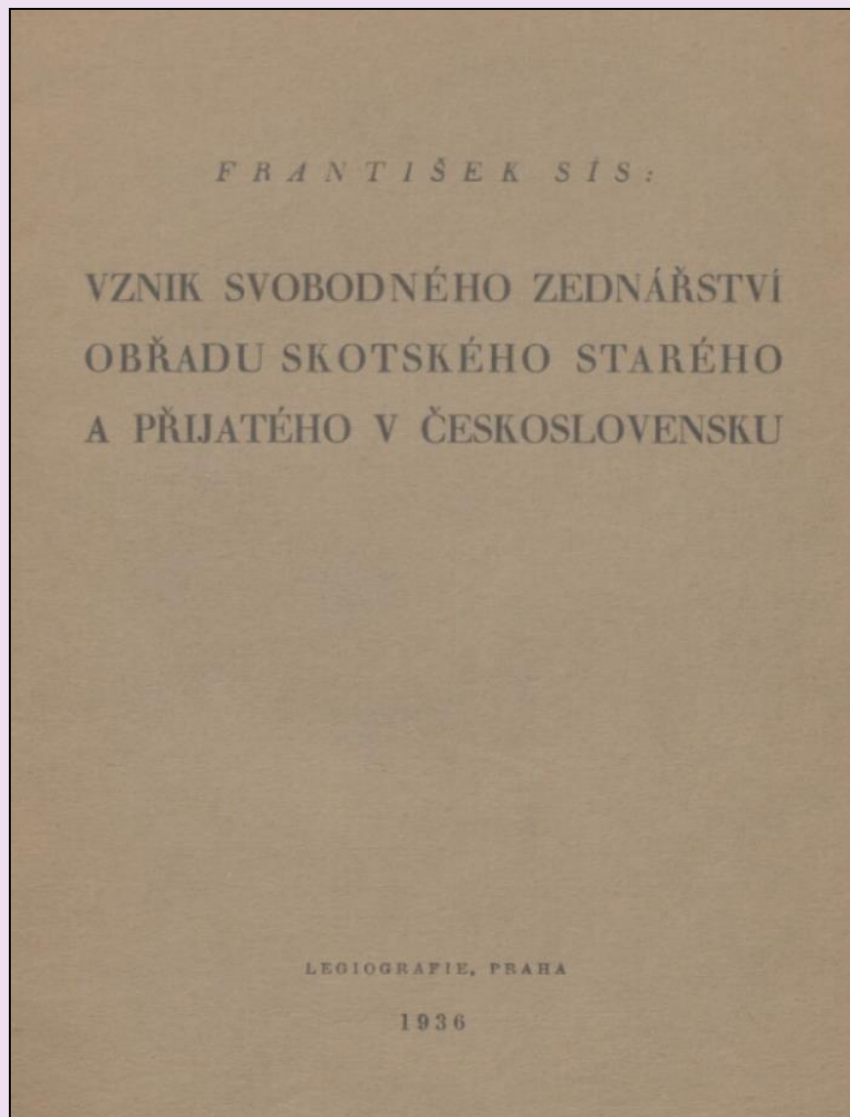

Jacobi, Walter: *Golem... Metla Čechů. Rozklad českého nacionalismu.* Praha. Orbis. 1942.

Dr. Walter Jacobi v hodnosti *SS-Hauptsturmführera*
(prosinec 1939 - jaro 1942)

- Vystudoval práva na univerzitách v Tübingenu a Halle.
- V roce 1935 se stal členem Schutzstaffel (SS) a začal pracovat v Sicherheitsdienst (SD).
- Činný v problematice sudetských Němců (*Zentralabteilung II*).
- Vedoucí referent a posléze velitel úřadovny SD v Praze.
- V září 1939 vydal rozkaz zastřelit studenty a učitele, kteří protestovali proti nacistickému uzavření pražské univerzity.
- Spoluodpovědný za vyhlazení Lidic.
- Povýšen na SS-Obersturmbannführera.
- Odsouzen MLS v Praze k trestu smrti (3. 5. 1947).

Sís, František: *Vznik svobodného zednářství obřadu skotského starého a přijatého v Československu*. Praha: s.n., 1936.

- Jacobi byl Heydrichem pověřen, aby propagandisticky využil Sísova spisu *Vznik svobodného zednářství obřadu skotského starého a přijatého v Československu*.
- Překladem Sísova spisu do němčiny byl pověřen Smíchovský, který byl v té době ve vazbě na Pankráci. Smíchovský překlad dokončil začátkem listopadu 1941.
- V prosinci 1941 vyšla brožura jak v německém, tak českém překladu.

Smíchovský se však považoval za skutečného autora, na což reagoval Jacobi ve své svědecké výpovědi:

Svědék J a c o b i Walter, 37 let, Mnichov, bez vyznání, ženatý,
----- zaměstnanec německé justiční správy a ve-
doucí SD Praha, posledně bytem Praha XIX.,
Velvarská 35 t. č. ve vazbě MLS, bez poměru,
udává po zákonném poučení a napomenutí nepří-
sežně slyšen:

totéž jako v záznamu čl. 102 až 106 a dodává:

Znal jsem obžalovaného služebně, osobně jsem s ním nebyl
zvláště znám. Možno říci, že pro mne pracoval obžalovaný osobně
tím, že sbíral historický a vědecký materiál. Knihu " Golem v
Čechách " jsem zpracoval sám, ani materiál k ní mi obžalovaný ne-
sehnal. Je možné, že obžalovaný sbíral pro mne materiál pro knihu
" Země zaslíbená ". Do Prahy jsem přišel 18. nebo 19. března 1939.
Není mi známo, že by obžalovaný měl nějaký podíl na vypracování
plánu proti studentům ke dni 17. listopadu 1939. Pokud vím, obžalo-
vaný nezpracovával žádnou látku o zednářích, neboť tato látka vůbec
nespadala do ~~XX~~ oboru působnosti SD nýbrž gestapa. Podával zprávy
o pravicových organisacích, o fašistech, Vlajce , skupině Brázda
a o Národním Souručenství. Nikdy od obžalovaného nedocházela udání
na jednotlivé osoby z knihovny. Nikdy jsem také nesl a v tom směru
také nepřišlo nikdy udání, že by obžalovaný byl členem zednářské
lože. K spolupráci došlo v druhé polovině 1939. Každopádně se tak

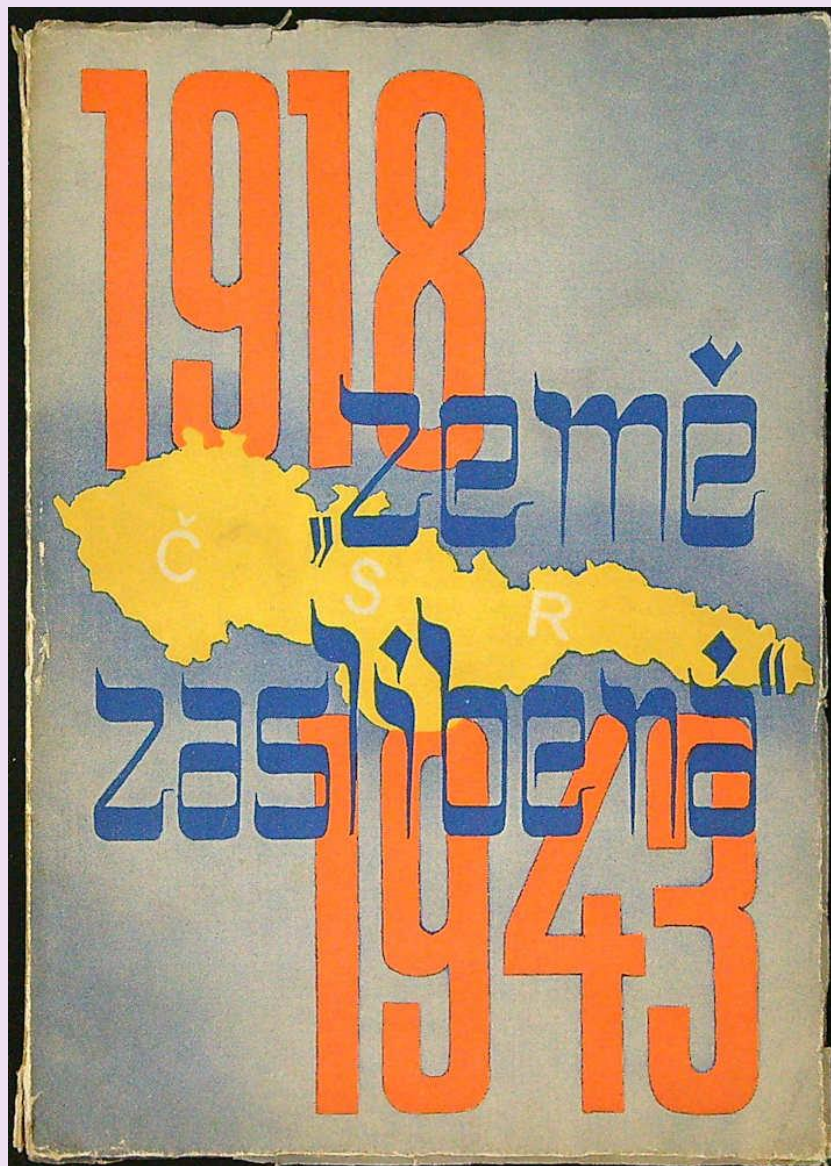
nestalo pod nátlakem, ale přesně to nevím. Nejednalo se o to, že jeho práce skončí, nýbrž o to, kam má být nasazen po rozpuštění blokové ústředny. Dále vím, že se jednalo o pamětní spis o českém zednářství, sepsaný v ruko-pise zakladatelem Rysem, spis pocházel asi z Paříže. O rozpuštění Emauzského kláštera nevím nic. Pokud se pamatuji, měl obžalovaný spojení k fašistickým křihům, nikoli však k Vlajce. Obžalovaný neměl žádný doklad o tom, že je zaměstnancem SD. Existovaly pouze průkazy pro t. zv. čestné spolupracovníky, jinak z důvodů bezpečnostních doklady vystavovány nebyly. Mohlo se jednati jen o průkaz pro určitý účel, nebo o průkaz bez podobenky, opravňující ke vstupu do domu, ale není mi známo, zda obžalovaný takový průkaz měl. Majora Glasovského neznám. Hlášení podepisoval obžalovaný svým číslem, myslím, že původně na Blockstelle měl číslo Zb 26, později pak měl jiné číslo, které si již nepamatuji. Že by byl mohl obžalovaný posílati udání ve dvou vyhotoveních, jedno na vlastní služebnu a druhé přímo do Berlína, je podle našich předpisů nemožné. Je vyloučeno, že by byl měl obžalovaný kdykoliv u nás měsíčně 650 RM. Je možné,

že by byl měl obžalovaný kdykoliv u nás měsíčně 650 RM. Je možné, aby byl někdo konfidentem SDA gestapa najednou. Po stránce odborné byla jeho práce velmi cenná. Pamatuji se na jeden případ, kdy dostal za úkol vyhledati určitou knihu, která existovala v Evropě jen ve čtyřech exemplářích, jeden z těchto exemplářů byl v Praze. Obžalovaný na základě svých bibliotékárních znalostí knihu tu skutečně v Praze našel. Jeho postavení, pokud se týče důvěry, nebylo takového rázu, že by byl měl možnost nahlédnouti do spisů. Je pravda, že musel obžalovaný býti upomínán o dodržování uložených lhůt, že by však bylo došlo k nějakému vážnému rozporu pro nesplnění požadavků na něho kladených, to mně známo není. Jestliže měl obžalovaný nějaké zpráv,

které neinteresovaly SD, pak je mohl přirozeně vlastním jménem posílati kamkoliv, třeba na gestapo. To ovšem nebylo zvykem, aby zaměstnanci SD dělali hlášení nebo posílali zprávy na gestapo. Nikdy jsem se nedověděl, ani si nevzpomínám, že by byl obžalovaný podal nějakou zprávu gestapu. Je pravda, že před tím, než já jsem se stal vedoucím služebny, příkazy obžalovanému dával bývalý Sturmabführer Wolf. Jestli dostal obžalovaný přímo rozkazy od Horsta Böhmeho, to nevím, ale vím, že častěji se stalo, že Böhme dal přímo rozkazy Uebellackerovi.

O b ž a l o v a n ý k tomu dodává, že toto chtěl od svědka vědět proto, že příkaz k práci o sociálním rozvrstvení československé mládeže dostal právě přímo od Horsta Böhmeho.

Jacobiho výpověď v hlavním přelíčení před MLS v Praze, 29. 4. 1947
Jacobi popírá autorství Smíchovského, přiznává však určitý podíl na vzniku publikace ***Země zaslíbená*** z roku 1943.

- Přestože Jacobi „zachránil“ Smíchovského, jemuž by znatelně přitížilo autorství antisemitských publikací, Smíchovský je frustrován, neboť byl pouze zneužitý.
- Skutečné autorství bylo připsáno Jacobimu, který své výlučné autorství potvrdil ve své svědecké výpovědi před MLS v Praze.

Jacobi, Walter: *Země zaslíbená*. Praha. Orbis. 1943.

Část nákladu *Země zaslíbené* vyšla v podobě neprodejných výtisků s protičeskou karikaturou. Tyto „darovací“ výtisky obdrželi např. *Ernst Kaltenbrunner* a *Otto Ohlendorf*.

Padevět, Jiří:

Průvodce protektorátní Prahou : místa - události - lidé. Praha : Academia : Archiv hlavního města Prahy, 2013. S. 565.

Dával do něm. tisku publikace, kterými ostouzel naše před-
stavitelé / přes. Masaryka a Beneše / a takové, které měly vrhat špatné
světlo na český lid, vládní zřízení; uveřejňoval tajné dokumenty.
Napsal sám panflet, který jako autor podepsal Jakobi - prý
jeho šéf "Golem v Čechách" / vydal Orbis / Těžce nesl, že jeho autor-
ské právo bylo porušeno tím, že nebyl jmenován jako spoluautor.
Že o jeho činnosti věděli naši v cizině, dokazuje, že anglic-
ký rozhlas před ním varoval: na to byl velmi pyšný, chtěl být za
každou cenu slavný a chtěl vyniknout alespon v konání zla." Zapsal
jsem se. Čáblu a musím mu sloužit " - mě jednou prohlásil.

Pravoslav Lexa ve svých výpovědích proti Smíchovskému opakovaně
uváděl, že Smíchovský těžce nesl to, že nebyl uvedený jako
spoluautor . Vyšetřovací spis MLS.

Pravoslav Lexa

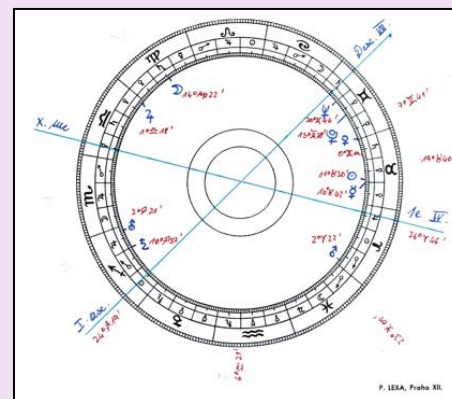
Jůna, Martin: *České tajné společnosti I. Studie o životě a smrti doktora Jana Kefera*. Jindřichův Hradec. 2013. S. 215.

- Jako korunní svědek před MLS v Praze vystupoval **Pravoslav Lexa** (*1904).
- Byl to astrolog a okultista, který působil v Praze, kde měl svůj obchod, a se Smíchovským se znali jak z *Universalie*, tak *Psyche*.
- Se Smíchovským udržoval homosexuální poměr a byl jeho „dvorním astrologem“.
- Záměrně vypracovával Smíchovskému negativní horoskopy, aby jej tak odradil od jeho činnosti, dokonce se snažil před MLS v Praze dokázat svou pravdu astrologickým profilem, což nebylo soudem přijato.
- Se svou pozdější přítelkyní, *Emou Tetínkovou*, se oba snažili o to, aby Smíchovský dostal trest smrti (zejména na udání s následkem smrti v KT). Ve svých „elobarátech“ a výpovědích vykreslovali Smíchovského jako největší zřůdu v protektorátu (Tetínková zejména v tisku).

D R . A R V É D A S M Í C H O V S K É H O

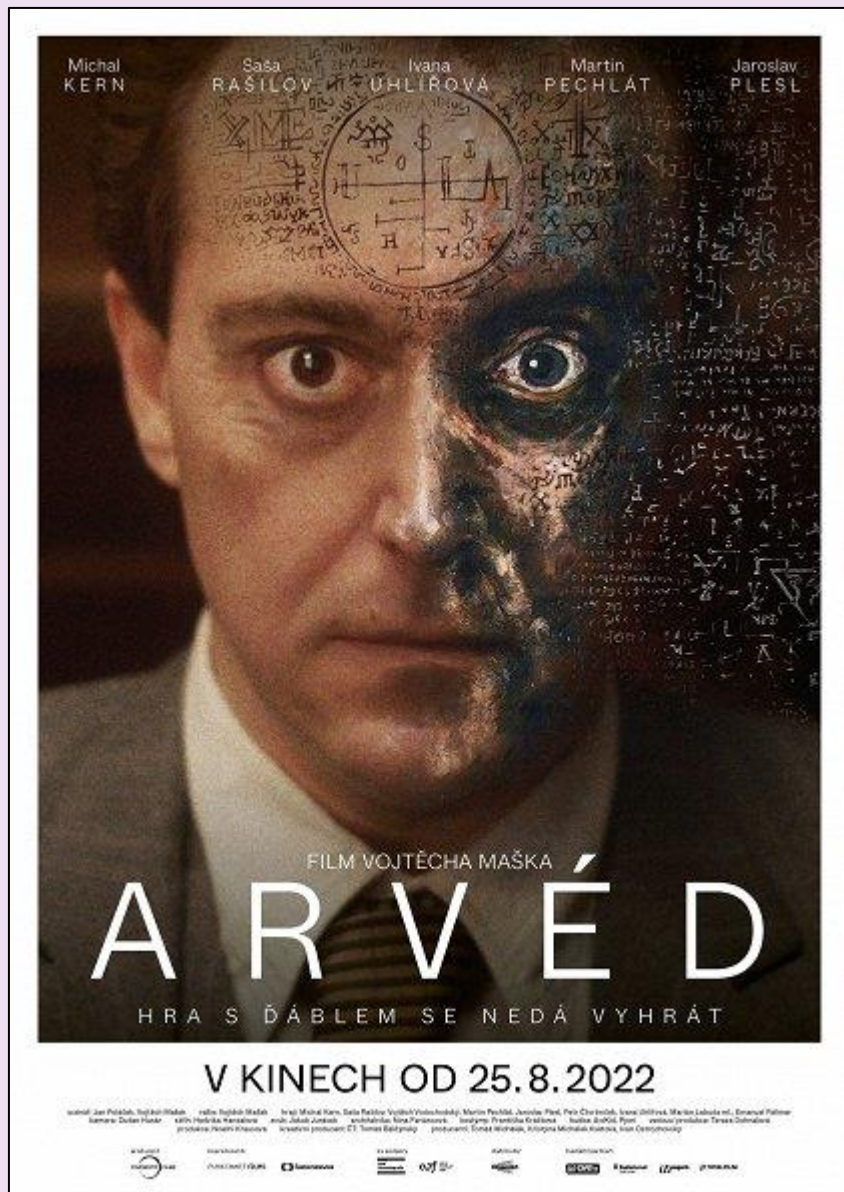
Pravoslav Lexa

1. 11. 1935.

Posléze, za války,
figuroval jako jeho
astrolog. Lexa ve
svých výpovědích
uvádí, že
Smíchovskému
záměrně špatně radil.
Po válce Lexa
rektifikoval
Smíchovského
horoskop Kündigovou
korekční metodou.

Arvéd ve filmu

Vojtěch Mašek

Filmový plakát k filmu *Arvéd* od Vojtěcha Maška.
Světová premiéra proběhla 3. srpna 2022 na Letní filmové škole v Uherském Hradišti; v české distribuci měl film premiéru 25. srpna 2022.

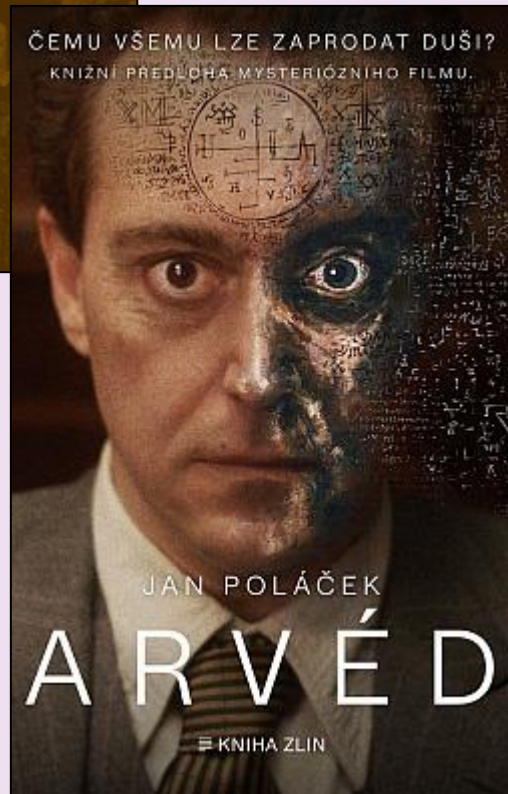
Film získal ocenění České filmové a televizní akademie Český lev 2022 v kategoriích nejlepší herec, scénář, hudba a filmový plakát.

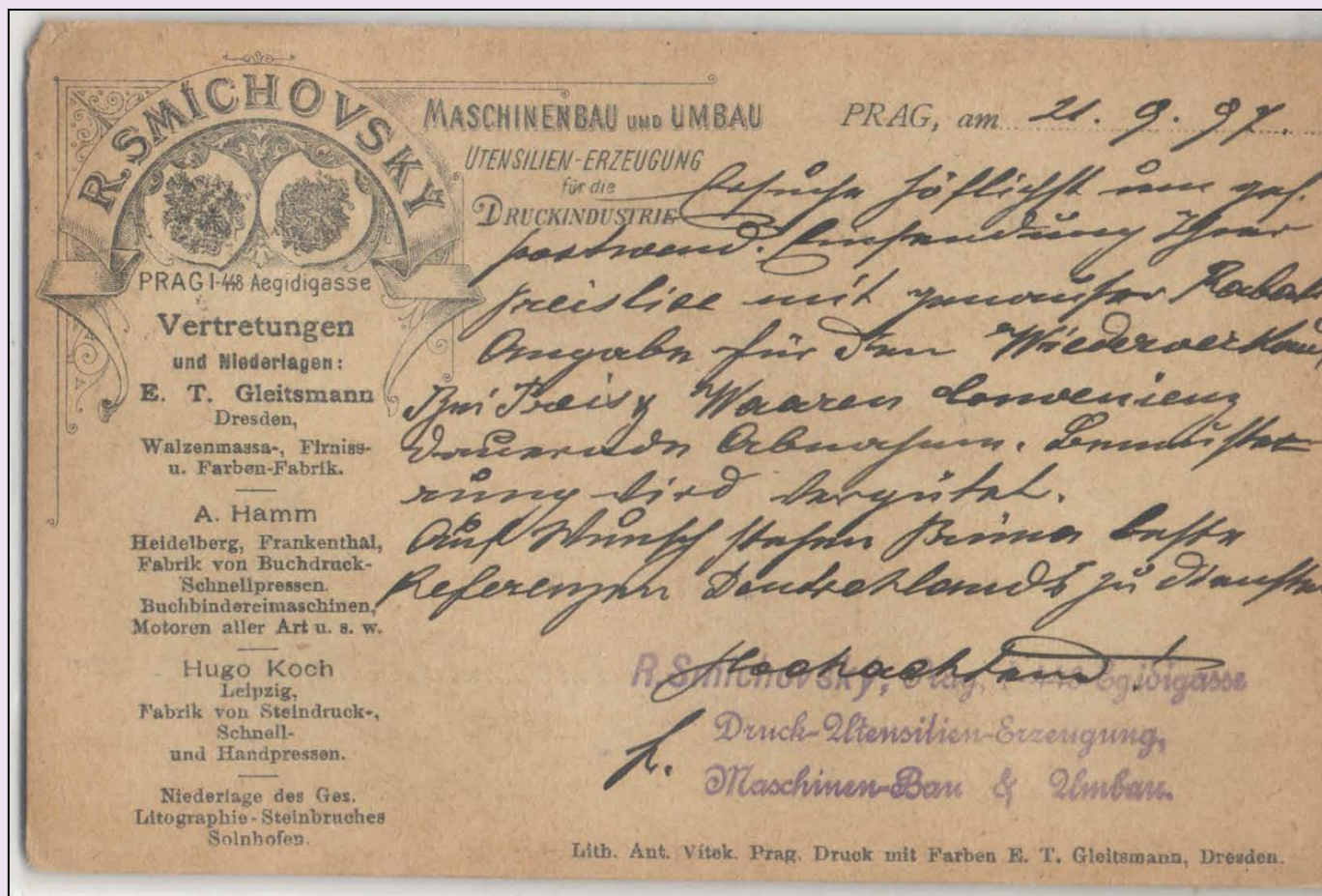
*Michal
Kern v
hlavní
roli ve
filmu
Arvéd
(2022)*

Jan Poláček

LISTINNÉ DOKUMENTY VE SBÍRCE ROBINA SALOMONA

Reklamní dopisnice „R. Smíchovský“ z konce 19. století (21. 9. 1897).

Firemní dopisnice „R. Smichowsky“ 18. 9. 1926. Av.

Prag, den 18.9.1926.

Für die Sternpresse auf Holzgestell
habe ich leider keine Verwendung.

Die offerierte alte Steindruckhand-
presse Krause oder Famm ersuche ich Sie, mir durch
Lichtbild zu veranschaulichen und mir mitzuteilen,
ob Sie dafür volle Haftung übernehmen, dass dieselbe
in allen Teilen eine komplette bruch- und rissfreie
Maschine ist und zeichne in dieser Erwartung

hochachtungsvoll:

R. Smichowský, Prag I.-447. u. 448. Jiráka ul.

Firemní dopisnice „R. Smichowsky“ 18. 9. 1926. Rv.

Korespondenční lístek s razítkem „R. Smichowsky“. 14. 7. 1925. Av.

P.T. Maschinenfabrik Walt.Hölzer & Co Hannover . . .

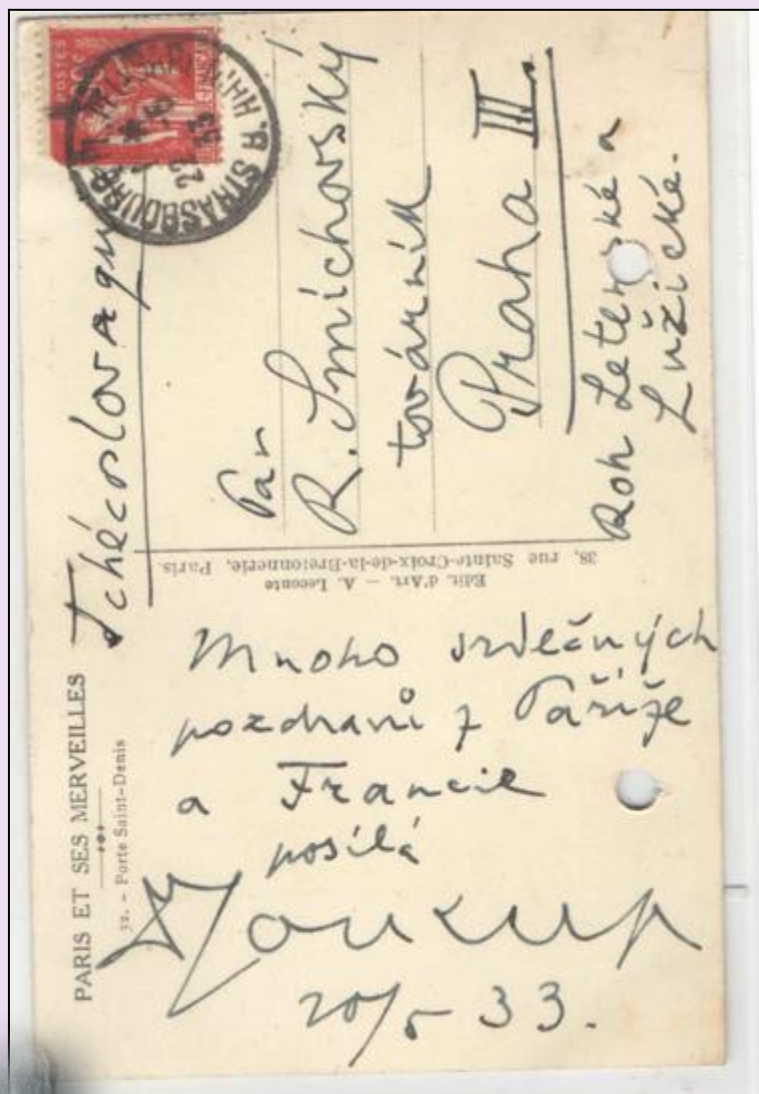
Unter hfl. Bezugnahme auf Ihr Gesch. v. Juni
und mein Erg. v. 23.VI. bin ich bis heute noch
vergebenst gewärtigend, der mir von Ihnen leihweise
erbetenen Illustration oder Lichtbildes ,
die Offenbacher Schnellpresse betreffend ,
und zeichne, Sie bittend um postwendende Erledigung
meined bezüglichen Ansuchens , bestens grüssend

hochachtungsvoll:

Prag, am 14.VII.1925. R. Smichowsky Prag I-447 u 448. Jilská ul.

A large, stylized handwritten signature in dark ink, likely belonging to R. Smichowsky, is written over the printed name and address. The signature is fluid and cursive, with a long horizontal stroke at the bottom.

Korespondenční lístek s razítkem „R. Smichowsky“. 14. 7. 1925. Rv.

Osobní korespondence z 30. let adresovaná na R. Smíchovského od JUDr. Františka Soukupa (1871-1940): „Jeden z mužů 28. října“. Barevné pohlednice z Francie a Vídně. Dokládají styky ve vysokých kruzích. Rv.

INTERIÉROVÉ FOTOGRAFIE DOMU U ZLATÉ LODĚ

Detail závěrečné viněty